EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 20.7.2021
COM(2021) 420 final

2021/0239 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu

(Text s významem pro EHP)

{SEC(2021) 391 final} - {SWD(2021) 190 final} - {SWD(2021) 191 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Praní peněz a financování terorismu představují vážnou hrozbu pro integritu ekonomiky a finančního systému EU a bezpečnost jejích občanů. Europol odhaduje, že přibližně 1 % ročního hrubého domácího produktu EU je „zapojeno do podezřelé finanční činnosti“[1]. V červenci 2019 přijala Komise po řadě prominentních případů údajného praní peněz zahrnujících úvěrové instituce v Unii balíček[2] analyzující účinnost tehdejšího režimu EU pro boj proti praní peněz a financování terorismu a dospěla k závěru, že jsou nezbytné reformy. V této souvislosti zdůraznila strategie bezpečnostní unie EU[3] pro období 2020–2025 význam posílení rámce EU pro boj proti praní peněz a financování terorismu s cílem chránit Evropany před terorismem a organizovaným zločinem.

Dne 7. května 2020 Komise představila akční plán pro komplexní politiku Unie v oblasti předcházení praní peněz a financování terorismu[4]. V tomto akčním plánu se Komise zavázala přijmout opatření k posílení pravidel EU pro boj proti praní peněz a financování terorismu a jejich provádění a definovala šest priorit nebo pilířů:

1. zajištění účinného provádění stávajícího rámce EU pro boj proti praní peněz a financování terorismu;
2. vytvoření jednotného souboru pravidel EU pro boj proti praní peněz a financování terorismu;
3. dotažení dohledu v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu na úroveň EU;
4. zřízení podpůrného a kooperačního mechanismu pro finanční zpravodajské jednotky;
5. vynucování trestněprávních předpisů a výměna informací na úrovni EU;
6. posílení mezinárodního rozměru rámce EU pro boj proti praní peněz a financování terorismu.

Zatímco pilíře akčního plánu 1, 5 a 6 jsou již prováděny, ke zbývajícím je nutné přijmout legislativní opatření. Tento návrh nařízení je součástí balíčku čtyř legislativních návrhů v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, který se při provádění akčního plánu Komise ze dne 7. května 2020 považuje za konzistentní celek, vytvářející nový a soudržnější regulační a institucionální rámec pro boj proti praní peněz a financování terorismu v EU. Balíček obsahuje:

– tento návrh nařízení o předcházení využívání finančního systému k praní peněz a financování terorismu,

---

1 Europol: „Od podezření k činu: Využití finančních zpravodajských informací k dosažení většího operačního dopadu“, 2017.

2 Sdělení Komise – Směrem k lepšímu provádění rámce EU pro boj proti praní peněz a financování terorismu (COM/2019/360 final), zpráva Komise o posouzení nedávných případů údajného praní peněz v evropských úvěrových institucích (COM/2019/373 final), zpráva o posouzení rámce spolupráce mezi finančními zpravodajskými jednotkami (COM/2019/371 final); zpráva o posouzení rizik praní peněz a financování terorismu, která mají dopad na vnitřní trh a souvisejí s přeshraničními činnostmi (COM/2019/370 final).

3 COM(2020) 605 final.

4 Sdělení Komise o akčním plánu pro komplexní politiku Unie v oblasti předcházení praní peněz a financování terorismu (C/2020/2800), Úř. věst. C 164, 13.5.2020, s. 21.

– návrh směrnice[5] o mechanismech, které mají zavést členské státy pro předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, a o zrušení směrnice (EU) 2015/849[6],

– návrh nařízení, kterým se zřizuje Orgán EU pro boj proti praní peněz a financování terorismu („AMLA“)[7], a

– návrh přepracovaného znění nařízení (EU) 2015/847, kterým se rozšiřují požadavky na sledovatelnost kryptoaktiv[8].

Tento legislativní návrh, spolu s návrhem směrnice a návrhem přepracovaného znění nařízení (EU) 2015/847, naplňuje cíl vytvoření jednotného souboru pravidel EU (pilíř 2).

Evropský parlament i Rada podpořily plán stanovený Komisí v akčním plánu z května 2020. Evropský parlament ve svém usnesení ze dne 10. července 2020 vyzval k posílení unijních pravidel a uvítal plány na přepracování institucionálního uspořádání EU pro boj proti praní peněz a financování terorismu[9]. Dne 4. listopadu 2020 přijala Rada ECOFIN závěry, ve kterých podpořila všechny pilíře akčního plánu Komise[10].

Potřeba harmonizovaných pravidel na celém vnitřním trhu je potvrzena důkazy poskytnutými ve zprávách Komise z roku 2019. V těchto zprávách bylo zjištěno, že požadavky směrnice (EU) 2015/849 jsou sice velmi obsáhlé, avšak absence jejich přímé použitelnosti a nedostatečná podrobnost vedly k roztříštěnosti jejich vnitrostátního uplatňování a rozdílům v tom, jak si je jednotlivé členské státy vykládají. Tato situace neumožňuje účinně řešit přeshraniční situace, a pravidla tedy nejsou příliš vhodná k odpovídající ochraně vnitřního trhu. Tato situace rovněž generuje dodatečné náklady a zátěž pro provozovatele poskytující přeshraniční služby a způsobuje regulatorní arbitráž.

Aby se výše uvedené otázky řešily a zabránilo se regulatorním rozdílům, byla do návrhu nařízení o boji proti praní peněz a financování terorismu přenesena všechna pravidla vztahující se na soukromý sektor, zatímco organizace institucionálního systému pro boj proti praní peněz a financování terorismu na vnitrostátní úrovni je, s ohledem na potřebu flexibility členských států v této oblasti, ponechána na směrnici.

Tento návrh však není pouhým jednoduchým přenesením ustanovení ze stávající směrnice o boji proti praní peněz a financování terorismu do nařízení; zavádí se jím řada podstatných změn za účelem dosažení vyšší úrovně harmonizace a sbližování při uplatňování pravidel boje proti praní peněz a financování terorismu v celé Unii:

– s cílem zmírnit nová a nově se objevující rizika je seznam povinných osob rozšířen o poskytovatele služeb souvisejících s kryptoaktivy, ale i o další odvětví, jako jsou platformy skupinového financování a provozovatelé migračních služeb,

– k zajištění jednotného uplatňování pravidel na celém vnitřním trhu jsou vyjasněny požadavky týkající se vnitřních strategií, kontrol a postupů, a to i v případě skupin, a

---

5 COM/2021/423 final.

6 Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73).

7 COM/2021/421 final.

8 COM/2021/422 final.

9 Usnesení Evropského parlamentu ze dne 10. července 2020 o komplexní politice Unie v oblasti předcházení praní peněz a financování terorismu – akční plán Komise a další nedávný vývoj (2020/2686(RSP)), P9_TA(2020)0204.

10 Závěry Rady o boji proti praní peněz a financování terorismu, 12608/20.

jsou stanovena podrobnější opatření hloubkové kontroly klienta, s jasněji stanovenými požadavky podle úrovně rizika klienta,

– požadavky ve vztahu ke třetím zemím jsou revidovány tak, aby se zajistilo, že se na země, které pro finanční systém Unie představují hrozbu, uplatní opatření zesílené hloubkové kontroly,

– požadavky týkající se politicky exponovaných osob jsou mírně vyjasněny, zejména pokud jde o definici politicky exponované osoby,

– požadavky na skutečné majitele jsou zjednodušeny s cílem zajistit odpovídající úroveň transparentnosti v celé Unii a ve vztahu k pověřencům a zahraničním osobám jsou zavedeny nové požadavky ke zmírnění rizika, že se pachatelé trestných činů skryjí za prostředníka,

– v zájmu přesnějšího hlášení podezřelých transakcí jsou vyjasněny příznaky vyvolávající podezření, přičemž požadavky na sdělování informací a sdílení informací mezi soukromými osobami zůstávají beze změny,

– k zajištění plného souladu s unijními pravidly pro ochranu údajů jsou zavedeny požadavky na zpracování určitých kategorií osobních údajů a je stanovena kratší lhůta pro uchovávání osobních údajů,

– jsou posílena opatření ke zmírnění zneužívání nástrojů na doručitele a s ohledem na prokázaný nízký účinek současného přístupu, který se při provádění požadavků boje proti praní peněz a financování terorismu ve vztahu k velkým hotovostním platbám opírá o obchodníky se zbožím, je vloženo ustanovení omezující použití hotovosti při velkých transakcích.

V nařízení stanovená přímo použitelná pravidla pro boj proti praní peněz a financování terorismu, která budou podrobnější než pravidla v současnosti obsažená ve směrnici (EU) 2015/849, povedou nejen k podpoře toho, že se uplatňování opatření v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu v jednotlivých členských státech bude sbližovat, ale také poskytnou konzistentní rámec, na jehož základě bude AMLA v rámci své funkce přímého dohledu nad určitými povinnými osobami moci uplatňování daných pravidel sledovat.

• Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky

Tento návrh vychází ze stávající směrnice (EU) 2015/849 ve znění směrnice (EU) 2018/843[11]. Návrh sice bude vycházet ze současného na posouzení rizika založeného a komplexního přístupu, ovšem prohlubuje a zdokonaluje jej s cílem dosáhnout větší účinnosti a přeshraniční konzistence uplatňování požadavků boje proti praní peněz a financování terorismu. V návaznosti na změny zavedené směrnicí 2018/843 zefektivňuje transparentnost ohledně skutečných majitelů na celém vnitřním trhu a řeší ty aspekty, jejichž nedostatečná podrobnost poskytovala pachatelům trestných činů možnosti k využití slabých míst. Tento návrh je třeba vnímat jako součást balíčku, přičemž ostatní legislativní návrhy, které jej doprovázejí, jsou navzájem plně v souladu.

Tento návrh je v souladu s nejnovějšími změnami doporučení Finančního akčního výboru, a to zejména pokud jde o rozšíření rozsahu osob, na které se požadavky v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu vztahují, o poskytovatele služeb souvisejících s kryptoaktivy a o opatření, která mají povinné osoby přijmout za účelem posouzení a zmírnění rizika vyhýbání se cíleným finančním sankcím. V souladu s normami Finančního akčního výboru tento návrh zajišťuje v celé Unii jednotný přístup ke zmírňování rizik vyplývajících z

[11] Všechny odkazy na „současné právní předpisy EU v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu“ v této důvodové zprávě je třeba považovat za odkazy na tuto směrnici.

akcií na doručitele a poukázek na akcie na doručitele. Návrh jde nad rámec standardů Finančního akčního výboru a řeší rizika, která jsou pro Unii specifická nebo která mají dopady na úrovni Unie, například rizika vyplývající z migračních režimů nebo z velkých hotovostních plateb.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Právní předpisy EU v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu interagují s několika právními předpisy EU v oblasti finančních služeb a trestního práva. Týká se to právních předpisů EU upravujících platby a převody finančních prostředků (směrnice o platebních službách, směrnice o platebních účtech, směrnice o elektronických penězích[12]). Příklady toho, jak byla zajištěna soudržnost s jinými právními předpisy EU, jsou následující:

– Zahrnutí poskytovatelů služeb souvisejících s kryptoaktivy mezi osoby podléhající pravidlům boje proti praní peněz a financování terorismu a zavedení informačních požadavků týkajících se převodů virtuálních aktiv doplní nedávný balíček předpisů v oblasti digitálních financí ze dne 24. září 2020[13] a zajistí plnou soudržnost mezi unijním rámcem a standardy Finančního akčního výboru.

– Přístup zvolený k identifikaci osob, které podléhají pravidlům boje proti praní peněz a financování terorismu, rovněž zajistí soulad s nedávno přijatým nařízením o evropských poskytovatelích služeb skupinového financování[14], jelikož se pravidla EU pro boj proti praní peněz a financování terorismu uplatní na platformy kolektivního financování, které nespadají do oblasti působnosti uvedeného nařízení, jelikož některé záruky pro boj proti praní peněz a financování terorismu jsou ve vztahu k poskytovatelům služeb skupinového financování, na které se vztahuje, obsaženy v uvedeném nařízení.

– Změny pravidel o hloubkové kontrole klienta obsahují ustanovení s cílem lépe rámovat hloubkovou kontrolu klienta v případech, kdy se provádí onboarding klientů na dálku, v souladu s pozměňovacím návrhem Komise k nařízení eIDAS ve vztahu k rámci pro evropskou digitální identitu[15], včetně evropské peněženky digitální identity a příslušné služby vytvářející důvěru, zejména elektronického potvrzování atributů. To je v souladu se strategií v oblasti digitálních financí[16].

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právní základ**

Tento návrh nařízení vychází z článku 114 SFEU, stejného právního základu jako stávající právní rámec EU pro boj proti praní peněz a financování terorismu. Článek 114 je vhodný s ohledem na značnou hrozbu, kterou praní peněz a financování terorismu pro vnitřní trh představuje, a ekonomické ztráty a narušení fungování jednotného trhu a poškození pověsti na přeshraniční úrovni, jaké to může na úrovni Unie způsobit.

---

12 Směrnice (EU) 2015/2366, 2014/92 a 2009/110.

13 Zejména návrh nařízení o trzích s kryptoaktivy, COM/2020/593 final.

14 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1503 ze dne 7. října 2020 o evropských poskytovatelích služeb skupinového financování pro podniky a o změně nařízení (EU) 2017/1129 a směrnice (EU) 2019/1937 (Úř. věst. L 347, 20.10.2020, s. 1).

15 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 ze dne 23. července 2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu a návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (EU) č. 910/2014, pokud jde o zřízení rámce pro evropskou digitální identitu, COM/2021/281 final.

16 Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Evropské radě, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o strategii EU v oblasti digitálních financí, COM/2020/591 final.

- **Subsidiarita**

V souladu se zásadou subsidiarity a proporcionality uvedenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii nemůže být cílů návrhu uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být lépe dosaženo na úrovni Unie. Návrh nepřesahuje rámec toho, co je pro dosažení těchto cílů nezbytné.

Balíček Komise pro boj proti praní peněz z roku 2019 zdůraznil, jak pachatelé trestných činů dokázali využít rozdílů mezi režimy jednotlivých členských států v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu. Toky peněz získaných nezákonným způsobem a financování terorismu mohou poškodit stabilitu a pověst finančního systému Unie a ohrozit řádné fungování vnitřního trhu. Opatření přijatá výhradně na vnitrostátní úrovni by mohla mít nepříznivé účinky na vnitřní trh a přispět k roztříštěnosti. Opatření na úrovni EU lze odůvodnit zájmem o zachování rovných podmínek v celé Unii –, aby osoby ve všech členských státech podléhaly v rámci boje proti praní peněz a financování terorismu jednotnému souboru povinností. Díky často přeshraniční povaze praní peněz a financování terorismu je dobrá spolupráce mezi vnitrostátními orgány dohledu a finančními zpravodajskými jednotkami k předcházení těmto trestným činům nezbytná. Řada osob, na které se povinnosti v oblasti boje proti praní peněz vztahují, vykonává přeshraniční činnosti a rozdílné přístupy vnitrostátních orgánů dohledu a finančních zpravodajských jednotek jim brání v dosažení optimálních postupů boje proti praní peněz a financování terorismu na úrovni skupiny.

- **Proporcionalita**

Proporcionalita byla nedílnou součástí posouzení dopadů, které návrh doprovází a všechny navrhované možnosti v různých oblastech regulace byly posouzeny s ohledem na cíl proporcionality. Přeshraniční povaha praní peněz a financování terorismu vyžaduje soudržný a konzistentní přístup napříč členskými státy založený na jediné sadě pravidel ve formě jednotného souboru pravidel. Tento návrh však nestojí na přístupu maximální harmonizace, protože ten je se základní povahou režimu EU pro boj proti praní peněz a financování terorismu založenou na posouzení rizika neslučitelný. V oblastech, kde to konkrétní vnitrostátní rizika odůvodňují, mají členské státy možnost zavést pravidla nad rámec pravidel stanovených v tomto návrhu.

- **Volba nástroje**

Nařízení Evropského parlamentu a Rady je vhodným nástrojem, který přispěje k vytvoření jednotného souboru pravidel, jelikož je přímo a okamžitě použitelné a odstraňuje tak případné rozdíly v uplatňování v různých členských státech v důsledku rozdílného provedení. Přímo použitelný soubor pravidel na úrovni EU je rovněž zapotřebí proto, aby byl nad určitými povinnými osobami umožněn dohled na úrovni EU, což je obsahem k tomuto návrhu připojeného návrhu nařízení, kterým se zřizuje AMLA.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Hodnocení *ex post* / kontroly účelnosti platných právních předpisů**

Úplné hodnocení *ex post* současného režimu EU v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu dosud neproběhlo, a to na pozadí řady nedávných legislativních změn. Směrnice (EU) 2015/849 byla přijata dne 20. května 2015, přičemž lhůta pro její provedení ze strany členských států byla 26. června 2017. Směrnice (EU) 2018/843 byla přijata dne 30. května 2018 s termínem provedení do 10. ledna 2020. Kontrola provedení stále probíhá. Výše

uvedené sdělení Komise z července 2019 a doprovodné zprávy však slouží jako zhodnocení účinnosti tehdejšího režimu EU pro boj proti praní peněz a financování terorismu.

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Konzultační strategie k tomuto návrhu se skládala z několika složek:

– konzultace k plánu postupu oznamujícímu akční plán Komise. Konzultace na portálu Komise „Podělte se o svůj názor“ probíhala od 11. února do 12. března 2020 a shromážděno bylo 42 příspěvků od řady zúčastněných stran,

– veřejná konzultace o opatřeních uvedených v akčním plánu, otevřená široké veřejnosti a všem skupinám zúčastněných stran, byla zahájena 7. května 2020 a otevřena do 26. srpna. V rámci konzultace bylo shromážděno 202 oficiálních příspěvků,

– cílené konzultace s členskými státy a příslušnými orgány pro boj proti praní peněz a financování terorismu. Členské státy měly příležitost vyjádřit svá stanoviska na různých zasedáních odborné skupiny pro praní peněz a financování terorismu a finanční zpravodajské jednotky EU se zapojily do zasedání platformy finančních zpravodajských jednotek a prostřednictvím písemných dokumentů. Diskuse byla podpořena cílenými konzultacemi s členskými státy a příslušnými orgány prostřednictvím dotazníků,

– žádost o poradenství od Evropského orgánu pro bankovnictví podaná v březnu 2020, Evropský orgán pro bankovnictví poskytl své stanovisko dne 10. září,

– dne 23. července 2020 vydal evropský inspektor ochrany údajů stanovisko k akčnímu plánu Komise,

– dne 30. září 2020 uspořádala Komise konferenci na vysoké úrovni, na které se sešli zástupci vnitrostátních a unijních orgánů, poslanci Evropského parlamentu, zástupci soukromého sektoru, občanské společnosti a akademické obce.

Vyjádření zúčastněných stran k akčnímu plánu bylo celkově pozitivní.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Při přípravě tohoto návrhu vycházela Komise z kvalitativních a kvantitativních údajů získaných z uznávaných zdrojů, včetně odborných doporučení Evropského orgánu pro bankovnictví. Od členských států byly rovněž prostřednictvím dotazníků získány informace o prosazování pravidel boje proti praní peněz.

- **Posouzení dopadů**

K tomuto návrhu je připojeno posouzení dopadů[17], které bylo předloženo Výboru pro kontrolu regulace dne 6. listopadu 2020 a schváleno dne 4. prosince 2020. Totéž posouzení dopadů

[17] Pracovní dokument útvarů Komise – Zpráva o posouzení dopadů doprovázející balíček legislativních návrhů Komise týkajících se boje proti praní peněz a financování terorismu a vymáhání práva, zahrnující:
- návrh nařízení o boji proti praní peněz a financování terorismu,
- návrh směrnice o boji proti praní peněz a financování terorismu a zrušení směrnice (EU) 2015/849,
- návrh nařízení, kterým se zřizuje Orgán EU pro boj proti praní peněz a financování terorismu, ve formě regulační agentury,
- návrh přepracovaného znění nařízení (EU) 2015/847,

doprovází rovněž další legislativní návrhy, které jsou předloženy společně s tímto návrhem. Výbor pro kontrolu regulace ve svém kladném stanovisku navrhl různá prezentační vylepšení posouzení dopadů; tyto návrhy byly zapracovány.

V posouzení dopadů Komise zvážila tři problémy: absenci jasných a konzistentních pravidel, nejednotný dohled na vnitřním trhu a nedostatečnou koordinaci a výměnu informací mezi finančními zpravodajskými jednotkami. Pro tento návrh je relevantní první z těchto problémů; v souvislosti s tímto problémem byly zváženy následující možnosti:

1. ponechání unijních pravidel beze změny takových, jaká jsou;

2. zajištění vyšší úrovně harmonizace pravidel pro povinné osoby a ponechání upřesnění pravomocí a povinností příslušných orgánů na členských státech;

3. zajištění vyšší úrovně harmonizace pravidel pro osoby, na které se vztahují povinnosti v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, a pravomocí a povinností orgánů dohledu a finančních zpravodajských jednotek.

Na základě výsledku posouzení dopadů je upřednostňovanou možností možnost 3. Zavedení konzistentního a podrobnějšího přístupu k pravidlům na úrovni EU by umožnilo odstranit současnou roztříštěnost, pokud jde o povinnosti povinných osob v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu a činnosti příslušných orgánů. U povinných osob, které vykonávají činnost přeshraničně, to přinese rovné podmínky, pokud jde o pravidla boje proti praní peněz a financování terorismu, a povede to k úspoře nákladů na provádění. Podpořeno bude zaměření na odhalování a odrazování, pokud jde o praní peněz a financování terorismu.

Příloha VI posouzení dopadů zkoumá různé oblasti pro větší harmonizaci pravidel, včetně seznamu povinných osob, opatření hloubkové kontroly klienta, prahové hodnoty hloubkové kontroly klienta pro příležitostné transakce, požadavků strategií, kontrol a postupů boje proti praní peněz a financování terorismu, transparentnosti ohledně poskytovatelů služeb souvisejících s kryptoaktivy a skutečných majitelů.

Příloha VIII posouzení dopadů analyzuje revidovaný přístup ke třetím zemím, které představují hrozbu pro finanční systém Unie a pro vnitřní trh jako celek; předkládaný návrh tento nový přístup uplatňuje.

Příloha IX posouzení dopadů analyzuje zavedení limitů pro velké hotovostní transakce; předkládaný návrh tento nový přístup uplatňuje.

- **Účelnost a zjednodušování právních předpisů**

Ačkoli, jak bylo uvedeno výše, dosud neproběhlo žádné formální hodnocení *ex post* ani kontrola účelnosti platných právních předpisů EU v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, je možné ve vztahu k prvkům návrhu učinit řadu poznámek, které povedou k dalšímu zjednodušení a zvýšení účinnosti. Za prvé, nahrazení určitých pravidel ve směrnici více harmonizovanými a přímo použitelnými pravidly stanovenými v nařízení odstraní potřebu provedení ze strany členských států a přeshraničním osobám v EU usnadní podnikání. Kromě toho vyjmutí obchodníků se zbožím z oblasti působnosti rámce EU pro boj proti praní peněz a financování terorismu v souvislosti s navrhovaným zákazem hotovostních operací nad 10 000 EUR sníží administrativní zátěž pro tyto obchodníky spojenou s uplatňováním požadavků v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu týkajících se hotovostních operací přesahujících 10 000 EUR. A konečně, vyšší míra harmonizace pravidel

- návrh změny směrnice (EU) 2019/1153 usnadňující používání finančních a dalších informací k prevenci, odhalování, vyšetřování či stíhání určitých trestných činů.

boje proti praní peněz v řadě konkrétních oblastí usnadní provádění vnitřních strategií, kontrol a postupů na úrovni skupiny na celém vnitřním trhu.

- **Základní práva**

EU se zasazuje o zajišťování vysoké úrovně ochrany základních práv. Zavádějí se zejména záruky pro nakládání s osobními údaji povinných osob, jejichž cílem je zajistit dodržování příslušných požadavků na ochranu údajů[18], zejména ve vztahu k určitým kategoriím osobních údajů citlivější povahy.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Toto nařízení nemá žádné dopady na rozpočet.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a způsob monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Návrh obsahuje obecný plán monitorování a hodnocení dopadů na konkrétní cíle, přičemž požaduje, aby Komise provedla první přezkum pět let po datu použitelnosti nařízení (a poté každé tři roky) a podávala o svých hlavních zjištěních zprávy Evropskému parlamentu a Radě. Návrh směrnice o boji proti praní peněz a financování terorismu, který tento návrh doprovází, obsahuje stejná ustanovení o hodnocení, a lze tak hodnocení těchto dvou nástrojů spojit do jedné zprávy. Přezkum bude proveden v souladu s pokyny Komise pro zlepšování právní úpravy.

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Předmět a oblast působnosti, včetně seznamu povinných osob

Přestože většina definic je převzata ze stávajících právních předpisů EU v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, mnohé definice jsou doplněny, upraveny či aktualizovány.

Rozsah osob, které jsou podle současných právních předpisů EU v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu definovány jako povinné osoby, a tedy podléhají pravidlům EU v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, se mění následujícím způsobem: rozsah poskytovatelů služeb souvisejících s kryptoaktivy je uveden do souladu s rozsahem stanoveným Finančním akčním výborem, a je tedy ve srovnání se stávající směrnicí rozšířen; jsou doplněni poskytovatelé služeb skupinového financování, kteří nespadají do oblasti působnosti nařízení (EU) 2020/1503; jsou doplněni věřitelé hypotečních a spotřebitelských úvěrů, jakož i zprostředkovatelé hypotečních a spotřebitelských úvěrů, kteří nejsou úvěrovými institucemi nebo finančními institucemi, kde cílem je zajistit rovné podmínky mezi provozovateli poskytujícími stejný druh služeb; jsou doplněny osoby jednající jménem státních příslušníků třetích zemí v rámci režimů pobytu pro investory[19]; jsou vyjmuti obchodníci se zbožím (dosud měli povinnost vykazovat hotovostní transakce o hodnotě přesahující 10 000 EUR), s výjimkou obchodníků s drahými kovy a kameny, na které by se měly požadavky v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu nadále vztahovat vzhledem k expozici tohoto odvětví riziku praní peněz a financování terorismu.

---

[18] Obecné nařízení o ochraně osobních údajů (nařízení (EU) 2016/679).

[19] Komise se domnívá, že režimy občanství pro investory, tj. systémy, v jejichž rámci je nabízeno občanství členského státu výměnou za předem stanovené platby a investice, nejsou v souladu se zásadou loajální spolupráce (čl. 4 odst. 3 SEU) a základním statusem občanství Unie stanoveným ve Smlouvách (článek 20 SFEU). V důsledku toho Komise úpravu těchto režimů nenavrhuje.

Vnitřní strategie, kontroly a postupy

Požadavek, aby povinné osoby zavedly na posouzení rizika založenou strategii pro identifikaci a posouzení rizik praní peněz a financování terorismu, kterým čelí, a jejich zmírnění, vychází ze současných právních předpisů EU v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, stanoví však jasnější požadavky. Povinné osoby musí na úrovni svého vedení přijmout veškerá opatření, aby mohly zavést vnitřní strategie, kontroly a postupy, včetně jmenování specializovaného manažera dodržování předpisů, a zajistit, aby odpovědní pracovníci byli řádně proškoleni. Jsou vyjasněny požadavky na přidělení zaměstnance do role kontrolora dodržování předpisů a úkoly z této role vyplývající. Jsou objasněny požadavky kladené na skupiny, které mají být dále doplněny regulačními technickými normami podrobně popisujícími minimální požadavky, úlohu mateřských subjektů, které samy nejsou povinnými osobami, a podmínky, za nichž by opatření na úrovni skupiny měly uplatňovat jiné struktury, jako jsou sítě a partnerství. Požadavky na skupiny s pobočkami působícími ve třetích zemích zůstávají zachovány.

Hloubková kontrola klienta

Přestože je většina ustanovení o hloubkové kontrole klienta převzata ze stávajících právních předpisů EU v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, předkládaný návrh ve vztahu k hloubkové kontrole klienta přináší řadu objasnění a dodatečných podrobností. Je vyjasněno, že základním cílem hloubkové kontroly klienta je získat o klientech dostatečné povědomí, které povinným osobám umožní stanovit rizika související s praním peněz a financováním terorismu v rámci obchodních vztahů nebo příležitostných transakcí a rozhodnout, která zmírňující opatření je třeba uplatnit. Jsou stanovena konkrétnější a podrobnější ustanovení týkající se identifikace klienta a ověření jeho totožnosti. Jsou upřesněny podmínky pro použití prostředků elektronické identifikace stanovených nařízením (EU) č. 910/2014[20]. AMLA je zmocněn a povinen vytvářet regulační technické normy týkající se standardních souborů údajů pro identifikaci fyzických a právnických osob; tyto regulační technické normy budou zahrnovat konkrétní zjednodušená opatření hloubkové kontroly klienta, která povinné osoby mohou zavést v situacích s nižší mírou rizik zjištěných v rámci nadnárodního posouzení rizik, které je Komise povinna vypracovat. Podrobně jsou popsána pravidla pro opatření zjednodušené a zesílené hloubkové kontroly.

Politika ve vztahu ke třetím zemím

Zásady týkající se třetích zemí jsou přizpůsobeny. Komise určí třetí země buď s přihlédnutím k veřejné identifikaci příslušným mezinárodním tvůrcem norem (Finanční akční výbor), nebo na základě vlastního nezávislého posouzení. Na třetí země takto Komisí identifikované se budou vztahovat dva různé soubory důsledků úměrných riziku, které představují pro finanční systém Unie: i) třetí země, na které se vztahují veškerá opatření zesílené hloubkové kontroly a dodatečná protiopatření specifická pro jednotlivé země, a ii) třetí země, na které se vztahují opatření zesílené hloubkové kontroly specifická pro jednotlivé země. V zásadě budou třetí země, které Finanční akční výbor označil za země „s výzvou pro činnost“, Komisí identifikovány jako vysoce rizikové třetí země. S ohledem na přetrvávající povahu závažných strategických nedostatků v jejich rámci pro boj proti praní peněz a financování terorismu se na ně za účelem přiměřeného zmírnění hrozby budou vztahovat všechna opatření zesílené hloubkové kontroly, stejně jako protiopatření specifická pro jednotlivé země. Třetí země s nedostatky v dodržování svých režimů pro boj proti praní peněz a financování terorismu,

[20] Včetně očekávaných změn, které by měl zavést návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (EU) č. 910/2014, pokud jde o zřízení rámce pro evropskou digitální identitu, COM/2021/281 final.

které by podle Finančního akčního výboru měly podléhat „přísnějším požadavkům na monitorování“, budou Komisí v zásadě identifikovány a budou podléhat opatřením zesílené hloubkové kontroly specifickým pro jednotlivé země přiměřeným rizikům. Komise může rovněž určit třetí země, které nejsou na seznamu Finančního akčního výboru uvedeny, ale které představují konkrétní hrozbu pro finanční systém Unie a budou na základě této hrozby podléhat buď opatřením zesílené hloubkové kontroly specifickým pro jednotlivé země, nebo případně všem opatřením zesílené hloubkové kontroly a protiopatřením. Při posuzování úrovně hrozby představované těmito třetími zeměmi může Komise vycházet z technické odbornosti AMLA. A konečně, AMLA vypracuje pokyny k rizikům, trendům a metodám týkajícím se praní peněz a financování terorismu nikoli s ohledem na jednotlivé země, ale pocházejícím spíše ze zeměpisných oblastí mimo Unii, a povinným osobám poskytne odpovídající poradenství, včetně možnosti zavést opatření k jejich zmírnění. Tento revidovaný přístup ke třetím zemím má za cíl zajistit účinné zmírnění vnějších hrozeb pro finanční systém Unie a řádné fungování vnitřního trhu, a to zavedením harmonizovaného přístupu na úrovni EU a zajištěním větší podrobnosti a proporcionality při definování důsledků, které budou na seznamu uvedeny, a to na základě zohlednění míry rizika.

Politicky exponované osoby

Ustanovení o politicky exponovaných osobách vycházejí ze stávajících právních předpisů v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, přičemž členské státy mají povinnost sestavit seznamy funkcí, se kterými je na jejich území spojen status politicky exponované osoby, a povinné osoby mají povinnost podrobit politicky exponované osoby opatřením zesílené hloubkové kontroly klienta, a to na základě přístupu založeného na posouzení rizika. Požadavky na osoby, které již významné veřejné funkce nevykonávají, jsou stanoveny v právních předpisech.

Spolehlivost a externí zajišťování činností

V návaznosti na současná pravidla návrh objasňuje příslušné podmínky pro spoléhání se na hloubkovou kontrolu klienta, kterou již provedly jiné povinné osoby, a externí zajišťování funkcí ze strany jiných osob nebo poskytovatelů služeb. Návrh stanoví, že v obou případech zůstává konečná odpovědnost za soulad s pravidly na povinné osobě. Je nutné uplatňovat přístup založený na posouzení rizika a není možné se spoléhat na poskytovatele se sídlem ve vysoce rizikových třetích zemích, zemích s nedostatky v dodržování předpisů a v jakékoli jiné zemi, která představuje hrozbu pro finanční systém Unie, ani jejich prostřednictvím externě zajišťovat funkce.

Informace o skutečných majitelích

Ustanovení o informacích o skutečných majitelích obsažené v návrhu vycházejí z ustanovení platných právních předpisů EU v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, včetně koncepce skutečných majitelů a požadavku, aby všechny společnosti a jiné právnické osoby získaly a uchovávaly přiměřené, přesné a aktuální informace o skutečných majitelích. Jsou stanovena podrobnější pravidla pro identifikaci skutečného majitele (skutečných majitelů) společností a jiných právnických osob a je stanoven harmonizovaný přístup k identifikaci skutečných majitelů. Pokud jde o výslovně zřízené svěřenské fondy a podobné právnické osoby nebo uspořádání, jsou stanovena ustanovení, která zajistí konzistentní identifikaci skutečných majitelů napříč členskými státy v podobných situacích, včetně zmocnění Komise k přijetí prováděcího aktu. Návrh obsahuje požadavky na zveřejňování údajů pro pověřené akcionáře a pověřené ředitele a u právnických osob mimo EU, které buď vstoupí do obchodního vztahu s povinnou osobou z EU, nebo v Unii nabývají nemovitosti, zavádí povinnost registrace jejich skutečných majitelů v Unii.

Oznamovací povinnosti

Ustanovení o hlášení podezřelých transakcí finančním zpravodajským jednotkám (nebo orgánu stavovské samosprávy, pokud by to členský stát stanovil) vychází z ustanovení stávajících právních předpisů EU v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu. Jsou stanovena jasnější pravidla pro identifikaci transakcí. S cílem usnadnit plnění oznamovacích povinnosti povinných osob a umožnit účinnější fungování analytických činností a spolupráce finančních zpravodajských jednotek vypracuje AMLA návrh prováděcích technických norem, které pro hlášení podezřelých transakcí stanoví společný vzor, jenž bude v celé EU sloužit jako jednotný základ.

Ochrana údajů

Na zpracování osobních údajů pro účely tohoto návrhu se vztahuje obecné nařízení EU o ochraně osobních údajů (nařízení (EU) 2016/679). Návrh objasňuje podmínky zpracování určitých kategorií osobních údajů citlivější povahy ze strany povinných osob. Povinné osoby musí uchovávat záznamy o určitých osobních údajích po dobu pěti let.

Opatření ke snížení rizik zneužití nástrojů na doručitele

Návrh obsahuje ustanovení, které obchodníkům se zbožím nebo službami brání přijímat hotovostní platby přesahující hodnotu 10 000 EUR za jeden nákup, a zároveň členským státům umožňuje pro velké hotovostní transakce zachovat v platnosti nižší limit. Tento limit se nevztahuje na soukromé operace mezi jednotlivci. Komise musí do tří let ode dne použitelnosti navrhovaného nařízení posoudit přínosy a dopady dalšího snižování této prahové hodnoty. Poskytování a úschova anonymních kryptoměnových peněženek je zakázána. Společnosti, které nejsou uvedeny na seznamu, mají zakázáno vydávat akcie na doručitele a jsou povinny tyto akcie zaregistrovat. Vydávání poukázek na akcie na doručitele je povoleno pouze ve formě zprostředkovaného držení.

Závěrečná ustanovení

Jsou stanovena ustanovení pro přijímání aktů v přenesené pravomoci ze strany Komise podle článku 290 Smlouvy. Nařízení vstoupí v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku a stane se použitelným tři roky po vstupu v platnost. Komise musí toto nařízení přezkoumat a vyhodnotit do pěti let od data jeho použitelnosti a poté každé tři roky.

2021/0239 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky[1],

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru[2],

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849[3] představuje hlavní právní nástroj pro předcházení využívání finančního systému Unie k praní peněz a financování terorismu. Uvedená směrnice stanoví komplexní právní rámec, který směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/843[4] dále posílila o řešení nových rizik a zvýšení transparentnosti ohledně skutečných majitelů. Bez ohledu na její úspěchy zkušenosti ukázaly, že by měla být zavedena další vylepšení s cílem přiměřeně zmírnit rizika a účinně odhalit trestné pokusy o zneužití finančního systému Unie k trestné činnosti.

(2) Hlavní výzvou, která byla identifikována v souvislosti s uplatňováním ustanovení směrnice (EU) 2015/849, jimiž se stanoví povinnosti pro subjekty soukromého sektoru, takzvané povinné osoby, je absence přímé použitelnosti těchto pravidel a roztříštěnost přístupu mezi členskými státy. Přestože tato pravidla existují a vyvíjejí se po dobu tří desetiletí, jsou stále prováděna způsobem, který není plně v souladu s

---

1 Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

2 Úř. věst. C, , s. .

3 Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73).

4 Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/843 ze dne 30. května 2018, kterou se mění směrnice (EU) 2015/849 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu a směrnice 2009/138/ES a 2013/36/EU (Úř. věst. L 156, 19.6.2018, s. 43).

požadavky integrovaného vnitřního trhu. Je tedy k dosažení požadované jednotnosti jejich uplatňování nezbytné, aby pravidla týkající se záležitostí v současné době pokrytých směrnicí (EU) 2015/849, která mohou být dotčenými povinnými osobami přímo použitelná, byla stanovena v novém nařízení.

(3) Tento nový nástroj je součástí komplexního balíčku zaměřeného na posílení rámce Unie pro boj proti praní peněz a financování terorismu. Dohromady tento nástroj, směrnice [*vložte prosím odkaz – návrh 6. směrnice o boji proti praní peněz – COM/2021/423 final*], nařízení [*vložte prosím odkaz – návrh na přepracované znění nařízení (EU) 2015/847 – COM/2021/422 final*] a nařízení [*vložte prosím odkaz – návrh na zřízení Orgánu pro boj proti praní peněz – COM/2021/421 final*] vytvoří právní rámec upravující požadavky boje proti praní peněz a financování terorismu, které musí povinné osoby splňovat a které podporují institucionální rámec Unie pro boj proti praní peněz a financování terorismu, včetně zřízení Orgánu pro boj proti praní peněz a financování terorismu (dále jen „AMLA“).

(4) Praní peněz a financování terorismu se často uskutečňuje v mezinárodním kontextu. Opatření přijatá na úrovni Unie by bez mezinárodní koordinace a spolupráce měla velmi omezené účinky. Opatření přijatá v této oblasti Unií by proto měla být slučitelná s opatřeními přijatými na mezinárodní úrovni a přinejmenším stejně přísná. Opatření Unie by měla i nadále brát v úvahu zejména doporučení Finančního akčního výboru a nástroje dalších mezinárodních orgánů činných v boji proti praní peněz a financování terorismu. V zájmu posílení účinného boje proti praní peněz a financování terorismu by měly být příslušné právní akty Unie tam, kde je to vhodné, sladěny s mezinárodními standardy pro boj proti praní peněz a financování terorismu a šíření zbraní hromadného ničení, které v únoru 2012 přijal Finanční akční výbor (dále jen „revidovaná doporučení Finančního akčního výboru“), a jejich následnými změnami.

(5) Od přijetí směrnice (EU) 2015/849 přispěl nedávný vývoj v rámci trestního práva Unie k posílení prevence a boje proti praní peněz, jeho predikativním trestným činům a financování terorismu. Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1673[5] vedla ke společné definici trestné činnosti praní peněz a jejích predikativních trestných činů. Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1371[6] definovala finanční trestné činy ovlivňující finanční zájem Unie, které by měly být rovněž považovány za predikativní trestné činy praní peněz. Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/541[7] dosáhla společné definice trestného činu financování terorismu. Jelikož tyto pojmy jsou nyní v trestním právu Unie objasněny, není již v unijních pravidlech boje proti praní peněz a financování terorismu nutné definovat praní peněz, jeho predikativní trestné činy nebo financování terorismu. Místo toho by měl být rámec Unie pro boj proti praní peněz a financování terorismu plně v souladu s trestněprávním rámcem Unie.

(6) Technologie se neustále vyvíjí a nabízí soukromému sektoru příležitosti k vývoji nových produktů a systémů pro výměnu finančních prostředků nebo hodnoty. I když se jedná o pozitivní jev, může vést ke vzniku nových rizik praní peněz a financování

---

5 Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1673 ze dne 23. října 2018 o boji vedeném trestněprávní cestou proti praní peněz (Úř. věst. L 284, 12.11.2018, s. 22).

6 Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1371 ze dne 5. července 2017 o boji vedeném trestněprávní cestou proti podvodům poškozujícím finanční zájmy Unie (Úř. věst. L 198, 28.7.2017, s. 29).

7 Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/541 ze dne 15. března 2017 o boji proti terorismu, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2002/475/SVV a mění rozhodnutí Rady 2005/671/SVV (Úř. věst. L 88, 31.3.2017, s. 6).

terorismu, protože pachatelům trestných činů se neustále daří hledat způsoby, jak zneužít zranitelná místa a skrývat a přesouvat finanční prostředky získané nezákonným způsobem po celém světě. Poskytovatelé služeb souvisejících s kryptoaktivy a platformy skupinového financování jsou vystaveny zneužívání nových kanálů pro pohyb peněz získaných nezákonným způsobem a mají dobré předpoklady tyto pohyby detekovat a snižovat rizika. Oblast působnosti právních předpisů Unie by proto měla být rozšířena tak, aby v souladu s nedávným vývojem standardů Finančního akčního výboru ve vztahu ke kryptoaktivům tyto osoby zahrnovala.

(7) Instituce a osoby, na které se toto nařízení vztahuje, hrají klíčovou úlohu strážců finančního systému Unie, a proto by měly přijmout veškerá nezbytná opatření k provedení požadavků tohoto nařízení s cílem zabránit pachatelům trestných činů v praní výnosů ze svých nezákonných činností nebo financování teroristických aktivit. Rovněž by měla být zavedena opatření ke zmírnění jakéhokoli rizika neprovedení nebo vyhýbání se cíleným finančním sankcím.

(8) Finanční transakce mohou také probíhat ve stejné skupině jako způsob správy skupinových financí. Takové transakce však nesměřují vůči klientům a nevyžadují použití opatření proti praní peněz a financování terorismu. V zájmu zajištění právní jistoty je nutné uvést, že toto nařízení se nevztahuje na finanční činnosti nebo jiné finanční služby, které jsou členy skupiny poskytovány jiným členům stejné skupiny.

(9) Samostatně výdělečně činné právní profese by tomuto nařízení měly podléhat, jestliže se podílejí na finančních nebo podnikových transakcích, včetně poskytování daňového poradenství, existuje-li riziko, že služby poskytované těmito právníky mohou být zneužity k praní výnosů z trestné činnosti nebo k financování terorismu. Měly by však existovat výjimky z povinnosti oznamovat informace získané před zahájením soudního řízení, v jeho průběhu či po jeho skončení nebo v průběhu zjišťování právního postavení klienta, na něž by se měla vztahovat povinnost mlčenlivosti. Právní poradenství by mělo i nadále podléhat profesnímu tajemství, s výjimkou případů, kdy se právník podílí na praní peněz či financování terorismu, právní poradenství je poskytováno za účelem praní peněz či financování terorismu nebo si je právník vědom toho, že klient vyhledal právní poradenství za účelem praní peněz či financování terorismu.

(10) Aby bylo zajištěno dodržování práv zaručených Listinou základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), neměly by oznamovacím povinnostem podléhat informace, které získají auditoři, externí účetní a daňoví poradci, kteří jsou v některých členských státech oprávněni obhajovat nebo zastupovat klienta v soudním řízení nebo zjišťovat právní postavení klienta, při plnění těchto úkolů.

(11) Směrnice (EU) 2018/843 byla prvním právním nástrojem, který řešil rizika praní peněz a financování terorismu, jež v Unii souvisejí s kryptoaktivy. Rozšířila oblast působnosti rámce pro boj proti praní peněz a financování terorismu na dva typy poskytovatelů služeb souvisejících s kryptoaktivy: poskytovatele směnárenských služeb mezi virtuálními měnami a měnami s nuceným oběhem a správce virtuálních peněženek. Vzhledem k rychlému technologickému vývoji a pokroku ve standardech Finančního akčního výboru je nutné tento přístup revidovat. Prvního kroku k dokončení a aktualizaci právního rámce Unie bylo dosaženo nařízením [*vložte prosím odkaz – návrh nařízení o trzích s kryptoaktivy a o změně směrnice (EU) 2019/1937 – COM/2020/593 final*], které stanoví požadavky na poskytovatele služeb souvisejících s kryptoaktivy, kteří chtějí požádat o povolení poskytovat své služby na jednotném trhu. Nařízení rovněž zavedlo definici kryptoaktiv a poskytovatelů služeb souvisejících s

kryptoaktivy, zahrnující širší škálu činností. Aby se zmírnila jakákoliv rizika zneužití kryptoaktiv k praní peněz nebo financování terorismu, mělo by se toto nařízení vztahovat i na poskytovatele služeb souvisejících s kryptoaktivy, na něž se vztahuje nařízení [*vložte prosím odkaz – návrh nařízení o trzích s kryptoaktivy a o změně směrnice (EU) 2019/1937 – COM/2020/593 final*].

(12) Zranitelnost platforem skupinového financování vůči rizikům praní peněz a financování terorismu je horizontální a ovlivňuje vnitřní trh jako celek. Dosud se k řízení těchto rizik v členských státech objevily odlišné přístupy. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1503[8] harmonizuje regulační přístup k podnikatelským investičním platformám a platformám pro skupinové úvěrování v celé Unii a zajišťuje, aby byla zavedena odpovídající a soudržná ochranná opatření pro řešení potenciálního rizika praní peněz a financování terorismu. Mezi ně patří požadavky na správu finančních prostředků a plateb ve vztahu ke všem finančním transakcím prováděným na těchto platformách. Poskytovatelé služeb skupinového financování musí k provedení takových transakcí buď získat povolení nebo navázat spolupráci s poskytovatelem platebních služeb nebo úvěrovou institucí. Nařízení rovněž stanoví záruky, které by se měly použít v rámci povolovacího postupu, při posuzování dobré pověsti vedení a prostřednictvím postupů hloubkové kontroly vlastníků projektu. Komise je povinna do 10. listopadu 2023 ve své zprávě o uvedeném nařízení posoudit, zda jsou případně potřebná další ochranná opatření. Je proto odůvodněné platformy skupinového financování, kterým bylo uděleno povolení podle nařízení (EU) 2020/1503, unijním právním předpisům v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu nepodrobovat.

(13) Platformy skupinového financování, které nemají povolení podle nařízení (EU) 2020/1503, jsou v současné době ponechány buď neregulované, nebo podléhají odlišným regulačním přístupům, a to i ve vztahu k pravidlům a postupům pro řešení rizik praní peněz a financování terorismu. Aby se zajistila soudržnost a to, aby v tomto prostředí nehrozila žádná nekontrolovaná rizika, je nutné, aby všechny platformy skupinového financování, které nemají povolení podle nařízení (EU) 2020/1503, a nepodléhají tedy jeho zárukám, podléhaly unijním pravidlům boje proti praní peněz a financování terorismu s cílem zmírnit rizika praní peněz a financování terorismu.

(14) Směrnice (EU) 2015/849 zmírnila rizika praní peněz a financování terorismu, která představují velké hotovostní platby, tím, že zahrnula osoby obchodující se zbožím mezi povinné osoby, provádějí-li nebo přijímají hotovostní platby přesahující 10 000 EUR, přičemž členské státy mohou zavést přísnější opatření. Tento přístup se vlivem nesprávného porozumění požadavkům boje proti praní peněz a financování terorismu a jejich špatného uplatňování, nedostatečného dohledu a omezeného počtu podezřelých transakcí hlášených finanční zpravodajské jednotce ukázal být neúčinný. Aby se odpovídajícím způsobem snížila rizika plynoucí ze zneužití vysokých peněžních částek, měl by být stanoven celounijní limit pro velké hotovostní transakce přesahující 10 000 EUR. Poté by osoby obchodující se zbožím již dále povinnostem v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu neměly podléhat.

(15) Některé kategorie obchodníků se zbožím jsou s ohledem na vysokou hodnotu, kterou jimi obchodované malé a snadno přepravitelné zboží má, rizikům praní peněz a financování terorismu obzvláště vystaveny. Z toho důvodu by osoby obchodující s

[8] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1503 ze dne 7. října 2020 o evropských poskytovatelích služeb skupinového financování pro podniky a o změně nařízení (EU) 2017/1129 a směrnice (EU) 2019/1937 (Úř. věst. L 347, 20.10.2020, s. 1).

drahými kovy a drahými kameny měly požadavkům v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu podléhat.

(16) Provozovatelé investiční migrace jsou soukromé společnosti, orgány nebo osoby, které jménem státních příslušníků třetích zemí jednají nebo interagují přímo s příslušnými orgány členských států nebo které poskytují zprostředkovatelské služby státním příslušníkům třetích zemí, jež usilují o získání práv k pobytu v členském státě výměnou za jakýkoli druh investic, včetně kapitálových převodů, nákupu nebo pronájmu majetku, investic do státních dluhopisů, investic do společností, darů nebo dotací činnosti přispívajících k veřejnému blahu, a příspěvků do státního rozpočtu. Režimy pobytu pro investory představují v souvislosti s praním peněz, korupcí a daňovými úniky rizika a zranitelná místa. Tato rizika jsou umocněna přeshraničními právy, která jsou s pobytem v členském státě spojena. Proto je nutné, aby se na provozovatele investiční migrace vztahovaly povinnosti v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu. Toto nařízení by se nemělo vztahovat na režimy občanství pro investory, jejichž výsledkem je získání státní příslušnosti výměnou za tyto investice, jelikož takové režimy je třeba považovat za narušování základního statusu občanství Unie a loajální spolupráce mezi členskými státy.

(17) Věřitelé a zprostředkovatelé spotřebitelských a hypotečních úvěrů, kteří nejsou úvěrovými nebo finančními institucemi, unijním požadavkům v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu nepodléhají, byli však takovým povinnostem podrobeni v některých členských státech z důvodu své expozice rizikům praní peněz a financování terorismu. V závislosti na svém obchodním modelu mohou být tito věřitelé a zprostředkovatelé spotřebitelských a hypotečních úvěrů vystaveni značnému riziku praní peněz a financování terorismu. Je důležité zajistit, aby se na osoby provádějící podobné činnosti, které jsou takovým rizikům vystaveny, požadavky v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu vztahovaly bez ohledu na to, zda se kvalifikují jako úvěrové nebo finanční instituce, či nikoli. Proto je vhodné věřitele a zprostředkovatele spotřebitelských a hypotečních úvěrů, kteří nejsou úvěrovými nebo finančními institucemi, ale jsou v důsledku své činnosti vystaveni riziku praní peněz a financování terorismu, zahrnout.

(18) V zájmu zajištění konzistentního přístupu je nutné objasnit, na které osoby v investičním sektoru se požadavky v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu vztahují. Ačkoli subjekty kolektivního investování již spadají do působnosti směrnice (EU) 2015/849, je nutné příslušnou terminologii sladit se stávajícími unijními právními předpisy v oblasti investičních fondů, konkrétně se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES[9] a směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU[10]. Vzhledem k tomu, že fondy mohou být zřízeny bez právní subjektivity, je nezbytné do oblasti působnosti tohoto nařízení zahrnout i jejich správce. Požadavky v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu by měly platit bez ohledu na formu, v jaké jsou podílové jednotky nebo akcie fondu v Unii zpřístupněny ke koupi, včetně případů, kdy jsou podílové jednotky nebo akcie přímo či nepřímo nabízeny investorům usazeným v Unii nebo u těchto investorů umístěny z podnětu nebo jménem správce.

---

9 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 32).

10 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011 o správcích alternativních investičních fondů a o změně směrnic 2003/41/ES a 2009/65/ES a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 1095/2010 (Úř. věst. L 174, 1.7.2011, s. 1).

(19) Je důležité, aby požadavky v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu byly uplatňovány přiměřeným způsobem a aby uložení jakéhokoli požadavku bylo přiměřené úloze, jakou mohou povinné osoby v oblasti předcházení praní peněz a financování terorismu hrát. Za tímto účelem by členským státům v souladu s přístupem založeným na riziku podle tohoto nařízení mělo být umožněno některé provozovatele od požadavků v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu osvobodit, jestliže činnosti, které vykonávají, představují nízké riziko praní peněz a financování terorismu a jsou svou povahou omezené. Aby bylo zajištěno transparentní a jednotné uplatňování těchto výjimek v celé Unii, měl by být zaveden mechanismus, který by Komisi umožnil ověřit nezbytnost výjimek, jež mají být uděleny. Komise by tyto výjimky rovněž měla každoročně uveřejnit v *Úředním věstníku Evropské unie*.

(20) Konzistentní soubor pravidel pro vnitřní systémy a kontroly platný pro všechny povinné osoby působící na vnitřním trhu posílí dodržování pravidel boje proti praní peněz a financování terorismu a zefektivní dohled. Aby se zajistilo přiměřené zmírnění rizik praní peněz a financování terorismu, měly by povinné osoby mít zaveden rámec vnitřní kontroly sestávající ze strategií, kontrol a postupů založených na riziku a v rámci organizace by měly mít jasně rozděleny odpovědnosti. V souladu s přístupem založeným na posouzení rizika podle tohoto nařízení by tyto strategie, kontroly a postupy měly být přiměřené povaze a velikosti povinné osoby a měly by reagovat na rizika praní peněz a financování terorismu, kterým je osoba vystavena.

(21) Vhodný přístup založený na posouzení rizika vyžaduje, aby povinné osoby identifikovaly inherentní rizika praní peněz a financování terorismu, se kterými se v důsledku své činnosti setkávají, s cílem je co nejúčinněji zmírnit a zajistit, aby jejich strategie, postupy a vnitřní kontroly byly k řešení těchto inherentních rizik vhodné. Při tom by povinné osoby měly přihlížet k vlastnostem svých klientů, nabízeným produktům, službám nebo transakcím, dotčeným zemím nebo zeměpisným oblastem a použitým distribučním kanálům. S ohledem na vyvíjející se povahu rizik by takové hodnocení rizik mělo být pravidelně aktualizováno.

(22) Je vhodné vzít v úvahu charakteristiky a potřeby menších povinných osob a zajistit vhodné zacházení, jež odpovídá jejich zvláštním potřebám a povaze jejich podnikání. To může zahrnovat osvobození určitých povinných osob od nutnosti provádět posouzení rizik, pokud je rizikům spojeným se sektorem, ve kterém daná osoba působí, dobře porozuměno.

(23) Finanční akční výbor vytvořil pro jurisdikce standardy pro identifikaci a posouzení rizik případného neprovedení nebo vyhýbání se cíleným finančním sankcím souvisejícím s financováním šíření zbraní a pro přijetí opatření ke zmírnění těchto rizik. Těmito novými standardy zavedenými Finančním akčním výborem se dnes nenahrazují ani neoslabují stávající přísné požadavky na to, aby země zavedly cílené finanční sankce zaměřené na dodržování příslušných nařízení Rady bezpečnosti OSN v oblasti předcházení, potlačování a znemožňování šíření zbraní hromadného ničení a jeho financování. Tyto stávající povinnosti, jak jsou na úrovni Unie provedeny rozhodnutími Rady 2010/413/SZBP[11] a (SZBP) 2016/849[12], jakož i nařízeními Rady

[11] 2010/413/SZBP: Rozhodnutí Rady ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP (Úř. věst. L 195, 27.7.2010, s. 39).

[12] Rozhodnutí Rady (SZBP) 2016/849 ze dne 27. května 2016 o omezujících opatřeních vůči Korejské lidově demokratické republice a o zrušení rozhodnutí 2013/183/SZBP (Úř. věst. L 141, 28.5.2016, s. 79).

(EU) č. 267/2012[13] a (EU) 2017/1509[14], jsou i nadále přísnými povinnostmi založenými na pravidlech, které jsou závazné pro všechny fyzické a právnické osoby v Unii.

(24) Aby odráželo nejnovější vývoj na mezinárodní úrovni, je tímto nařízením zaveden požadavek identifikovat, pochopit, řídit a zmírňovat rizika případného neprovedení nebo vyhýbání se cíleným finančním sankcím souvisejícím s financováním šíření zbraní na úrovni povinné osoby.

(25) Je důležité, aby povinné osoby na úrovni svého vedení přijaly veškerá opatření k provedení vnitřních strategií, kontrol a postupů a k provedení požadavků v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu. Přestože by měla být na úrovni vedení určena osoba odpovědná za provedení strategií, kontrol a postupů povinné osoby, odpovědnost za soulad s požadavky v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu by měl v konečném důsledku nést řídící orgán osoby. Úkoly týkající se každodenního provádění strategií, kontrol a postupů povinné osoby v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu by měly být svěřeny kontrolorovi dodržování předpisů.

(26) Pro účinné provedení opatření v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu je rovněž zásadní, aby zaměstnanci povinných osob, jakož i jejich zástupci a distributoři, kteří se podílejí na jejich provádění, požadavkům a vnitřním strategiím, kontrolám a postupům zavedeným v rámci subjektu porozuměli. Za tím účelem by povinné osoby měly zavést opatření, včetně programů odborné přípravy.

(27) Jedinci pověření úkoly souvisejícími s dodržováním požadavků v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu ze strany povinné osoby by měli podstoupit posouzení svých dovedností, znalostí, odbornosti, bezúhonnosti a chování. Plnění úkolů zaměstnanci v souvislosti s dodržováním rámce pro boj proti praní peněz a financování terorismu ze strany povinné osoby ve vztahu ke klientům, se kterými mají blízký soukromý nebo profesní vztah, může vést ke střetu zájmů a narušit integritu systému. Proto by zaměstnancům v takových situacích mělo být znemožněno ve vztahu k těmto klientům provádět jakékoli úkoly související s dodržováním rámce pro boj proti praní peněz a financování terorismu ze strany povinné osoby.

(28) Důsledné provádění strategií a postupů v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu na úrovni skupiny je pro robustní a účinné řízení rizik praní peněz a financování terorismu v rámci skupiny klíčové. Za tímto účelem by mateřský podnik měl přijmout a provést strategie, kontroly a postupy na úrovni skupiny. Povinné osoby ve skupině by měly mít povinnost vyměňovat si informace, je-li takové sdílení pro předcházení praní peněz a financování terorismu důležité. Sdílení informací by mělo podléhat dostatečným zárukám, pokud jde o důvěrnost, ochranu údajů a používání informací. AMLA by měl mít za úkol vypracovat návrhy regulačních norem stanovujících minimální požadavky na postupy a strategie na úrovni skupiny, včetně minimálních standardů pro sdílení informací v rámci skupiny a úlohy a odpovědnosti mateřských podniků, které samy nejsou povinnými osobami.

(29) Kromě skupin existují ještě další struktury, například sítě nebo osobní společnosti, v jejichž rámci mohou povinné osoby sdílet společnou kontrolu vlastnictví, správy a dodržování předpisů. Aby byly zajištěny rovné podmínky pro všechny sektory a aby

[13] Nařízení Rady (EU) č. 267/2012 ze dne 23. března 2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (EU) č. 961/2010 (Úř. věst. L 88, 24.3.2012, s. 1).

[14] Nařízení Rady (EU) 2017/1509 ze dne 30. srpna 2017 o omezujících opatřeních vůči Korejské lidově demokratické republice a o zrušení nařízení (ES) č. 329/2007 (Úř. věst. L 224, 31.8.2017, s. 1).

nedocházelo k jejich přetížení, měl by AMLA identifikovat situace, kdy by se na tyto struktury měly vztahovat podobné strategie na úrovni skupiny.

(30) V některých případech se pobočky a dceřiné společnosti povinných osob nacházejí ve třetích zemích, kde jsou minimální požadavky v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, včetně povinností týkajících se ochrany údajů, méně přísné než rámec Unie pro boj proti praní peněz a financování terorismu. V takových situacích a s cílem v plné míře předejít využívání finančního systému Unie pro účely praní peněz a financování terorismu a zajistit nejvyšší standard ochrany osobních údajů občanů Unie, by tyto pobočky a dceřiné společnosti měly dodržovat požadavky v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu stanovené na úrovni Unie. Pokud právo třetí země splnění těchto požadavků neumožňuje, například z důvodu omezení schopnosti skupiny mít přístup k informacím, zpracovávat je nebo si je vyměňovat v důsledku nedostatečné úrovně ochrany údajů nebo zákona o bankovním tajemství ve třetí zemi, měly by povinné osoby přijmout další opatření, aby zajistily, že pobočky a dceřiné společnosti umístěné v dané zemi budou rizika účinně zvládat. AMLA by měl mít za úkol vypracovat návrhy technických norem upřesňujících druh takových dodatečných opatření.

(31) Požadavky na hloubkovou kontrolu klienta jsou zásadní pro zajištění toho, aby povinné osoby identifikovaly, ověřovaly a monitorovaly své obchodní vztahy se svými klienty s ohledem na rizika praní peněz a financování terorismu, která představují. Přesná identifikace a ověřování údajů potenciálních a stávajících klientů jsou pro pochopení rizik praní peněz a financování terorismu spojených s klienty zásadní, ať už se jedná o osoby fyzické nebo právnické.

(32) V zájmu zajištění rovných podmínek na celém vnitřním trhu a důsledného uplatňování ustanovení v celé Unii je nutné dosáhnout soudržného a vysokého standardu hloubkové kontroly klienta v rámci Unie, který by byl založen na harmonizovaných požadavcích na identifikaci klientů a ověřování jejich totožnosti a omezoval by vnitrostátní rozdíly. Současně je nezbytné, aby povinné osoby uplatňovaly požadavky na hloubkovou kontrolu klienta způsobem založeným na posouzení rizika. Přístup založený na posouzení rizika není pro povinné osoby nepřiměřeně liberální možností. Zahrnuje rozhodování založené na důkazech s cílem účinněji se zaměřit na rizika praní peněz a financování terorismu, jimž Unie čelí, a ty, kdo v ní působí.

(33) Od povinných osob by nemělo být požadováno, aby na klienty provádějící příležitostné nebo související transakce pod určitou hodnotou uplatňovaly opatření hloubkové kontroly, ledaže by existovalo podezření na praní peněz nebo financování terorismu. Zatímco prahová hodnota 10 000 EUR se vztahuje na většinu příležitostných transakcí, povinné osoby, které působí v odvětvích nebo provádějí transakce, jež představují vyšší riziko praní peněz a financování terorismu, by měly mít povinnost uplatňovat hloubkovou kontrolu klienta u transakcí s nižšími prahovými hodnotami. K určení odvětví nebo transakcí a přiměřených prahových hodnot pro tato odvětví nebo transakce by AMLA měl vypracovat návrhy regulačních technických norem.

(34) Některé obchodní modely jsou založeny na tom, že povinná osoba má obchodní vztah s obchodníkem, kdy nabízí služby iniciování plateb, prostřednictvím nichž obchodník dostává zaplaceno za poskytování zboží nebo služeb, a nikoli s klientem obchodníka, který autorizuje službu iniciování platby při zahájení jedné nebo jednorázové transakce pro obchodníka. V takovém obchodním modelu je klientem povinné osoby pro účely pravidel boje proti praní peněz a financování terorismu obchodník, a nikoli

klient obchodníka. Povinná osoba by proto měla uplatňovat povinnosti hloubkové kontroly klienta vůči obchodníkovi.

(35) Směrnice (EU) 2015/849, přestože do určité míry harmonizovala pravidla členských států v oblasti povinností identifikace klientů, nestanovila podrobná pravidla týkající se postupů, jimiž se mají povinné osoby řídit. S ohledem na zásadní význam tohoto aspektu při předcházení praní peněz a financování terorismu je vhodné v souladu s přístupem založeným na posouzení rizika zavést konkrétnější a podrobnější ustanovení o identifikaci klienta a ověřování jeho totožnosti, ať už ve vztahu k fyzickým nebo právnickým osobám, právním uspořádáním, jako jsou svěřenské fondy nebo subjekty mající podle vnitrostátního práva způsobilost k právním úkonům.

(36) Technologický vývoj a pokrok v digitalizaci umožňuje bezpečnou identifikaci na dálku nebo elektronickou identifikaci a ověřování potenciálních i stávajících klientů a může usnadnit provádění hloubkové kontroly klienta na dálku. Identifikační řešení stanovená v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 a v návrhu na jeho změnu v souvislosti s rámcem evropské digitální identity[15] umožňují bezpečné a důvěryhodné způsoby identifikace a ověřování potenciálních i stávajících klientů a mohou usnadnit provádění hloubkové kontroly klienta na dálku. Měla by být brána v úvahu elektronická identifikace stanovená v uvedeném nařízení a povinné osoby by ji měly pro účely postupu identifikace klienta přijmout. Tyto způsoby identifikace mohou v případě, že jsou zavedena vhodná opatření ke zmírnění rizika, představovat běžnou nebo dokonce nízkou úroveň rizika.

(37) Aby se zajistilo, že rámec pro boj proti praní peněz a financování terorismu zabrání vstupu finančních prostředků získaných nezákonným způsobem do finančního systému, povinné osoby by měly před zahájením obchodních vztahů s potenciálními klienty provést hloubkovou kontrolu klienta v souladu s přístupem založeným na posouzení rizik. Aby však přitom nedocházelo ke zbytečnému zdržování běžného podnikání, mohou povinné osoby informace od potenciálního klienta shromažďovat v průběhu navazování obchodního vztahu. Úvěrové a finanční instituce mohou potřebné informace od potenciálních klientů získat po navázání vztahu za předpokladu, že transakce nebudou zahájeny, dokud proces hloubkové kontroly klienta nebude úspěšně dokončen.

(38) Vkladatelé, jejichž finanční prostředky představují výnosy z praní peněz, by měli být vyloučeni z vyplácení náhrad ze systému pojištění vkladů. Aby se zabránilo vracení finančních prostředků získaných nezákonným způsobem těmto vkladatelům, měly by úvěrové instituce pod dohledem orgánů dohledu u svých klientů provádět hloubkovou kontrolu klienta, bylo-li shledáno, že úvěrové instituce jsou v selhání nebo je jejich selhání pravděpodobné nebo pokud jsou vklady definovány jako nedostupné. Úvěrové instituce by měly podezřelé transakce identifikované při výkonu takové hloubkové kontroly klienta hlásit finanční zpravodajské jednotce.

(39) Proces hloubkové kontroly klienta se neomezuje pouze na zjištění a ověření totožnosti klienta. Před navázáním obchodních vztahů nebo provedením příležitostných transakcí by povinné osoby měly rovněž posoudit účel a povahu obchodního vztahu. K pochopení tohoto účelu mohou přispět předsmluvní nebo jiné informace, jež jsou o

[15] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 ze dne 23. července 2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu a o zrušení směrnice 1999/93/ES (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 73) a návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (EU) č. 910/2014, pokud jde o zřízení rámce pro evropskou digitální identitu, COM/2021/281 final.

navrhovaném produktu nebo službě potenciálnímu klientovi sdělovány. Povinné osoby by měly být vždy schopny jednoznačně posoudit účel a povahu potenciálního obchodního vztahu. Pokud nabízená služba nebo produkt klientům umožňuje provádět různé druhy transakcí nebo činností, povinné osoby by měly získat dostatečné informace o záměru klienta ohledně způsobu využití tohoto vztahu.

(40) Aby byla zajištěna účinnost rámce pro boj proti praní peněz a financování terorismu, povinné osoby by měly informace získané od svých klientů v souladu s přístupem založeným na posouzení rizika pravidelně kontrolovat. Povinné osoby by také měly zřídit monitorovací systém pro odhalování atypických transakcí, které by mohly vyvolat podezření na praní peněz nebo financování terorismu. Aby bylo zajištěno účinné monitorování transakcí, mělo by se monitorování ze strany povinných osob v zásadě vztahovat na všechny služby a produkty nabízené klientům a všechny transakce, které jsou povinnou osobou prováděny jménem klienta nebo klientovi nabízeny. Ne všechny transakce je však nutné zkoumat jednotlivě. Intenzita monitorování by měla respektovat přístup založený na posouzení rizika a měla by být stanovena na základě přesných a relevantních kritérií, přičemž by měly být brány v úvahu zejména vlastnosti klientů a úroveň rizika s nimi spojená, nabízené produkty a služby a dotčené země nebo zeměpisné oblasti. AMLA by měl vypracovat pokyny, které zajistí, že intenzita monitorování obchodních vztahů a transakcí bude odpovídající a přiměřená úrovni rizika.

(41) S cílem zajistit konzistentní uplatňování tohoto nařízení by AMLA měl mít za úkol vypracovat návrhy regulačních technických norem pro hloubkovou kontrolu klienta. Tyto regulační technické normy by měly stanovit minimální soubor informací, které mají povinné osoby získat, aby mohly s klienty vstoupit do nových obchodních vztahů nebo vyhodnotit ty stávající s ohledem na úroveň rizika spojeného s každým klientem. Kromě toho by návrhy regulačních technických norem měly být dostatečně srozumitelné, aby subjektům na trhu umožnily vyvinout bezpečné, dostupné a inovativní způsoby ověřování totožnosti klienta a provádění hloubkové kontroly klienta, a to i na dálku, při respektování zásady technologické neutrality. Komisi by měla být svěřena pravomoc přijímat uvedené návrhy regulačních technických norem. Tyto konkrétní úkoly jsou v souladu s úlohou a povinnostmi AMLA stanovenými nařízením [*vložte prosím odkaz – návrh na zřízení Orgánu pro boj proti praní peněz – COM/2021/421 final*].

(42) Harmonizace opatření hloubkové kontroly klienta by neměla směřovat pouze k dosažení konzistentního a trvale účinného chápání rizik spojených se stávajícím nebo potenciálním klientem bez ohledu na to, kde v Unii je obchodní vztah navázán, a jejich harmonizace k dosažení tohoto cíle přispěje. Rovněž by měla zajistit, aby informace získané při provádění hloubkové kontroly klienta nebyly povinnými osobami používány k provádění postupů snižování rizika, které mohou vést k obcházení jiných zákonných povinností, zejména těch, které stanoví směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/92[16] nebo směrnice Evropského parlamentu a Rady 2015/2366[17], aniž by bylo dosaženo cílů Unie v oblasti předcházení praní peněz a financování terorismu. V zájmu umožnění řádného dohledu nad dodržováním povinností hloubkové kontroly

[16] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/92/EU ze dne 23. července 2014 o porovnatelnosti poplatků souvisejících s platebními účty, změně platebního účtu a přístupu k platebním účtům se základními prvky (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 214).

[17] Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a zrušuje směrnice 2007/64/ES (Úř. věst. L 337, 23.12.2015, s. 35).

klienta je důležité, aby povinné osoby vedly záznamy o provedených opatřeních a informacích získaných během procesu hloubkové kontroly klienta bez ohledu na to, zda s nimi byl navázán nový obchodní vztah a zda po odmítnutí navázání obchodního vztahu podaly hlášení o podezřelé transakci. Pokud se povinná osoba rozhodne obchodní vztah s potenciálním klientem nenavázat, záznamy o hloubkové kontrole klienta by měly obsahovat důvody pro takové rozhodnutí. To orgánům dohledu umožní posoudit, zda povinné osoby své postupy hloubkové kontroly klienta náležitě kalibrovaly, a to, jak se vyvíjí expozice osoby riziku, a rovněž to pomůže shromáždit statistické důkazy o uplatňování pravidel hloubkové kontroly klienta povinnými osobami v celé Unii.

(43) Postup při přezkumu stávajících klientů v současném rámci pro boj proti praní peněz a financování terorismu je již na posouzení rizika založen. Vzhledem k vyššímu riziku praní peněz, jeho predikativních trestných činů a financování terorismu spojenému s určitými zprostředkujícími strukturami by však tento postup nemusel umožňovat včasné odhalení a posouzení rizik. Je proto důležité zajistit, aby byly pravidelně sledovány rovněž jasně vymezené kategorie stávajících klientů.

(44) Riziko samotné je proměnlivé a proměnné mohou samy o sobě nebo v kombinaci zvýšit nebo snížit potenciální riziko, což má dopad na odpovídající úroveň preventivních opatření, jako jsou opatření hloubkové kontroly klienta.

(45) V situacích s nízkou mírou rizika by povinné osoby měly mít možnost uplatňovat opatření zjednodušené hloubkové kontroly klienta. To neznamená výjimku z opatření hloubkové kontroly klienta nebo jejich absenci. Spočívá spíše ve zjednodušeném nebo zmenšeném souboru kontrolních opatření, který by však měl pokrývat všechny složky standardního postupu hloubkové kontroly klienta. V souladu s přístupem založeným na posouzení rizika by však povinné osoby měly mít možnost snížit frekvenci nebo intenzitu kontroly svých klientů nebo transakcí nebo se spolehnout na přiměřené předpoklady, jde-li o účel obchodního vztahu nebo použití jednoduchých produktů. Regulační technické normy týkající se hloubkové kontroly klienta by měly stanovit konkrétní zjednodušená opatření, která mohou povinné osoby zavést v situacích s nižší mírou rizika identifikovaných Komisí v nadnárodním posouzení rizik. Při vypracování návrhů regulačních technických norem by AMLA měl náležitě zohlednit zachování sociálního a finančního začlenění.

(46) Je třeba uznat, že určité situace představují větší riziko praní peněz nebo financování terorismu. Ačkoliv by v rámci běžné hloubkové kontroly klienta měla být zjištěna totožnost a obchodní profil všech klientů, v některých případech jsou zapotřebí zvláště přísné postupy pro zjištění a ověření totožnosti klienta. Proto je nutné stanovit podrobná pravidla pro taková opatření zesílené hloubkové kontroly, včetně zvláštních opatření zesílené hloubkové kontroly v případě přeshraničních korespondenčních vztahů.

(47) Přeshraniční korespondenční vztahy s respondenční institucí ze třetí země charakterizuje to, že se jedná o záležitost průběžnou a repetitivní. Navíc ne všechny přeshraniční korespondenční bankovní služby představují stejnou míru rizika praní peněz a financování terorismu. Intenzita opatření zesílené hloubkové kontroly by proto měla být stanovena na základě uplatnění zásad přístupu založeného na posouzení rizik. Při interakci s respondenčními institucemi ze třetích zemí, které v zemi, ve které jsou zapsány do rejstříku, nejsou žádným způsobem fyzicky přítomny, by však přístup založený na posouzení rizika uplatňován být neměl. Vzhledem k vysokému riziku praní peněz a financování terorismu, které je bankám bez fyzické přítomnosti vlastní,

by se úvěrové a finanční instituce měly jakéhokoli korespondenčního vztahu s takovými bankami bez fyzické přítomnosti zdržet.

(48) V kontextu opatření zesílené hloubkové kontroly neznamená získání souhlasu vrcholného vedení s navázáním obchodních vztahů vždy nutně i získání souhlasu představenstva. Mělo by být možné, aby takový souhlas udělil někdo, kdo je dostatečně obeznámen s expozicí osoby riziku praní peněz a financování terorismu a je v takovém postavení, aby mohl přijímat rozhodnutí ovlivňující expozici této osoby riziku.

(49) V zájmu ochrany řádného fungování finančního systému Unie před praním peněz a financováním terorismu by měla být Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie s cílem určit třetí země, kde nedostatky v jejich vnitrostátních režimech pro boj proti praní peněz a financování terorismu představují hrozbu pro integritu vnitřního trhu Unie. Vzhledem k tomu, že hrozby spojené s praním peněz a financováním terorismu, které pocházejí ze zemí mimo Unii, se neustále mění, což je usnadněno vývojem technologií a prostředků, které mají pachatelé trestné činnosti k dispozici, je nezbytné právní rámec týkající se třetích zemí neustále přizpůsobovat, aby účinně řešil rizika stávající a bránil vzniku rizik nových. Komise by měla zohledňovat informace od mezinárodních organizací a tvůrců standardů v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, jako jsou veřejná prohlášení Finančního akčního výboru, zprávy ze vzájemného hodnocení nebo z podrobného hodnocení nebo zveřejněné navazující zprávy, a na základě změn z nich vyplývajících svá posouzení případně upravit.

(50) Třetí země, které příslušný mezinárodní tvůrce norem (Finanční akční výbor) označil jako „s výzvou pro činnost“, ve svých právních a institucionálních rámcích pro boj proti praní peněz a financování terorismu a jejich provádění vykazují významné strategické nedostatky trvalé povahy, které pro finanční systém Unie pravděpodobně představují vysoké riziko. Trvalá povaha významných strategických nedostatků, která odráží nedostatek odhodlání nebo pokračující neschopnost třetích zemí je řešit, signalizuje zvýšenou úroveň hrozby, která z těchto třetích zemí plyne, což vyžaduje účinnou, konzistentní a harmonizovanou zmírňující reakci na úrovni Unie. Od povinných osob by proto mělo být požadováno, aby na příležitostné transakce a obchodní vztahy zahrnující tyto vysoce rizikové třetí země uplatňovaly celý soubor dostupných opatření zesílené hloubkové kontroly za účelem zvládání a zmírňování základních rizik. Vysoká úroveň rizika navíc odůvodňuje použití dalších specifických protiopatření, ať už na úrovni povinných osob, nebo ze strany členských států. Takový přístup by zamezil rozdílům v určení příslušných protiopatření, které by vystavily rizikům celý finanční systém Unie. Vzhledem ke své technické odbornosti může AMLA při určování vhodných protiopatření poskytnout Komisi užitečné informace.

(51) Pachatelé trestných činů mohou zneužívat nedostatky v dodržování právního i institucionálního rámce pro boj proti praní peněz a financování terorismu a jeho provádění ve třetích zemích, které jsou předmětem „zvýšeného sledování“ ze strany Finančního akčního výboru. To pro finanční systém Unie pravděpodobně představuje riziko, které je třeba řídit a zmírňovat. Závazek těchto třetích zemí zjištěné nedostatky řešit, aniž by došlo k eliminaci rizika, odůvodňuje zmírňující reakci, která je méně závažná než reakce vztahující se na vysoce rizikové třetí země. V těchto případech by povinné osoby Unie měly na příležitostné transakce a obchodní vztahy při styku s fyzickými nebo právnickými osobami usazenými v uvedených třetích zemích uplatňovat opatření zesílené hloubkové kontroly, která jsou přizpůsobena konkrétním nedostatkům zjištěným v konkrétních třetích zemích. Taková individuální identifikace

opatření zesílené hloubkové kontroly, která se mají uplatnit, by v souladu s přístupem založeným na posouzení rizika rovněž zajistila, že opatření budou přiměřená míře rizika. V zájmu zajištění takového konzistentního a přiměřeného přístupu by Komise měla být schopna určit, která konkrétní opatření zesílené hloubkové kontroly jsou ke zmírnění rizik specifických pro danou zemi nutná. Vzhledem ke svým technickým odborným znalostem může AMLA k identifikaci vhodných opatření zesílené hloubkové kontroly poskytnout Komisi užitečné informace.

(52) Země, které nejsou veřejně označeny za země, na které by se ze strany mezinárodních tvůrců norem vztahovaly výzvy k činnosti nebo zvýšené sledování, mohou přesto pro integritu finančního systému Unie představovat hrozbu. Ke zmírnění těchto rizik by Komise měla mít možnost na základě jasného souboru kritérií a s podporou AMLA určit třetí země, které pro finanční systém Unie představují konkrétní a vážnou hrozbu, ať už z důvodu nedostatků v dodržování předpisů, nebo z důvodu významných strategických nedostatků ve svých režimech pro boj proti praní peněz a financování terorismu, které jsou trvalé povahy, a stanovit příslušná zmírňující opatření. Uvedené třetí země by měla určit Komise. Podle úrovně rizika, které pro finanční systém Unie představují, by Komise měla požadovat použití buď všech opatření zesílené hloubkové kontroly a protiopatření specifických pro jednotlivé země jako v případě vysoce rizikových třetích zemí, nebo zesílenou hloubkovou kontrolu klienta specifickou pro konkrétní zemi, jako v případě třetích zemí s nedostatky v dodržování předpisů.

(53) Vzhledem k tomu, že v rámcích pro boj proti praní peněz a financování terorismu uvedených třetích zemí nebo v jejich provádění může dojít ke změnám, například v důsledku závazku země zjištěné nedostatky řešit nebo přijetí příslušných opatření v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu k jejich řešení, které by mohly změnit povahu a úroveň rizik z nich plynoucích, by Komise měla identifikaci uvedených konkrétních opatření zesílené hloubkové kontroly pravidelně přezkoumávat, aby zajistila, že jsou i nadále přiměřená a adekvátní.

(54) Potenciální vnější hrozby pro finanční systém Unie nepocházejí pouze ze třetích zemí, ale mohou také souviset s rizikovými faktory konkrétních klientů nebo produkty, službami, transakcemi nebo distribučními kanály ve vztahu ke konkrétní zeměpisné oblasti mimo Unii. Je proto třeba identifikovat trendy, rizika a metody praní peněz a financování terorismu, kterým mohou být povinné osoby v Unii vystaveny. AMLA má nejlepší předpoklady k tomu, aby odhaloval nové typologie praní peněz a financování terorismu ze zemí mimo Unii a monitoroval jejich vývoj s cílem poskytnout povinným osobám v Unii pokyny k uplatňování opatření zesílené hloubkové kontroly zaměřených na zmírnění těchto rizik.

(55) Vztahy s fyzickými osobami, které zastávají nebo zastávaly významné veřejné funkce v Unii i mimo ni, zejména s fyzickými osobami ze zemí, kde je rozšířena korupce, mohou finanční sektor vystavit významným rizikům poškození dobré pověsti a právním rizikům. Mezinárodní úsilí o potírání korupce rovněž odůvodňuje potřebu věnovat těmto osobám zvláštní pozornost a použít odpovídající opatření zesílené hloubkové kontroly klienta v případě osob, které zastávají nebo zastávaly významné veřejné funkce, a vysoce postavených osob v mezinárodních organizacích. Proto je nutné specifikovat opatření, která by povinné osoby měly v souvislosti s transakcemi nebo obchodními vztahy s politicky exponovanými osobami uplatňovat. Za účelem usnadnění přístupu založeného na posouzení rizika by AMLA měl mít za úkol vydat pokyny pro hodnocení úrovně rizik spojených s konkrétní kategorií politicky exponovaných osob, jejich rodinných příslušníků nebo osob blízkých.

(56) Za účelem identifikace politicky exponovaných osob v Unii by měly členské státy vydat seznamy konkrétních funkcí, které jsou podle vnitrostátních právních a správních předpisů považovány za významné veřejné funkce. Členské státy by měly požádat každou mezinárodní organizaci akreditovanou na jejich území, aby vydala a aktualizovala seznam významných veřejných funkcí v rámci dané mezinárodní organizace. Komise by měla být pověřena sestavením a vydáním seznamu osob pověřených významnými veřejnými funkcemi v orgánech nebo subjektech Unie, který by měl být platný v celé Unii.

(57) I když klienti již nejsou významnou veřejnou funkcí pověřeni, mohou stále představovat vyšší riziko, například kvůli neformálnímu vlivu, který by stále mohli uplatňovat, nebo proto, že jsou jejich předchozí a současné funkce propojené. Je nezbytné, aby povinné osoby vzaly tato přetrvávající rizika v úvahu a uplatňovaly jedno nebo více opatření zesílené hloubkové kontroly až do doby, kdy daní jedinci budou považováni za osoby nepředstavující žádné další riziko, a v každém případě po dobu nejméně 12 měsíců od chvíle, kdy přestali zastávat významnou veřejnou funkcí.

(58) Pojišťovny často nemají s příjemci z pojistných smluv klientské vztahy. Měly by však být schopny identifikovat situace s vyšší mírou rizika, například když výtěžky ze smlouvy poplynou politicky exponované osobě. Aby bylo možné určit, zda tomu tak je, měla by pojistná smlouva obsahovat přiměřená opatření k identifikaci příjemce, jako by byl novým klientem. Taková opatření lze učinit v okamžiku výplaty nebo v okamžiku postoupení pojištění, ale ne později.

(59) Blízké soukromé a profesionální vztahy mohou být zneužívány k praní peněz a financování terorismu. Z toho důvodu by se opatření týkající se politicky exponovaných osob měla vztahovat také na jejich rodinné příslušníky a osoby blízké. Správná identifikace rodinných příslušníků a osob blízkých může záviset na socioekonomické a kulturní struktuře země politicky exponované osoby. V této souvislosti by AMLA měl vydat pokyny ke kritériím, která se použijí k identifikaci osob, jež by měly být považovány za osoby blízké.

(60) Požadavky týkající se politicky exponovaných osob, jejich rodinných příslušníků a osob blízkých mají preventivní a nikoli trestněprávní povahu a neměly by být vykládány tak, aby uvedené osoby stigmatizovaly, jako by byly zapojeny do trestné činnosti. Odmítnutí obchodního vztahu s osobou pouze na základě zjištění, že je politicky exponována, je v rozporu se zněním i účelem tohoto nařízení.

(61) K zabránění opakovaných postupů identifikace klienta je, s výhradou vhodných záruk, vhodné povinným osobám umožnit spoléhat se na informace o klientech, které shromáždily jiné povinné osoby. Pokud se povinná osoba spoléhá na jinou povinnou osobu, konečná odpovědnost za hloubkovou kontrolu klienta by měla zůstat na povinné osobě, jež se rozhodne spoléhat se na hloubkovou kontrolu klienta provedenou jinou povinnou osobou. Povinná osoba, na kterou se povinná osoba spoléhá, by si také měla zachovat vlastní odpovědnost za dodržování požadavků boje proti praní peněz a financování terorismu, včetně požadavku hlásit podezřelé transakce a uchovávat záznamy.

(62) Povinné osoby mohou zadávat úkoly související s výkonem hloubkové kontroly klienta zastupující osobě nebo externímu poskytovateli služeb, pokud nejsou usazeni ve třetích zemích, které jsou označeny jako vysoce rizikové, mající nedostatky v dodržování předpisů nebo představující hrozbu pro finanční systém Unie. V případě smluvních vztahů zastoupení nebo externího poskytování služeb mezi povinnými osobami a externími poskytovateli služeb, na které se požadavky boje proti praní

peněz a financování terorismu nevztahují, by jakékoli povinnosti v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu mohly těmto zastupujícím osobám nebo externím poskytovatelům služeb být uloženy pouze smlouvou mezi stranami a nikoli tímto nařízením. Odpovědnost za dodržování požadavků boje proti praní peněz a financování terorismu by proto měla zůstat plně na samotné povinné osobě. Povinná osoba by měla zejména zajistit, aby v případech, kdy je pro účely identifikace klienta na dálku zapojen externí poskytovatel služeb, byl respektován přístup založený na posouzení rizika.

(63) Aby spoléhání se na třetí osobu a externí zajišťování činnosti fungovalo účinně, je třeba dále jasně stanovit podmínky, za nichž se toto spoléhání uskutečňuje. AMLA by měl vypracovat pokyny k podmínkám, za nichž je možné spoléhat se na třetí osobu nebo externě zadávat činnosti, jakož i k úlohám a odpovědnostem příslušných stran. Aby se zajistilo, že bude v celé Unii zajištěn konzistentní dohled nad postupy spoléhání se a externího zajišťování činností, měly by tyto pokyny rovněž objasnit, jakým způsobem by v případech, kdy se povinné osoby k těmto postupům uchýlí, měli dohlížitelé zohledňovat tyto postupy a ověřovat dodržování požadavků v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu.

(64) Koncept skutečných majitelů byl zaveden směrnicí (EU) 2015/849 pro zvýšení transparentnosti složitých podnikových struktur. Potřeba přístupu k přesným, aktuálním a dostatečným informacím o skutečném majiteli je klíčovým faktorem při sledování pachatelů trestných činů, kteří by jinak mohli za takovou neprůhlednou strukturou skrýt svoji totožnost. Členské státy jsou v současné době povinny zajistit, aby společnosti a jiné právnické osoby, jakož i výslovně zřízené svěřenské fondy a jiná podobná právní uspořádání, získaly a uchovávaly přiměřené, přesné a aktuální informace o jejich skutečných majitelích. Míra transparentnosti stanovená členskými státy se však liší. Pravidla podléhají různým výkladům a výsledkem jsou různé metody určování skutečných majitelů dané osoby nebo uspořádání. To je dáno mimo jiné nekonzistentními způsoby výpočtu nepřímého vlastnictví osoby nebo uspořádání. Omezuje to transparentnost, která byla zamýšleným cílem. V zájmu dosažení jednotné definice skutečného majitele a jejího uplatňování na celém vnitřním trhu je proto nezbytné pravidla objasnit.

(65) Měla by být stanovena podrobná pravidla pro identifikaci skutečných majitelů společností a jiných právnických osob a pro harmonizaci definic skutečných majitelů. I když konkrétní výše akciového či vlastnického podílu automaticky neurčuje skutečného majitele, měl by to být jeden z faktorů, které je třeba zohlednit. Členské státy by však měly mít možnost se rozhodnout, že indikátorem vlastnictví nebo kontroly může být procentní podíl nižší než 25 %. Kontrola prostřednictvím 25% vlastnického podílu plus jedné akcie nebo hlasovacího práva nebo jiného vlastnického podílu by měla být posuzována na každé úrovni vlastnictví, tedy tato prahová hodnota by se měla vztahovat na každou vazbu ve vlastnické struktuře a každá vazba ve vlastnické struktuře by měla být řádně prověřena, včetně jejích kombinací.

(66) Ke smysluplné identifikaci skutečných majitelů je nutné určení toho, zda je kontrola vykonávána jinými prostředky. Určení kontroly na základě vlastnického podílu je nezbytné, ale nikoliv dostatečné, a nevyčerpají se jím nezbytné prověrky ke stanovení skutečných majitelů. Ověření, zda nějaká fyzická osoba vykonává kontrolu jiným způsobem, není následným ověřením, které by mělo být provedeno pouze tehdy, když není možné vlastnický podíl určit. Tyto dva testy, konkrétně kontrola prostřednictvím vlastnického podílu a kontrola prostřednictvím jiných prostředků, by měly být prováděny souběžně. Kontrola prostřednictvím jiných prostředků může zahrnovat

právo jmenovat nebo odvolávat více než polovinu členů představenstva společnosti; možnost uplatnit významný vliv na rozhodování společnosti; kontrolu prostřednictvím formálních nebo neformálních dohod s majiteli, členy nebo společnostmi, jakož i dohody o hlasování; vazby na rodinné příslušníky řídících pracovníků nebo ředitelů nebo osob, které společnost vlastní nebo ovládají; použití formálních nebo neformálních ujednání o pověření.

(67) Aby byla zajištěna účinná transparentnost, měla by pravidla o skutečných majitelích pokrývat co nejširší škálu právnických osob a uspořádání zapsaných do rejstříku nebo vytvořených na území členských států. To zahrnuje právnické osoby jiné než společnosti a uspořádání podobné svěřenským fondům. Vzhledem k rozdílům v právních systémech členských států tyto široké kategorie zahrnují celou řadu různých organizačních struktur. Členské státy by měly Komisi oznámit seznam typů společností a jiných právnických osob, u nichž jsou skuteční majitelé identifikováni v souladu s pravidly pro identifikaci skutečných majitelů společností. Komise by členským státům měla doporučit konkrétní pravidla a kritéria pro identifikaci skutečných majitelů právnických osob jiných než společností.

(68) K zajištění soudržné identifikace skutečných majitelů výslovně zřízených svěřenských fondů a podobných právnických osob, jako například nadací, nebo uspořádání, je nutné stanovit harmonizovaná pravidla pro skutečné majitele. Členské státy jsou povinny Komisi oznámit seznam typů právnických osob a právních uspořádání podobných výslovně zřízeným svěřenským fondům, u nichž jsou skuteční majitelé určováni podle identifikace skutečných majitelů u výslovně zřízených svěřenských fondů a podobných právnických osob nebo uspořádání. Komise by měla být zmocněna k tomu, aby prostřednictvím prováděcího aktu přijala seznam právních uspořádání a právnických osob upravených vnitrostátním právem členských států, které mají strukturu nebo funkci podobnou výslovně zřízeným svěřenským fondům.

(69) Důsledný přístup k režimu transparentnosti ohledně skutečných majitelů také vyžaduje, aby se o skutečných majitelích na celém vnitřním trhu shromažďovaly stejné informace. Je vhodné zavést přesné požadavky ohledně informací, které by měly být shromažďovány v každém případě. Tyto informace zahrnují minimální soubor osobních údajů skutečného majitele, povahu a rozsah účasti v právnické osobě nebo právním uspořádání a informace o právnické osobě nebo právním uspořádání.

(70) Základem účinného rámce transparentnosti ohledně skutečných majitelů je, aby společnosti a jiné právnické osoby znaly fyzické osoby, které jsou jejich skutečnými majiteli. Všechny společnosti a jiné právnické osoby v Unii by tedy měly získávat a uchovávat odpovídající, přesné a aktuální informace o skutečných majitelích. Tyto informace by měly být uchovávány po dobu pěti let a do registrů by měla být nahlášena totožnost osoby odpovědné za uchovávání informací. Tato doba uchovávání je rovnocenná době uchovávání informací získaných při plnění požadavků v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, například opatření hloubkové kontroly klienta. Aby byla zajištěna možnost křížové kontroly a ověřování informací, například prostřednictvím mechanismu hlášení nesrovnalostí, je odůvodněné dobu, po kterou se údaje uchovávají, sladit.

(71) Společnosti a jiné právnické osoby by měly přijmout všechna nezbytná opatření k identifikaci svých skutečných majitelů. Mohou však nastat případy, kdy nelze identifikovat žádnou fyzickou osobu, která osobu v konečném důsledku vlastní nebo nad ní vykonává kontrolu. V takových výjimečných případech, jsou-li vyčerpány všechny způsoby identifikace, mohou při poskytování informací o skutečných

majitelích povinných osob v rámci hloubkové kontroly klienta nebo při odesílání informací do centrálního registru být nahlášeni členové vrcholného vedení. Společnosti a právnické osoby by měly vést záznamy o opatřeních přijatých za účelem identifikace jejich skutečných majitelů, zejména pokud se spoléhají na toto krajní opatření, které by mělo být řádně odůvodněno a zdokumentováno.

(72) Je třeba zajistit rovné podmínky pro různé typy právních forem a zamezit zneužívání svěřenských fondů a právních uspořádání, která jsou často za účelem dalšího zakrytí skutečných majitelů vrstvena do složitých struktur. Svěřenští správci jakéhokoliv výslovně zřízeného svěřenského fondu spravovaného v členském státě by tedy měli být odpovědní za získávání a uchovávání odpovídajících, přesných a aktuálních informací o skutečných majitelích svěřenského fondu a za zveřejňování jejich statusu a poskytování těchto informací povinným osobám provádějícím hloubkovou kontrolu klienta. Při získávání těchto informací by svěřenskému správci měl být nápomocen jakýkoli jiný skutečný majitel svěřenského fondu.

(73) S ohledem na specifickou strukturu určitých právnických osob, jako jsou nadace, a potřebu zajistit dostatečnou transparentnost ohledně jejich skutečných majitelů, by se na tyto osoby a právní uspořádání podobná svěřenským fondům měly vztahovat rovnocenné požadavky týkající se skutečných majitelů, jaké platí pro výslovně zřízené svěřenské fondy.

(74) Ujednání o pověření mohou umožnit utajení totožnosti skutečných majitelů, protože pověřenec může jednat jako ředitel nebo akcionář právnické osoby, ačkoliv pověřitel nemusí být vždy znám. Tato uspořádání mohou zakrýt skutečnou vlastnickou a kontrolní strukturu, nepřejí-li si skuteční majitelé zveřejnit svou totožnost nebo úlohu v nich. Je tedy třeba zavést požadavky na transparentnost, aby se předešlo zneužívání těchto uspořádání a aby se pachatelé trestných činů neskrývali za osoby, které jednají jejich jménem. Pověření akcionáři a pověření ředitelé společností nebo jiných právnických osob by měli uchovávat dostatečné informace o totožnosti svého pověřitele i jakéhokoliv skutečného majitele pověřitele a sdělit je, stejně jako jejich status, společnostem nebo jiným právnickým osobám. Společnosti a jiné právnické osoby by měly tyto informace povinným osobám hlásit rovněž při provádění opatření hloubkové kontroly klienta.

(75) Je třeba zmírnit rizika představovaná zahraničními společnostmi a právními uspořádáními, které jsou zneužívány ke směrování výnosů z finančních prostředků do finančního systému Unie. Jelikož standardy pro skutečné majitele zavedené ve třetích zemích nemusí být dostačující pro zajištění stejné úrovně transparentnosti a včasné dostupnosti informací o skutečných majitelích, jaká existuje v Unii, je třeba zajistit adekvátní prostředky, aby mohli být za konkrétních okolností identifikováni skuteční majitelé zahraničních společností nebo právních uspořádání. Právnické osoby zapsané do rejstříku mimo Unii a výslovně zřízené svěřenské fondy nebo podobná právní uspořádání spravovaná mimo Unii by proto měly mít povinnost zveřejňovat své skutečné majitele vždy, když v Unii působí buď prostřednictvím vstupu do obchodního vztahu s povinnou osobou z Unie, nebo tím, že v Unii nabudou nemovitost.

(76) K povzbuzení dodržování předpisů a zajištění účinné transparentnosti ohledně skutečných majitelů je třeba požadavky v oblasti skutečných majitelů vynucovat. Za tímto účelem by členské státy měly za porušení těchto požadavků uplatňovat sankce. Tyto sankce by měly být účinné, přiměřené a odrazující a neměly by jít nad rámec toho, co je na podporu dodržování předpisů nezbytné. Sankce zavedené členskými

státy by měly mít v celé Unii rovnocenný účinek odrazující od porušování požadavků na skutečné majitele.

(77) Podezřelé transakce, včetně pokusů o ně, a další informace týkající se praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů a financování terorismu by měly být hlášeny finanční zpravodajské jednotce, která by měla sloužit jako jediná národní ústřední jednotka pro shromažďování a analýzu hlášených podezření a pro předávání výsledků svých analýz příslušným orgánům. Oznámeny by měly být veškeré podezřelé transakce, včetně pokusů o ně, bez ohledu na jejich výši. Oznámené informace by měly obsahovat také informace založené na prahových hodnotách. Sdělí-li povinná osoba nebo zaměstnanec či ředitel takové povinné osoby finanční zpravodajské jednotce informace v dobré víře, nemělo by to představovat porušení jakéhokoli omezení zveřejňování informací a povinná osoba nebo její ředitelé nebo zaměstnanci by neměli podléhat odpovědnosti jakéhokoli druhu.

(78) Rozdíly, které existují mezi členskými státy v povinném hlášení podezřelých transakcí, mohou zhoršit potíže, se kterými se při dodržování pravidel boje proti praní peněz a financování terorismu setkávají povinné osoby, které jsou zastoupeny v zahraničí nebo vykonávají přeshraniční činnost. Struktura a obsah hlášení o podezřelých transakcích navíc ovlivňují schopnost finančních zpravodajských jednotek provádět analýzu a povahu této analýzy a také schopnost finančních zpravodajských jednotek spolupracovat a vyměňovat si informace. K usnadnění plnění informačních povinností povinných osob a umožnění účinnějšího výkonu analytických činností a spolupráce mezi finančními zpravodajskými jednotkami by AMLA měl vypracovat návrhy regulačních norem, které pro hlášení podezřelých transakcí stanoví společný vzor, jejž bude v celé Unii možno použít jako jednotný základ.

(79) Finanční zpravodajské jednotky by měly mít možnost rychle od jakékoli povinné osoby získat veškeré nezbytné informace související s jejich úkoly. Jejich volný a rychlý přístup k informacím je nezbytný, aby bylo zajištěno náležité sledování toků peněz a možnost odhalit nezákonné sítě a toky v rané fázi. Skutečnost, že finanční zpravodajské jednotky potřebují získat další informace od povinné osoby na základě podezření z praní peněz nebo financování terorismu, může být založena na předchozím oznámení o podezřelé transakci, které finanční zpravodajské jednotka obdržela, ale také na jiných způsobech, jako je vlastní analýza finanční zpravodajské jednotky, zpravodajské informace poskytnuté příslušnými orgány nebo informace, které má k dispozici jiná finanční zpravodajská jednotka. Finanční zpravodajské jednotky by proto v rámci svých úkolů měly mít možnost získávat informace od jakékoli povinné osoby, a to i bez předchozího oznámení. Povinné osoby by měly na žádost finanční zpravodajské jednotky o informace odpovědět co nejdříve a v každém případě do pěti dnů od obdržení žádosti. V odůvodněných a naléhavých případech by povinná osoba měla být schopna na žádost finanční zpravodajské jednotky odpovědět do 24 hodin. To se nevztahuje na plošné žádosti o informace předložené povinným osobám v rámci analýzy finanční zpravodajské jednotky, ale pouze na žádosti o informace založené na dostatečně přesně stanovených podmínkách. Finanční zpravodajská jednotka by měla mít rovněž možnost získat tyto informace na žádost jiné finanční zpravodajské jednotky v Unii a vyměňovat si informace s dožadující finanční zpravodajskou jednotkou.

(80) Pro určité povinné osoby by členské státy měly mít možnost určit vhodný orgán stavovské samosprávy, který bude namísto finanční zpravodajské jednotky informován v prvé řadě. V souladu s judikaturou Evropského soudu pro lidská práva představuje způsob, kdy je jako první informován orgán stavovské samosprávy,

důležitou záruku, jak chránit základní práva, pokud jde o oznamovací povinnost vztahující se na právníky. Členské státy by měly stanovit prostředky a způsob, jak zajistit ochranu profesní mlčenlivosti, důvěrnosti a soukromí.

(81) Pokud se členský stát rozhodne určit takový orgán stavovské samosprávy, může povolit nebo požadovat, aby tento orgán nepředával finanční zpravodajské jednotce informace získané od jím zastupovaných osob, které tyto osoby obdržely od svého klienta nebo které o něm získaly během zjišťování jeho právního postavení, během jeho obhajoby nebo zastupování v soudním řízení nebo v souvislosti s takovým řízením, včetně poradenství ohledně zahájení takového řízení nebo vyhnutí se takovému řízení, ať už jsou tyto informace obdrženy nebo získány před zahájením tohoto řízení, v jeho průběhu, nebo po jeho skončení.

(82) Povinné osoby by ve výjimečných případech, jestliže není možné se takového jednání zdržet nebo by to mohlo zmařit snahy o stíhání příjemce podezřelé operace praní peněz nebo financování terorismu, měly mít možnost podezřelé transakce provést před tím, než informují příslušné orgány. Tato výjimka by se však neměla uplatňovat ve vztahu k transakcím dotčeným mezinárodními závazky, které členské státy přijaly v souladu s příslušnými rezolucemi Rady bezpečnosti Organizace spojených národů a podle kterých mají neprodleně zmrazit finanční prostředky nebo jiný majetek teroristů, teroristických organizací nebo těch, kdo terorismus financují.

(83) Důvěrnost ve vztahu k hlášení podezřelých transakcí a poskytování dalších relevantních informací finančním zpravodajským jednotkám je nezbytná k tomu, aby příslušné orgány mohly aktiva potenciálně spojená s praním peněz, jeho predikativními trestnými činy nebo financováním terorismu zmrazit a zabavit. Podezřelá transakce není známkou trestné činnosti. Zveřejnění oznámení o podezření může poškodit pověst osob zapojených do transakce a ohrozit provádění analýz a vyšetřování. Povinné osoby a jejich ředitelé a zaměstnanci by proto neměli informovat dotčeného klienta nebo třetí stranu o tom, že informace jsou, budou nebo byly předloženy finanční zpravodajské jednotce, ať už přímo, nebo prostřednictvím orgánu stavovské samosprávy, nebo že probíhá či může probíhat analýza praní peněz nebo financování terorismu. Zákaz zveřejňování by se neměl vztahovat na konkrétní okolnosti, které se týkají například zpřístupňování informací příslušným orgánům a orgánům stavovské samosprávy při výkonu funkcí dohledu nebo zveřejňování informací pro účely vymáhání práva nebo v případě zveřejňování informací mezi povinnými osobami, které patří do stejné skupiny.

(84) Aby se vyhnuli odhalení, přesouvají pachatelé trestných činů výnosy z nezákonné činnosti prostřednictvím řady zprostředkovatelů. Proto je důležité s náležitým ohledem na pravidla ochrany údajů povinným osobám umožnit výměnu informací nejen mezi členy skupiny, ale v určitých případech také mezi úvěrovými a finančními institucemi a jinými osobami, které působí v rámci sítí.

(85) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679[18] se vztahuje na zpracovávání osobních údajů pro účely tohoto nařízení. Boj proti praní peněz a financování terorismu uznávají všechny členské státy jako důležitý veřejný zájem.

(86) Je naprosto nezbytné, aby slaďování rámce pro boj proti praní peněz a financování terorismu s revidovanými doporučeními Finančního akčního výboru probíhalo

[18] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

v plném souladu s právem Unie, zejména pokud jde o právo Unie v oblasti ochrany údajů a ochranu základních práv zakotvených v Listině. Konkrétní aspekty uplatňování rámce pro boj proti praní peněz a financování terorismu se týkají sběru, analýzy, uchovávání a sdílení údajů. Uvedené zpracování osobních údajů by mělo být povoleno při plném dodržení základních práv a pouze pro účely stanovené v tomto nařízení a pro provádění hloubkové kontroly klienta, průběžné sledování, analýzu a hlášení neobvyklých a podezřelých transakcí, identifikaci skutečného majitele právnické osoby nebo právního uspořádání, identifikaci politicky exponované osoby a sdílení informací úvěrovými institucemi a finančními institucemi a dalšími povinnými osobami. Shromáždění a následné zpracování osobních údajů povinnými osobami by se mělo omezit na to, co je nezbytné pro účely dodržení požadavků boje proti praní peněz a financování terorismu, a osobní údaje by neměly být dále zpracovávány způsobem s uvedeným účelem neslučitelným. Zejména další zpracování osobních údajů k obchodním účelům by mělo být přísně zakázáno.

(87) Revidovaná doporučení Finančního akčního výboru ukazují, že k tomu, aby byly povinné osoby schopny plně spolupracovat s příslušnými orgány za účelem předcházení, odhalování nebo vyšetřování praní peněz a financování terorismu a urychleně vyhovět jejich žádostem o informace, měly by nezbytné informace získané prostřednictvím opatření hloubkové kontroly klienta a záznamy o transakcích uchovávat alespoň po dobu pěti let. Aby se předešlo rozdílným přístupům a byly splněny požadavky na ochranu osobních údajů a právní jistotu, měla by doba uchovávání být stanovena na pět let od ukončení obchodního vztahu nebo od příležitostné transakce.

(88) V případech, kdy se odkaz na příslušné orgány vztahuje na orgány odpovědné za vyšetřování a stíhání, je třeba jej ve vztahu k členským státům, které se účastní posílené spolupráce při vytváření Úřadu evropského veřejného žalobce, vykládat tak, že zahrnuje ústřední a decentralizované úrovně uvedeného úřadu.

(89) Pro zajištění náležitého a účinného výkonu spravedlnosti v době mezi vstupem v platnost a použitelností tohoto nařízení a pro jeho bezproblémovou interakci s procesním právem členských států by informace a dokumenty týkající se probíhajících soudních řízení za účelem předcházení, odhalování nebo vyšetřování možného praní peněz nebo financování terorismu, která v členských státech probíhají ke dni vstupu tohoto nařízení v platnost, měly být uchovávány po dobu pěti let od uvedeného dne, přičemž tuto dobu by mělo být možné prodloužit o dalších pět let.

(90) Na osobní údaje zpracovávané pro účely tohoto nařízení se vztahují práva subjektů údajů na přístup k údajům. Přístup subjektu údajů k jakýmkoli informacím souvisejícím s oznámením podezřelé transakce by však vážně ohrozil účinnost boje proti praní peněz a financování terorismu. Výjimky a omezení tohoto práva v souladu s článkem 23 nařízení (EU) 2016/679 mohou být proto odůvodněné. Subjekt údajů má právo požadovat, aby dozorový úřad uvedený v článku 51 nařízení (EU) 2016/679 zkontroloval zákonnost zpracování, a má právo požadovat soudní ochranu uvedenou v článku 79 uvedeného nařízení. Dozorový úřad může také jednat z moci úřední. Aniž jsou dotčena omezení práva na přístup, měl by být dozorový úřad schopen informovat subjekt údajů o tom, že provedl všechny nezbytné kontroly, a o jejich výsledku, pokud jde o zákonnost dotčeného zpracování údajů.

(91) Povinné osoby mohou využívat služeb jiných soukromých poskytovatelů. Rámec pro boj proti praní peněz a financování terorismu by se však měl vztahovat pouze na povinné osoby a povinné osoby by si měly ponechat plnou odpovědnost za dodržování

požadavků boje proti praní peněz a financování terorismu. Pro zajištění právní jistoty a zabránění neúmyslného zařazení některých služeb do oblasti působnosti tohoto nařízení je nutné jasně stanovit, že toto nařízení se nevztahuje na osoby, jejichž jedinou činností je převádění dokumentů v listinné podobě na elektronické údaje a které jednají na základě smlouvy s povinnou osobou, ani na osoby, jejichž jedinou činností je poskytování komunikačních nebo jiných podpůrných systémů pro převody finančních prostředků nebo systémů pro clearing a vypořádacích systémů úvěrovým institucím nebo finančním institucím.

(92) Povinné osoby by měly získávat a uchovávat odpovídající a přesné informace týkající se skutečných majitelů a kontroly právnických osob. Jelikož akcie na doručitele přiznávají vlastnictví osobě, která akcii na doručitele drží, umožňují skutečnému majiteli zůstat v anonymitě. Aby bylo zajištěno, že tyto akcie nebudou zneužívány k praní peněz nebo financování terorismu, měly by společnosti – jiné než společnosti s cennými papíry kótovanými na regulovaném trhu nebo jejichž akcie jsou vydávány jako cenné papíry ve zprostředkovaném držení – převést všechny stávající akcie na doručitele na akcie na jméno. Kromě toho by poukázky na akcie na doručitele měly být povoleny pouze ve formě zprostředkovaného držení.

(93) Anonymita spojená s kryptoaktivy je vystavuje riziku zneužití k trestné činnosti. Anonymní kryptoměnové peněženky neumožňují sledování převodů kryptoaktiv a zároveň ztěžují identifikaci souvisejících transakcí, které mohou vzbuzovat podezření, nebo použití přiměřené úrovně hloubkové kontroly klienta. K zajištění účinného uplatňování požadavků boje proti praní peněz a financování terorismu na kryptoaktiva je nutné poskytovatelům služeb souvisejících s kryptoaktivy zakázat poskytování a úschovu anonymních kryptoměnových peněženek.

(94) Vysoké hotovostní platby jsou k praní peněz a financování terorismu velmi náchylné; toto riziko nebylo dostatečně zmírněno požadavkem, aby obchodníci se zbožím podléhali pravidlům boje proti praní peněz při provádění nebo přijímání plateb v hotovosti ve výši 10 000 EUR nebo více. Rozdíly v přístupech mezi členskými státy zároveň narušily rovné podmínky na vnitřním trhu na úkor podniků nacházejících se v členských státech s přísnější kontrolou. Je proto nutné zavést celounijní limit pro velké hotovostní platby ve výši 10 000 EUR. Členské státy by měly mít možnost přijmout nižší prahové hodnoty a další přísnější ustanovení.

(95) Komise by měla posoudit náklady, přínosy a dopady snížení limitu pro velké hotovostní platby na úrovni Unie s cílem dále srovnat podmínky pro podniky a omezit možnosti pachatelů trestných činů používat hotovost k praní peněz. Toto posouzení by mělo zvážit zejména nejvhodnější úroveň harmonizovaného limitu hotovostních plateb na úrovni Unie s ohledem na stávající existující limity hotovostních plateb zavedené ve velkém počtu členských států, vymahatelnost takového limitu na úrovni Unie a dopady takového limitu na status eura jako zákonného platidla.

(96) Komise by rovněž měla posoudit náklady, přínosy a dopady snížení prahové hodnoty pro identifikaci skutečných majitelů, je-li kontrola vykonávána prostřednictvím vlastnictví. Toto hodnocení by mělo zohlednit zejména zkušenosti z členských států nebo třetích zemí, které nižší prahové hodnoty zavedly.

(97) Aby bylo zajištěno jednotné uplatňování požadavků v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie za účelem doplnění tohoto nařízení přijetím aktů v přenesené pravomoci, které určí vysoce rizikové třetí země, třetí země s nedostatky v oblasti dodržování předpisů a země, které představují

hrozbu pro finanční systém Unie, a definují harmonizovaná a přiměřená opatření zesílené hloubkové kontroly a případně také zmírňující opatření a regulační technické normy stanovující minimální požadavky na strategie, kontroly a postupy na úrovni skupiny a podmínky, za nichž jsou struktury, které sdílejí společné majitele, řízení nebo kontrolu dodržování předpisů, povinny uplatňovat strategie, kontroly a postupy na úrovni skupiny, opatření, která mají skupiny podniknout, pokud právní předpisy třetích zemí nedovolují používání strategií, kontrol a postupů na úrovni skupiny, a opatření v oblasti dohledu, odvětví a transakce, na které se vztahují nižší prahové hodnoty pro provedení hloubkové kontroly klienta, a informace nezbytné pro výkon hloubkové kontroly klienta. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů[19]. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada současně s odborníky z členských států veškeré dokumenty a odborníci z členských států mají automaticky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.

(98) K zajištění jednotných podmínek pro uplatňování tohoto nařízení by Komisi měly být svěřeny prováděcí pravomoci za účelem stanovení výslovně zřízeným svěřenským fondům podobných právních uspořádání, která jsou upravena vnitrostátním právem členských států, jakož i přijetí prováděcích technických norem upřesňujících formát hlášení podezřelých transakcí. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011[20].

(99) Toto nařízení dodržuje základní práva a ctí zásady uznávané Listinou, zejména právo na respektování soukromého a rodinného života (článek 7 Listiny), právo na ochranu osobních údajů (článek 8 Listiny) a svobodu podnikání (článek 16 Listiny).

(100) V souladu s článkem 21 Listiny, který zakazuje jakoukoli diskriminaci založenou na jakýchkoli důvodech, by povinné osoby měly v kontextu hloubkové kontroly klienta provádět posouzení rizika nediskriminačním způsobem.

(101) Při vypracování zprávy hodnotící provádění tohoto nařízení by Komise měla věnovat náležitou pozornost respektování základních práv a zásad uznaných v Listině.

(102) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž předcházet využívání finančního systému Unie k praní peněz a financování terorismu, nemůže být uspokojivým způsobem dosaženo na úrovni členských států, a může ho být proto z důvodu rozsahu nebo účinků lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské Unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedeného cíle.

(103) V souladu s článkem 42 nařízení (EU) 2018/1725 byl konzultován evropský inspektor ochrany údajů, [který vydal své stanovisko dne …[21]],

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

[19] Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

[20] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

[21] Úř. věst. C, , s. .

OBECNÁ USTANOVENÍ

Oddíl 1

Předmět a definice

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví pravidla pro:

a) opatření, která mají uplatňovat povinné osoby, aby se předcházelo praní peněz a financování terorismu;

b) požadavky na právnické osoby a uspořádání týkající se transparentnosti ohledně skutečných majitelů;

c) opatření k omezení zneužívání nástrojů na doručitele.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

1) „praním peněz“ jednání uvedené v čl. 3 odst. 1 a 5 směrnice (EU) 2018/1673, včetně pomoci a návodu, podněcování a pokusu o spáchání takového jednání, bez ohledu na to, zda činnosti, z nichž tento majetek pro účely praní pochází, byly provedeny na území členského státu nebo na území třetí země. Je-li znakem trestného činu vědomí, úmysl nebo záměr, lze je vyvodit z objektivních skutkových okolností;

2) „financováním terorismu“ jednání stanovené v článku 11 směrnice (EU) 2017/541, včetně pomoci a návodu, podněcování a pokusu o spáchání takového jednání, bez ohledu na to, zda bylo provedeno na území členského státu nebo na území třetí země. Je-li znakem trestného činu vědomí, úmysl nebo záměr, lze je vyvodit z objektivních skutkových okolností;

3) „trestnou činností“ trestná činnost ve smyslu čl. 2 odst. 1 směrnice (EU) 2018/1673, jakož i podvody poškozující finanční zájmy Unie ve smyslu čl. 3 odst. 2 směrnice (EU) 2017/1371, pasivní a aktivní korupce ve smyslu čl. 4 odst. 2 a zpronevěra ve smyslu čl. 4 odst. 3 druhého pododstavce uvedené směrnice;

4) „majetkem“ majetek ve smyslu čl. 2 odst. 2 směrnice (EU) 2018/1673;

5) „úvěrovou institucí“ úvěrová instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013[22], včetně jejích poboček ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 17 uvedeného nařízení, které se nacházejí v Unii, bez ohledu na to, zda se její ústředí nachází v Unii nebo ve třetí zemi;

6) „finanční institucí“:

   a) podnik jiný než úvěrová instituce nebo investiční podnik, který vykonává jednu nebo více činností uvedených v příloze I bodech 2 až 12, 14 a 15 směrnice

[22] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU[23], včetně činnosti směnáren (*bureaux de change*), nebo jehož hlavní činností je nabývání účastí, včetně finanční holdingové společnosti a smíšené finanční holdingové společnosti;

b) pojišťovna ve smyslu čl. 13 bodu 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES[24], pokud vykonává činnosti související s životním pojištěním nebo jiné investiční pojišťovací činnosti, na které se uvedená směrnice vztahuje, včetně pojišťovacích holdingových společností a pojišťovacích holdingových společností se smíšenou činností ve smyslu čl. 212 odst. 1 písm. f) a g) směrnice 2009/138/ES;

c) zprostředkovatel pojištění ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/97[25], jedná-li ve vztahu k životnímu pojištění a dalším investičním službám;

d) investiční podnik ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU[26];

e) subjekt kolektivního investování, zejména:

i) subjekt kolektivního investování do převoditelných cenných papírů ve smyslu čl. 1 odst. 2 směrnice 2009/65/ES a jeho správcovská společnost ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. b) uvedené směrnice nebo investiční společnost povolená v souladu s uvedenou směrnicí, která neurčila správcovskou společnost, zpřístupňující podílové jednotky SKIPCP k prodeji v Unii;

ii) alternativní investiční fond ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. a) směrnice 2011/61/EU a jeho správce ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. b) uvedené směrnice spadající do oblasti působnosti podle článku 2 uvedené směrnice;

f) pobočky finančních institucí uvedených v písmenech a) až e), pokud se nacházejí v Unii, bez ohledu na to, zda se jejich ústředí nachází v členském státě nebo ve třetí zemi;

7) „poskytovatelem svěřenských služeb nebo služeb pro obchodní společnosti“ jakákoli osoba, která v rámci svého podnikání poskytuje třetím osobám některou z těchto služeb:

a) zakládání obchodních společností nebo jiných právnických osob;

b) výkon řídící funkce či funkce ředitele nebo jednatele obchodní společnosti, společníka osobní společnosti nebo srovnatelné funkce v případě jiných právnických osob nebo zajištění jiné osoby, aby tyto funkce vykonávala;

c) poskytnutí sídla, adresy společnosti, adresy pro doručování nebo administrativní adresy a dalších souvisejících služeb pro společnost, partnerství nebo jinou právnickou osobu nebo právní uspořádání;

---

[23] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

[24] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) (Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1).

[25] Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/97 ze dne 20. ledna 2016 o distribuci pojištění (přepracované znění) (Úř. věst. L 26, 2.2.2016, s. 19).

[26] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU (přepracované znění) (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 349).

d) výkon funkce svěřenského správce výslovně zřízeného svěřenského fondu nebo výkon rovnocenné funkce pro podobné právní uspořádání nebo zajištění jiné osoby pro výkon této funkce;

e) výkon funkce pověřeného akcionáře pro jinou osobu nebo zajištění jiné osoby pro výkon této funkce;

8) „službou hazardních her“ služba spojená s peněžitým vkladem do her s prvkem náhody, včetně her s prvkem dovednosti, jako jsou loterie, hry v kasinu, pokerové hry a sázky, které jsou poskytovány na fyzickém místě nebo jakýmikoli prostředky na dálku, elektronicky nebo pomocí jiných technologií pro usnadnění komunikace a na individuální žádost příjemce služeb;

9) „hypotečním věřitelem“ věřitel ve smyslu čl. 4 bodu 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/17/EU[27];

10) „zprostředkovatelem hypotečního úvěru“ zprostředkovatel úvěru ve smyslu čl. 4 bodu 5 směrnice 2014/17/EU;

11) „spotřebitelským věřitelem“ věřitel ve smyslu čl. 3 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES[28];

12) „zprostředkovatelem spotřebitelského úvěru“ zprostředkovatel úvěru ve smyslu čl. 3 písm. f) směrnice 2008/48/ES;

13) „kryptoaktivem“ kryptoaktivum ve smyslu čl. 3 odst. 1 bodu 2 nařízení [*vložte prosím odkaz – návrh nařízení o trzích s kryptoaktivy a o změně směrnice (EU) 2019/1937 – COM/2020/593 final*] kromě situací, kdy kryptoaktiva spadají do kategorií uvedených v čl. 2 odst. 2 uvedeného nařízení nebo nejsou jinak kvalifikovány jako finanční prostředky;

14) „poskytovatelem služeb souvisejících s kryptoaktivy“ poskytovatel služeb souvisejících s kryptoaktivy ve smyslu čl. 3 odst. 1 bodu 8 nařízení [*vložte prosím odkaz – návrh nařízení o trzích s kryptoaktivy a o změně směrnice (EU) 2019/1937 – COM/2020/593 final*] při poskytování jedné nebo více služeb souvisejících s kryptoaktivy ve smyslu čl. 3 odst. 1 bodu 9 uvedeného nařízení;

15) „elektronickými penězi“ elektronické peníze ve smyslu čl. 2 bodu 2 směrnice 2009/110/ES[29], avšak s vyloučením peněžní hodnoty uvedené v čl. 1 odst. 4 a 5 uvedené směrnice;

16) „obchodním vztahem“ obchodní, profesní nebo komerční vztah, který je spojen s profesními aktivitami povinné osoby a u kterého se v době navázání kontaktu očekává prvek trvání, včetně vztahu, v jehož rámci je od povinné osoby požadováno, aby pro svého klienta založila společnost nebo svěřenský fond, bez ohledu na to, zda je založení společnosti nebo svěřenského fondu jedinou transakcí provedenou pro tohoto klienta;

---

[27] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/17/EU ze dne 4. února 2014 o smlouvách o spotřebitelském úvěru na nemovitosti určené k bydlení a o změně směrnic 2008/48/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 60, 28.2.2014, s. 34).

[28] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS (Úř. věst. L 133, 22.5.2008, s. 66).

[29] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES ze dne 16. září 2009 o přístupu k činnosti institucí elektronických peněz, o jejím výkonu a o obezřetnostním dohledu nad touto činností, o změně směrnic 2005/60/ES a 2006/48/ES a o zrušení směrnice 2000/46/ES (Úř. věst. L 267, 10.10.2009, s. 7).

17) „souvisejícími transakcemi“ dvě nebo více transakcí se stejným nebo podobným původem a místem určení za určité časové období;

18) „třetí zemí“ jakákoli jurisdikce, nezávislý stát nebo autonomní území, které nejsou součástí Evropské unie, ale které mají vlastní právní předpisy v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu nebo režim vymáhání;

19) „korespondenčním vztahem“:

a) poskytování bankovních služeb jednou úvěrovou institucí jako korespondentem jiné úvěrové instituci jako respondentovi, včetně poskytování běžného nebo jiného závazkového účtu a souvisejících služeb, jako je řízení hotovosti, mezinárodní převody finančních prostředků, zúčtování šeků, průběžné korespondenční účty a devizové služby;

b) vztahy mezi úvěrovými institucemi, mezi finančními institucemi a mezi úvěrovými institucemi a finančními institucemi navzájem, v nichž jsou korespondenční institucí respondenční instituci poskytovány obdobné služby, včetně vztahů vytvořených za účelem transakcí s cennými papíry a převodů finančních prostředků;

20) „bankou bez fyzické přítomnosti“ úvěrová instituce nebo finanční instituce nebo instituce provádějící činnosti rovnocenné činnostem úvěrové instituce nebo finanční instituce, zapsaná do obchodního rejstříku v zemi, v níž není fyzicky přítomna, včetně svého skutečného vedení, a která není přičleněna k žádné regulované finanční skupině;

21) „identifikačním kódem právního subjektu“ alfanumerický referenční kód v souladu s normou ISO 17442, který je přiřazen právnímu subjektu;

22) „skutečným majitelem“ fyzická osoba, která v konečném důsledku vlastní nebo ovládá právnickou osobu nebo výslovně zřízený svěřenský fond nebo podobné právní uspořádání, nebo fyzická osoba, jejímž jménem je transakce nebo činnost prováděna;

23) „právním uspořádáním“ výslovně zřízený svěřenský fond nebo uspořádání, které má podobnou strukturu nebo funkci jako výslovně zřízený svěřenský fond, včetně *fiducie* a určitých typů *Treuhand* a *fideicomiso*;

24) „formálním ujednáním o pověření“ smlouva nebo formální ujednání, které má rovnocenné právní účinky jako smlouva, mezi pověřencem a pověřitelem, kde pověřitelem je právnická nebo fyzická osoba, která pověřenci uděluje pokyn, aby v určité věci jednal jeho jménem, včetně funkce ředitele nebo akcionáře, a pověřencem právnická nebo fyzická osoba, kterou pověřitel pověřuje, aby jednala jeho jménem;

25) „politicky exponovanou osobou“ fyzická osoba, která zastává nebo zastávala tyto významné veřejné funkce:

a) v členském státě:

i) hlav států, předsedů vlád, ministrů, náměstků ministrů a státních tajemníků;

ii) členů parlamentu nebo podobných zákonodárných orgánů;

iii) členů řídících orgánů politických stran;

iv) členů nejvyšších soudů, ústavních soudů nebo dalších nejvyšších justičních orgánů, proti jejichž rozhodnutí nelze s výhradou výjimečných okolností podat opravný prostředek;

v) členů účetních dvorů nebo rad centrálních bank;

vi) velvyslanců, *chargés d'affaires* a vysokých důstojníků ozbrojených sil;

vii) členů správních, řídících nebo kontrolních orgánů podniků ve vlastnictví státu;

b) v mezinárodní organizaci:

i) nejvýše postaveného úředníka, jeho zástupců a členů správní rady nebo osob s rovnocennou funkcí v mezinárodní organizaci;

ii) zástupců v členských státech nebo v Unii;

c) na úrovni Unie:

i) funkcí na úrovni orgánů a institucí Unie, které jsou rovnocenné funkcím uvedeným v písm. a) bodech i), ii), iv), v) a vi);

d) ve třetí zemi:

i) funkcí rovnocenných těm, které jsou uvedeny v písmeni a);

26) „rodinnými příslušníky“:

a) manžel/manželka nebo osoba v registrovaném partnerství nebo občanském svazku nebo v podobném uspořádání;

b) děti a jejich manželé/manželky nebo osoby, které jsou s těmito dětmi v registrovaném partnerství nebo občanském svazku nebo v podobném uspořádání;

c) rodiče;

27) „osobou blízkou“:

a) fyzická osoba, o níž je známo, že je skutečným spolumajitelem právnických osob nebo právních uspořádání nebo má jakýkoli jiný blízký obchodní vztah s politicky exponovanou osobou;

b) fyzická osoba, která je jediným skutečným majitelem právnické osoby nebo právního uspořádání, o kterých je známo, že ve skutečnosti byly vytvořeny ve prospěch politicky exponované osoby;

28) „vrcholným vedením“, vedle výkonných členů představenstva nebo, v případě absence představenstva, členů rovnocenného orgánu, člen vedení nebo zaměstnanec, který je s expozicí instituce riziku praní peněz a financování terorismu dostatečně obeznámen a v postavení dostatečném k tomu, aby mohl přijímat rozhodnutí, která tuto její expozici ovlivní;

29) „skupinou“ skupina společností, která se skládá z mateřského podniku, jeho dceřiných společností a osob, v nichž mateřský podnik nebo jeho dceřiná společnost drží účast, jakož i společnosti propojené vztahem ve smyslu článku 22 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU[30];

[30] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 1).

30) „hotovostí“ oběživo, převoditelné nástroje na doručitele, komodity používané jako vysoce likvidní prostředky k uchovávání hodnoty a předplacené karty ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. c) až f) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1672[31];

31) „příslušným orgánem“:

a) finanční zpravodajská jednotka;

b) orgán dohledu ve smyslu bodu 33;

c) orgán veřejné moci pověřený vyšetřováním nebo stíháním praní peněz, jeho predikativních trestných činů nebo financování terorismu nebo vyhledáváním, zajišťováním nebo zmrazováním a zabavováním majetku pocházejícího z trestné činnosti;

d) orgán veřejné moci pověřený bojem proti praní peněz nebo financování terorismu;

32) „dohlížitelem“ orgán, kterému je svěřena odpovědnost zaměřená na zajištění souladu s požadavky tohoto nařízení ze strany povinných osob, včetně Orgánu pro boj proti praní peněz a financování terorismu (dále jen „AMLA“) při plnění úkolů, které jsou mu svěřeny v čl. 5 odst. 2 nařízení [*vložte prosím odkaz – návrh na zřízení Orgánu pro boj proti praní peněz a financování terorismu – COM/2021/421 final*];

33) „orgánem dohledu“ dohlížitel, který je veřejnoprávním subjektem, nebo orgán veřejné moci dohlížející na orgány stavovské samosprávy při výkonu jejich dohledových funkcí podle článku 29 směrnice [*vložte prosím odkaz – návrh 6. směrnice o boji proti praní peněz – COM/2021/423 final*];

34) „orgánem stavovské samosprávy“ orgán, který zastupuje příslušníky určité profese a hraje určitou úlohu při jejich regulaci, výkonu některých funkcí dohledu či sledování a při vymáhání pravidel pro ně platných;

35) „cílenými finančními sankcemi“ zmrazení aktiv i zákaz zpřístupnění finančních prostředků nebo jiných aktiv, přímo či nepřímo, ve prospěch určených osob a subjektů podle rozhodnutí Rady přijatých na základě článku 29 Smlouvy o Evropské unii a nařízení Rady přijatých na základě článku 215 Smlouvy o fungování Evropské unie;

36) „cílenými finančními sankcemi souvisejícími s financováním šíření zbraní“ cílené finanční sankce uvedené v bodě 35, které jsou uloženy podle rozhodnutí Rady (SZBP) 2016/849 a rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP a podle nařízení Rady (EU) 2017/1509 a nařízení Rady (EU) 267/2012.

Oddíl 2

Oblast působnosti

Článek 3

Povinné osoby

Za povinné osoby se pro účely tohoto nařízení považují tyto osoby:

1) úvěrové instituce;

[31] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1672 ze dne 23. října 2018 o kontrolách peněžní hotovosti vstupující do Unie nebo ji opouštějící a o zrušení nařízení (ES) č. 1889/2005 (Úř. věst. L 284, 12.11.2018, s. 6).

2) finanční instituce;

3) následující fyzické nebo právnické osoby při výkonu jejich profesních činností:

a) auditoři, externí účetní a daňoví poradci a jakékoli jiné fyzické či právnické osoby, které se zaváží poskytovat hmotnou pomoc, podporu či poradenství v daňových záležitostech jako hlavní předmět obchodní či profesní činnosti, a to buď přímo, či prostřednictvím jiných osob, s nimiž je tato jiná osoba spojená;

b) notáři a jiné samostatně výdělečně činné právnické profese, jestliže se účastní, ať tím, že při jakékoli finanční transakci nebo transakci s nemovitostmi jednají jménem svého klienta nebo v zastoupení svého klienta, nebo že pro svého klienta napomáhají při plánování nebo provádění transakcí, které se týkají některého z následujících bodů:

i) nákupu nebo prodeje nemovitého majetku nebo podnikatelských subjektů;

ii) správy peněz, cenných papírů nebo jiných aktiv klienta;

iii) otevírání nebo správy bankovních nebo spořicích účtů nebo účtů cenných papírů;

iv) organizování příspěvků potřebných k vytvoření, provozování nebo řízení společností;

v) vytváření, provozování nebo řízení svěřenských fondů, společností, nadací nebo podobných útvarů;

c) poskytovatelé svěřenských služeb nebo služeb pro obchodní společnosti;

d) realitní makléři, a to i tehdy, pokud jednají jako zprostředkovatelé při pronájmu nemovitosti ve spojení s transakcemi, u nichž výše měsíčního nájmu dosáhne výše alespoň 10 000 EUR nebo ekvivalent této částky v národní měně;

e) osoby obchodující s drahými kovy a kameny;

f) poskytovatelé služeb hazardních her;

g) poskytovatelé služeb souvisejících s kryptoaktivy;

h) poskytovatelé služeb skupinového financování, kteří nejsou upraveni nařízením (EU) 2020/1503;

i) osoby obchodující či jednající jako zprostředkovatelé při obchodování s uměleckými díly, jestliže hodnota transakce nebo souvisejících transakcí činí nejméně 10 000 EUR nebo ekvivalent v národní měně;

j) osoby obchodující či jednající jako zprostředkovatelé při obchodování s uměleckými díly prováděném ve svobodných zónách a celních skladech, jestliže hodnota transakce nebo souvisejících transakcí činí nejméně 10 000 EUR nebo ekvivalent v národní měně;

k) věřitelé hypotečních a spotřebitelských úvěrů, s výjimkou úvěrových institucí ve smyslu čl. 2 odst. 5 a finančních institucí ve smyslu čl. 2 odst. 6, a zprostředkovatelé hypotečních a spotřebitelských úvěrů;

l) provozovatelé investiční migrace, kteří mohou zastupovat nebo nabízet zprostředkovatelské služby státním příslušníkům třetích zemí usilujícím o získání práv k pobytu v členském státě výměnou za jakýkoli druh investice, včetně kapitálových převodů, nákupu nebo pronájmu majetku, investic do státních dluhopisů, investic do společností, darů nebo dotací pro veřejné dobro a příspěvků do státního rozpočtu.

Článek 4

Výjimky pro některé poskytovatele služeb hazardních her

1. S výjimkou kasin se členské státy mohou rozhodnout osvobodit, zcela nebo zčásti, poskytovatele služeb hazardních her od požadavků stanovených v tomto nařízení na základě prokázané nízké míry rizika, které provoz těchto služeb svou povahou a případně rozsahem představuje.

2. Pro účely odstavce 1 členské státy provedou posouzení rizik služeb hazardních her, v němž posoudí:

   a) zranitelnosti ve vztahu k praní peněz a financování terorismu a zmírňující faktory služeb hazardních her;

   b) rizika související s velikostí transakcí a použitými platebními metodami;

   c) zeměpisnou oblast, ve které je služba hazardních her provozována.

   Při provádění těchto posouzení rizik vezmou členské státy v úvahu zjištění z posouzení rizik vypracovaného Komisí podle článku 7 směrnice [*vložte prosím odkaz – návrh 6. směrnice o boji proti praní peněz – COM/2021/423 final*].

3. Členské státy zavedou sledování založené na posouzení rizik nebo přijmou jakákoli jiná vhodná opatření, aby zajistily, že rozhodnutí o výjimkách podle tohoto článku nejsou zneužívána.

Článek 5

Výjimky pro určité finanční činnosti

1. Členské státy se mohou, s výjimkou osob vykonávajících činnost poukazování peněz ve smyslu čl. 4 bodu 22 směrnice (EU) 2015/2366, rozhodnout vyjmout z působnosti osoby, které vykonávají finanční činnost uvedenou v příloze I bodech 2 až 12, 14 a 15 směrnice 2013/36/EU příležitostně nebo velmi omezeně, pokud je z požadavků stanovených v tomto nařízení malé riziko praní peněz nebo financování terorismu, za předpokladu, že jsou splněna všechna následující kritéria:

   a) finanční činnost je omezená v absolutních hodnotách;

   b) finanční činnost je omezená, pokud jde o jednotlivé transakce;

   c) finanční činnost není hlavní činností těchto osob;

   d) finanční činnost je doplňková a přímo souvisí s hlavní činností těchto osob;

   e) hlavní činnost těchto osob není činností uvedenou v čl. 3 bodě 3 písm. a) až d) nebo f);

   f) finanční činnost se poskytuje pouze klientům z hlavní činnosti těchto osob a není všeobecně nabízena veřejnosti.

2. Pro účely odst. 1 písm. a) členské státy vyžadují, aby celkový obrat finanční činnosti nepřekračoval prahovou hodnotu, která musí být přiměřeně nízká. Tato prahová hodnota se stanoví na vnitrostátní úrovni v závislosti na druhu finanční činnosti.

3. Pro účely odst. 1 písm. b) použijí členské státy maximální prahovou hodnotu na klienta a na jednotlivou transakci, ať už je transakce prováděna v rámci jedné operace, nebo v několika zjevně souvisejících operacích. Tato prahová hodnota se stanoví na vnitrostátní úrovni v závislosti na druhu finanční činnosti. Musí být

přiměřeně nízká, aby se zajistilo, že dotčené typy transakcí nepředstavují praktickou a účinnou metodu praní peněz nebo financování terorismu, a nesmí překračovat hodnotu 1 000 EUR nebo její ekvivalent v národní měně.

4. Pro účely odst. 1 písm. c) členské státy vyžadují, aby obrat finanční činnosti nepřesáhl 5 % celkového obratu dotčené fyzické nebo právnické osoby.

5. Při posuzování rizika praní peněz či financování terorismu pro účely tohoto článku věnují členské státy zvláštní pozornost všem finančním činnostem, které by vzhledem ke své povaze mohly být s velkou pravděpodobností použity nebo zneužity k praní peněz nebo financování terorismu.

6. Členské státy zavedou sledování založené na posouzení rizik nebo přijmou jakákoli jiná vhodná opatření, aby zajistily, že rozhodnutí o výjimkách podle tohoto článku nejsou zneužívána.

Článek 6

Předchozí oznámení výjimek

1. Členské státy neprodleně oznámí Komisi jakoukoli výjimku, kterou hodlají v souladu s články 4 a 5 udělit. Oznámení musí obsahovat odůvodnění založené na příslušném posouzení rizik výjimky.

2. Komise do dvou měsíců od oznámení uvedeného v odstavci 2 provede jedno z následujících opatření:

   a) potvrdí, že výjimka může být udělena;

   b) v odůvodněném rozhodnutí prohlásí, že výjimku udělit nelze.

3. Členské státy mohou rozhodnutí o udělení výjimky přijmout po té, co obdrží rozhodnutí Komise podle odst. 2 písm. a). Rozhodnutí musí být odůvodněné. Členské státy tato rozhodnutí přezkoumávají pravidelně a v každém případě při aktualizaci svého vnitrostátního posouzení rizik podle článku 8 směrnice [*vložte prosím odkaz – návrh 6. směrnice o boji proti praní peněz – COM/2021/423 final*].

4. Do dne [*3 měsíce ode dne použitelnosti tohoto nařízení*] členské státy oznámí Komisi výjimky udělené podle čl. 2 odst. 2 a 3 směrnice (EU) 2015/849 zavedené ke dni účinnosti tohoto nařízení.

5. Komise v *Úředním věstníku Evropské unie* každoročně zveřejní seznam výjimek udělených podle tohoto článku.

KAPITOLA II

VNITŘNÍ STRATEGIE, KONTROLY A POSTUPY POVINNÝCH OSOB

ODDÍL 1

Vnitřní postupy, posouzení rizik a zaměstnanci

Článek 7

Rozsah vnitřních strategií, kontrol a postupů

1. Povinné osoby musí mít zavedeny strategie, kontroly a postupy pro zajištění souladu s tímto nařízením, a zejména pro:

a) účinné zmírňování a řízení rizika praní peněz a financování terorismu zjištěného na úrovni Unie, členského státu a povinné osoby;

b) nad rámec povinnosti uplatňovat cílené finanční sankce zmírňování a řízení rizik neprovedení cílených finančních sankcí souvisejících s financováním šíření zbraní a vyhýbání se těmto sankcím.

Uvedené strategie, kontroly a postupy musí odpovídat povaze a velikosti povinné osoby.

2. Strategie, kontroly a postupy uvedené v odstavci 1 zahrnují:

a) vypracování vnitřních strategií, kontrol a postupů, včetně postupů řízení rizik, hloubkové kontroly klienta, oznamování, spoléhání se a vedení záznamů, kontroly a řízení souladu s těmito strategiemi, kontrolami a postupy, jakož i zásad týkajících se zpracování osobních údajů podle článku 55;

b) strategie, kontroly a postupy pro identifikaci, kontrolu a řízení obchodních vztahů nebo příležitostných transakcí, které představují vyšší nebo nižší riziko praní peněz a financování terorismu;

c) funkci nezávislého auditu k testování vnitřních strategií, kontrol a postupů uvedených v písmeni a);

d) při náboru a přidělování zaměstnanců na určité úkoly a funkce a při jmenování zástupců a distributorů, ověření, zda tyto osoby jsou, s přihlédnutím k rizikům spojeným s úkoly a funkcemi, které mají být vykonávány, bezúhonné;

e) vnitřní komunikaci vnitřních strategií, kontrol a postupů povinné osoby, a to i vůči jejím zástupcům a distributorům;

f) strategii školení zaměstnanců a případně zástupců a distributorů, pokud jde o opatření zavedená v povinné osobě za účelem splnění požadavků tohoto nařízení.

Vnitřní strategie, kontroly a postupy stanovené v prvním pododstavci písm. a) až f) se zaznamenají písemně. Uvedené strategie, kontroly a postupy schválí vrcholné vedení.

3. Povinné osoby udržují strategie, kontroly a postupy aktualizované a v případě odhalení slabých míst je zdokonalují.

4. Do dne [*2 roky po vstupu tohoto nařízení v platnost*] vydá AMLA pokyny k prvkům, které by povinné osoby měly při stanovování rozsahu svých vnitřních strategií, kontrol a postupů vzít v úvahu.

Článek 8

Posouzení rizik

1. Povinné osoby přijmou vhodná opatření, přiměřená své povaze a velikosti, za účelem identifikace a posouzení rizik praní peněz a financování terorismu, kterým jsou vystaveny, jakož i rizika neprovedení cílených finančních sankcí souvisejících s financováním šíření zbraní a vyhýbání se těmto sankcím, a to s přihlédnutím k:

a) rizikovým proměnným stanoveným v příloze I a rizikovým faktorům stanoveným v přílohách II a III;

b) závěrům nadnárodního posouzení rizik vypracovaného Komisí podle článku 7 směrnice [*vložte prosím odkaz – návrh 6. směrnice o boji proti praní peněz – COM/2021/423 final*];

c) závěrům vnitrostátních posouzení rizik provedených členskými státy podle článku 8 [*vložte prosím odkaz – návrh 6. směrnice o boji proti praní peněz – COM/2021/423 final*];

2. Posouzení rizik vypracované povinnou osobou podle odstavce 1 se zdokumentuje, aktualizuje a dá k dispozici dohlížitelům.

3. Dohlížitelé mohou rozhodnout, že se individuální zdokumentovaná posouzení rizik nevyžadují, jestliže jsou zvláštní rizika v daném odvětví zřetelná a známá.

Článek 9

Funkce kontroly dodržování předpisů

1. Povinné osoby jmenují jednoho výkonného člena představenstva nebo, pokud nemají představenstvo, rovnocenného řídícího orgánu, který odpovídá za provádění opatření k zajištění souladu s tímto nařízením (dále jen „manažer dodržování předpisů“). Pokud povinná osoba nemá žádný řídící orgán, tuto funkci by měl vykonávat člen jejího vrcholného vedení.

2. Manažer dodržování předpisů je odpovědný za provádění strategií, kontrol a postupů povinné osoby a za přijímání informací o významných nebo věcných nedostatcích těchto strategií, kontrol a postupů. Manažer dodržování předpisů o těchto záležitostech pravidelně informuje představenstvo nebo rovnocenný řídící orgán. V případě mateřských podniků je tato osoba rovněž odpovědná za dohled nad strategiemi, kontrolami a postupy na úrovni skupiny.

3. Povinné osoby musí mít kontrolora dodržování předpisů, kterého jmenuje představenstvo nebo řídící orgán a který je odpovědný za každodenní realizaci politik povinné osoby v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu. Uvedená osoba je rovněž odpovědná za hlášení podezřelých transakcí finanční zpravodajské jednotce v souladu s čl. 50 odst. 6.

V případě povinných osob podléhajících kontrole vrcholného vedení nebo skutečných majitelů podle článku 6 směrnice [*vložte prosím odkaz – návrh 6. směrnice o boji proti praní peněz – COM/2021/423 final*] nebo podle jiných aktů Unie podléhají kontroloři dodržování předpisů ověření, zda uvedené požadavky splňují.

Povinná osoba, která je součástí skupiny, může jmenovat svým kontrolorem dodržování předpisů osobu, která tuto funkci vykonává v jiné osobě v rámci stejné skupiny.

4. Povinné osoby za účelem provádění funkcí kontroly dodržování předpisů poskytnou osobám zajišťujícím funkci kontroly dodržování předpisů odpovídající zdroje, včetně personálních a technologických, přiměřené velikosti, povaze a rizikům povinné osoby, a zajistí, aby osobám odpovědným za výkon těchto funkcí byla svěřena pravomoc navrhovat veškerá nezbytná opatření k zajištění účinnosti vnitřních strategii, kontrol a postupů povinné osoby.

5. Manažer dodržování předpisů předkládá řídícímu orgánu jednou ročně, nebo případně častěji, zprávu o provádění vnitřních strategií, kontrol a postupů povinné

osoby a průběžně informuje řídící orgán o výsledcích veškerých přezkumů. Řídící orgán přijme nezbytná opatření k včasnému odstranění všech zjištěných nedostatků.

6. Pokud je to odůvodněno velikostí povinné osoby, může funkce uvedené v odstavcích 1 a 3 vykonávat stejná fyzická osoba.

Pokud je povinnou osobou fyzická osoba nebo právnická osoba, jejíž činnosti vykonává pouze jedna fyzická osoba, odpovídá za plnění úkolů podle tohoto článku tato osoba.

Článek 10

Povědomí o požadavcích

Povinné osoby přijmou opatření k zajištění toho, aby si jejich zaměstnanci, jejichž funkce to vyžaduje, jakož i jejich zástupci a distributoři byli vědomi požadavků vyplývajících z tohoto nařízení a vnitřních strategií, kontrol a postupů povinné osoby, a to i ve vztahu ke zpracování osobních údajů pro účely tohoto nařízení.

Opatření uvedená v prvním pododstavci zahrnují účast jejich zaměstnanců na zvláštních průběžných školicích programech, které jim pomohou rozpoznávat operace, jež mohou souviset s praním peněz nebo financováním terorismu, a poskytnou jim pokyny, jak v takových případech postupovat. Tyto školicí programy musí být řádně zdokumentovány.

Článek 11

Bezúhonnost zaměstnanců

1. Každý zaměstnanec povinné osoby pověřený úkoly souvisejícími s dodržováním povinností povinné osoby stanovených tímto nařízením a nařízením [*vložte prosím odkaz – návrh na přepracované znění nařízení (EU) 2015/847 – COM/2021/422 final*] projde kontrolorem dodržování předpisů schváleným posouzením:

   a) individuálních schopností, znalostí a odbornosti k účinnému plnění jeho funkcí;

   b) dobré pověsti, poctivosti a bezúhonnosti.

2. Zaměstnanci pověření úkoly souvisejícími s dodržováním povinností povinné osoby stanovených tímto nařízením informují kontrolora dodržování předpisů o jakémkoli blízkém soukromém nebo profesním vztahu navázaném s klienty nebo potenciálními klienty povinné osoby a ve vztahu k těmto klientům je jim znemožněno provádět jakékoli úkoly související s dodržováním povinností povinné osoby.

3. Povinné osoby zavedou pro své zaměstnance nebo osoby ve srovnatelném postavení vhodné postupy pro interní hlášení případů porušení tohoto nařízení prostřednictvím specifického, nezávislého a anonymního komunikačního kanálu, které jsou přiměřené povaze a velikosti dotčené povinné osoby.

   Povinné osoby přijmou opatření k zajištění toho, aby zaměstnanci, manažeři nebo zástupci, kteří nahlásí případy porušení podle prvního pododstavce, byli chráněni před odvetnými opatřeními, diskriminací a jakýmkoliv jiným zneužívajícím zacházením.

4. Tento článek se nepoužije na povinné osoby, které jsou samostatnými obchodníky.

Článek 12

Situace konkrétních zaměstnanců

Pokud fyzická osoba spadající do kterékoli z kategorií uvedených v čl. 3 bodě 3 provozuje profesní činnost jako zaměstnanec právnické osoby, použijí se požadavky stanovené v tomto oddíle na uvedenou právnickou osobu, nikoli na dotčenou fyzickou osobu.

ODDÍL 2

Ustanovení vztahující se na skupiny

Článek 13

Požadavky na úrovni celé skupiny

1. Mateřský podnik zajistí, aby se požadavky na vnitřní postupy, posouzení rizik a zaměstnance uvedené v oddíle 1 této kapitoly vztahovaly na všechny pobočky a dceřiné společnosti skupiny v členských státech a v případě skupin, jejichž mateřský podnik je usazen v Unii, ve třetích zemích. Strategie, kontroly a postupy na úrovni skupiny také zahrnují zásady ochrany údajů a strategie, kontroly a postupy pro sdílení informací v rámci skupiny pro účely boje proti praní peněz a financování terorismu.

2. Strategie, kontroly a postupy týkající se sdílení informací, jak jsou uvedeny v odstavci 1, vyžadují, aby si povinné osoby ve skupině vyměňovaly informace, pokud je takové sdílení důležité pro předcházení praní peněz a financování terorismu. Sdílení informací v rámci skupiny zahrnuje zejména informace o totožnosti a vlastnostech klienta, jeho skutečných majitelích nebo osobě, jejímž jménem klient jedná, povahu a účel obchodního vztahu a podezření, že finanční prostředky jsou výnosy z trestné činnosti nebo souvisí s financováním terorismu hlášeným finanční zpravodajské jednotce podle článku 50, ledaže finanční zpravodajská jednotka určí jinak.

   Skupiny zavedou strategie, kontroly a postupy na úrovni skupiny, aby zajistily, že informace vyměňované podle prvního pododstavce podléhají dostatečným zárukám, pokud jde o důvěrnost, ochranu údajů a používání informací, včetně zabránění jejich zveřejnění.

3. Do dne [*2 roky od vstupu tohoto nařízení v platnost*] vypracuje AMLA návrhy regulačních technických norem a předloží je Komisi k přijetí. Uvedené návrhy regulačních technických norem specifikují minimální požadavky na strategie na úrovni skupiny, včetně minimálních standardů pro sdílení informací v rámci skupiny, úlohy a odpovědnosti mateřských podniků, které samy nejsou povinnými osobami, pokud jde o zajištění souladu s požadavky v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu na úrovni skupiny, a podmínky, za nichž se ustanovení tohoto článku vztahují na osoby, které jsou součástí struktur sdílejících společné majitele, řízení nebo kontrolu dodržování předpisů, včetně sítí nebo partnerství.

4. Komisi je svěřena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v odstavci 3 tohoto článku v souladu s články 38 až 41 nařízení [*vložte prosím odkaz – návrh na zřízení Orgánu pro boj proti praní peněz – COM/2021/421 final*].

Článek 14

Pobočky a dceřiné společnosti ve třetích zemích

1. Pokud se pobočky nebo dceřiné společnosti povinných osob nacházejí ve třetích zemích, kde jsou minimální požadavky v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu méně přísné než požadavky stanovené v tomto nařízení, dotčená povinná osoba zajistí, aby tyto pobočky nebo dceřiné společnosti splňovaly požadavky stanovené v tomto nařízení, včetně požadavků na ochranu údajů, nebo rovnocenné požadavky.

2. Pokud právo určité třetí země neumožňuje splnění požadavků stanovených v tomto nařízení, povinné osoby přijmou dodatečná opatření, aby zajistily, že pobočky a dceřiné společnosti v dané třetí zemi účinně zvládnou riziko praní peněz nebo financování terorismu, a ústředí informuje dohlížitele ve svém domovském členském státě. Pokud se dohlížitelé v domovském členském státě domnívají, že dodatečná opatření nejsou dostatečná, provedou další opatření v oblasti dohledu, včetně požadavku, aby skupina nenavazovala žádné obchodní vztahy, ukončila stávající vztahy nebo aby neprováděla transakce či ukončila své operace v dané třetí zemi.

3. Do dne [*2 roky ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost*] vypracuje AMLA návrhy regulačních technických norem a předloží je Komisi k přijetí. Uvedené návrhy regulačních technických norem stanoví druh dodatečných opatření uvedených v odstavci 2, včetně minimálních opatření, která mají povinné osoby přijmout, pokud právo určité třetí země neumožňuje provedení opatření požadovaných podle článku 13 a dalších opatření v oblasti dohledu v takových případech vyžadovaných.

4. Komisi je svěřena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v odstavci 3 tohoto článku v souladu s články 38 až 41 nařízení [*vložte prosím odkaz – návrh na zřízení Orgánu pro boj proti praní peněz – COM/2021/421 final*].

KAPITOLA III

HLOUBKOVÁ KONTROLA KLIENTA

ODDÍL 1

Obecná ustanovení

Článek 15

Uplatnění hloubkové kontroly klienta

1. Povinné osoby uplatní opatření hloubkové kontroly klienta za těchto okolností:

   a) v případě navázání obchodního vztahu;

   b) pokud jsou zapojeny do příležitostných transakcí nebo provádějí příležitostné transakce ve výši nejméně 10 000 EUR nebo ekvivalentu této částky v národní měně, ať už jsou tyto transakce prováděny v rámci jedné operace, nebo prostřednictvím souvisejících transakcí, nebo se uplatní nižší prahová hodnota stanovená podle odstavce 5;

   c) v případě existence podezření na praní peněz nebo financování terorismu, bez ohledu na jakoukoli odchylku, výjimku nebo prahovou hodnotu;

   d) v případě existence pochybností o pravdivosti nebo přiměřenosti dříve získaných identifikačních údajů o klientovi.

2. Kromě okolností uvedených v odstavci 1 uplatní úvěrové a finanční instituce a poskytovatelé služeb souvisejících s kryptoaktivy hloubkovou kontrolu klienta při zahájení nebo provádění příležitostné transakce, která představuje převod finančních prostředků podle čl. 3 bodu 9 nařízení [*vložte prosím odkaz – návrh na přepracované znění nařízení (EU) 2015/847 – COM/2021/422 final*] nebo převod kryptoaktiv definovaných v čl. 3 bodě 10 uvedeného nařízení, překračující 1 000 EUR nebo ekvivalent této hodnoty v národní měně.

3. Poskytovatelé služeb hazardních her uplatní hloubkovou kontrolu klienta při výběrech výher, sázení vkladu nebo obojím, jestliže provádějí transakce v hodnotě alespoň 2 000 EUR nebo ekvivalentu v národní měně, bez ohledu na to, zda je transakce prováděna v rámci jedné operace nebo prostřednictvím souvisejících transakcí.

4. V případě úvěrových institucí se hloubková kontrola klienta pod dohledem dohlížitele provede rovněž v okamžiku, kdy bylo podle čl. 32 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU[32] shledáno, že instituce je v selhání nebo je její selhání pravděpodobné, nebo jsou-li vklady v souladu s čl. 2 odst. 1 bodem 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU[33] nedisponibilní. O intenzitě a rozsahu takových opatření hloubkové kontroly klienta rozhodnou s ohledem na konkrétní okolnosti dané úvěrové instituce dohlížitelé.

5. Do dne [*2 roky ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost*] vypracuje AMLA návrhy regulačních technických norem a předloží je Komisi k přijetí. Uvedené návrhy regulačních technických norem stanoví:

   a) povinné osoby, odvětví nebo transakce, které jsou spojeny s vyšším rizikem praní peněz a financování terorismu a které musí splňovat nižší prahové hodnoty, než jsou limity stanovené v odst. 1 písm. b);

   b) související prahové hodnoty příležitostných transakcí;

   c) kritéria pro identifikaci souvisejících transakcí.

   Při vypracovávání návrhů regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci AMLA náležitě zohlední:

   a) inherentní úrovně rizik obchodních modelů různých typů povinných osob;

   b) nadnárodní posouzení rizik vypracované Komisí podle článku 7 směrnice [*vložte prosím odkaz – návrh 6. směrnice o boji proti praní peněz – COM/2021/423 final*].

6. Komisi je svěřena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v odstavci 5 tohoto článku v souladu s články 38 až 41 [*vložte prosím odkaz – návrh na zřízení Orgánu pro boj proti praní peněz – COM/2021/421 final*].

Článek 16

[32] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Text s významem pro EHP) (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).

[33] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU ze dne 16. dubna 2014 o systémech pojištění vkladů (Text s významem pro EHP) (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 149).

Opatření hloubkové kontroly klienta

1. Za účelem provádění hloubkové kontroly klientů použijí povinné osoby všechna tato opatření:

   a) identifikace klienta a ověření jeho totožnosti;

   b) určení skutečného majitele (skutečných majitelů) podle článků 42 a 43 a ověření jejich totožnosti tak, aby se povinná osoba ujistila, že ví, kdo je skutečným majitelem, a že rozumí vlastnické a kontrolní struktuře klienta;

   c) posouzení a případně získání informací o účelu a zamýšlené povaze obchodního vztahu;

   d) průběžné sledování obchodního vztahu včetně kontroly transakcí prováděných v jeho průběhu, aby bylo zajištěno, že prováděné transakce jsou v souladu s tím, co povinná osoba ví o klientovi a o jeho obchodním a rizikovém profilu včetně, je-li to třeba, zdrojů finančních prostředků.

   Při provádění opatření uvedených v prvním pododstavci písm. a) a b) povinné osoby rovněž ověří, že každá osoba, která prohlašuje, že jedná jménem klienta, je k tomu oprávněna, a zjistí a ověří totožnost uvedené osoby v souladu s článkem 18.

2. Povinné osoby určí rozsah opatření uvedených v odstavci 1 na základě individuální analýzy rizik praní peněz a financování terorismu s ohledem na specifické vlastnosti klienta a obchodního vztahu nebo příležitostné transakce a při zohlednění posouzení rizik provedeného povinnou osobou podle článku 8 a proměnných týkajících se praní peněz a financování terorismu uvedených v příloze I, jakož i rizikových faktorů uvedených v přílohách II a III.

   Zjistí-li povinné osoby zvýšené riziko praní peněz nebo financování terorismu, přijmou rozšířená opatření hloubkové kontroly podle oddílu 4 této kapitoly. Pokud jsou identifikovány situace s nižším rizikem, mohou povinné osoby použít zjednodušená opatření hloubkové kontroly podle oddílu 3 této kapitoly.

3. Do dne [*2 roky od data použitelnosti tohoto nařízení*] vydá AMLA pokyny k rizikovým proměnným a rizikovým faktorům, které musí povinné osoby při uzavírání obchodních vztahů nebo provádění příležitostných transakcí zohlednit.

4. Povinné osoby musí být vždy schopny svým dohlížitelům prokázat, že přijatá opatření jsou s ohledem na zjištěná rizika praní peněz a financování terorismu přiměřená.

Článek 17

Neschopnost splnit požadavek na uplatnění opatření hloubkové kontroly klienta

1. Pokud povinná osoba není schopna splnit opatření hloubkové kontroly klienta stanovená v čl. 16 odst. 1, zdrží se provedení transakce nebo navázání obchodního vztahu a ukončí obchodní vztah a zváží podání zprávy o podezřelé transakci finanční zpravodajské jednotce ve vztahu ke klientovi v souladu s článkem 50.

   První pododstavec se neuplatní na notáře, právníky a jiné samostatně výdělečně činné právní profese, auditory, externí účetní a daňové poradce výlučně v rozsahu, ve kterém tyto osoby zjišťují právní postavení svého klienta nebo obhajují či zastupují tohoto klienta v soudním řízení nebo v souvislosti s takovým řízením, včetně poradenství ohledně zahájení takového řízení nebo vyhnutí se takovému řízení.

2. Pokud povinné osoby buď vstoupí, nebo odmítnou vstoupit do obchodního vztahu, vedou záznamy o opatřeních přijatých za účelem splnění požadavku na uplatňování opatření hloubkové kontroly klienta, včetně záznamů o přijatých rozhodnutích a příslušných podpůrných dokumentů. Dokumenty, údaje nebo informace v držení povinné osoby se aktualizují při každém přezkumu hloubkové kontroly klienta podle článku 21.

Článek 18

Identifikace a ověření totožnosti klienta

1. S výjimkou případů s nižším rizikem, na která se vztahují opatření podle oddílu 3, a bez ohledu na použití dodatečných opatření v případech s vyšším rizikem podle článku 4, povinné osoby získají za účelem identifikace klienta a osoby jednající jeho jménem alespoň tyto informace:

a) v případě fyzické osoby:

i) jméno a příjmení;

ii) místo a datum narození;

iii) státní příslušnost nebo státní příslušnosti, případně status osoby bez státní příslušnosti a status uprchlíka nebo doplňkové ochrany, a případně národní identifikační číslo;

iv) obvyklé místo bydliště nebo, pokud neexistuje žádná stálá adresa bydliště s oprávněným pobytem v Unii, poštovní adresu, na které lze fyzickou osobu zastihnout, a pokud je to možné, povolání, profesi nebo zaměstnání a daňové identifikační číslo;

b) v případě právnických osob:

i) právní formu a název právnické osoby;

ii) adresu sídla nebo ústředí a, pokud se liší, hlavní místo podnikání a zemi registrace;

iii) jména právních zástupců a případně registrační číslo, daňové identifikační číslo a identifikační kód právnické osoby, jsou-li k dispozici. Povinné osoby rovněž na základě účetních dokladů za poslední účetní rok nebo jiných příslušných informací ověří, že právnická osoba vykonává činnost;

c) v případě svěřenského správce výslovně zřízeného svěřenského fondu nebo osoby zastávající rovnocenné postavení v podobném právním uspořádání:

i) informace uvedené v čl. 44 odst. 1 písm. a) a b) a v písmeni b) tohoto odstavce pro všechny osoby identifikované jako skuteční majitelé;

ii) adresu bydliště svěřenského správce (svěřenských správců) nebo osoby zastávající (osob zastávajících) rovnocenné postavení v podobném právním uspořádání a pravomoci upravovat a zavazovat právní uspořádání, jakož i daňové identifikační číslo a identifikační kód právnické osoby, jsou-li k dispozici;

d) v případě jiných organizací, které mají podle vnitrostátního práva způsobilost k právním úkonům:

i) název, adresu sídla nebo rovnocennou adresu;

ii) jména osob zmocněných k zastupování organizace a případně právní formu, daňové identifikační číslo, registrační číslo, identifikační kód právnické osoby a zakladatelské listiny nebo rovnocenné dokumenty.

2. Pro účely identifikace skutečného majitele právnické osoby shromažďují povinné osoby informace uvedené v čl. 44 odst. 1 písm. a) a informace uvedené v odst. 1 písm. b) tohoto článku.

Pokud po vyčerpání všech možných identifikačních prostředků podle prvního pododstavce není jako skutečný majitel identifikována žádná fyzická osoba nebo pokud existují pochybnosti, že identifikovaná osoba (identifikované osoby) je skutečným majitelem (jsou skutečnými majiteli), povinné osoby identifikují fyzickou osobu (fyzické osoby), která (které) ve společnosti nebo jiné právnické osobě zastává pozici vrcholného vedení (zastávají pozice vrcholného vedení), a ověří jejich totožnost. Povinné osoby vedou záznamy o přijatých opatřeních a také o potížích, se kterými se během procesu identifikace setkaly, které vedly k identifikaci osoby zastávající pozici vrcholného vedení.

3. V případě obmyšlených svěřenských fondů nebo podobných právních osob či uspořádání, kteří jsou určeni na základě určitých vlastností nebo příslušnosti k určité kategorii, získá povinná osoba o obmyšleném dostatek informací, aby se ujistila, že bude schopna zjistit totožnost příjemce v okamžiku výplaty výnosů nebo v okamžiku, kdy příjemce uplatní svá nabytá práva.

4. Povinné osoby získají informace, dokumenty a údaje nezbytné k ověření totožnosti klienta a skutečného majitele jedním z těchto způsobů:

a) předložením dokladu totožnosti, cestovního pasu nebo rovnocenného dokladu a získáním informací ze spolehlivých a nezávislých zdrojů, ať už přímo přístupných, nebo poskytnutých klientem;

b) použitím prostředků elektronické identifikace a příslušných služeb vytvářejících důvěru stanovených v nařízení (EU) č. 910/2014.

Za účelem ověření informací o skutečném majiteli (skutečných majitelích) nahlížejí povinné osoby také do centrálních registrů uvedených v článku 10 směrnice [*vložte prosím odkaz – návrh 6. směrnice o boji proti praní peněz – COM/2021/423 final*] a využívají také doplňující informace. Povinné osoby určí rozsah doplňujících informací, které je třeba využít, s ohledem na rizika spojená s transakcí nebo obchodním vztahem a skutečným majitelem.

Článek 19

Načasování ověření totožnosti klienta a skutečného majitele

1. Totožnost klienta a skutečného majitele se ověří před navázáním obchodního vztahu nebo uskutečněním příležitostné transakce. Tato povinnost se nevztahuje na situace s nižší mírou rizika podle oddílu 3 této kapitoly za předpokladu, že nižší riziko odůvodňuje odložení tohoto ověření.

2. Odchylně od odstavce 1 může být ověření totožnosti klienta a skutečného majitele dokončeno během navázání obchodního vztahu, pokud je to nutné, aby nedošlo k přerušení běžného obchodování, a pokud jsou rizika praní peněz a financování terorismu malá. V takovém případě se uvedené postupy dokončí co nejdříve po navázání prvního kontaktu.

3. Odchylně od odstavce 1 mohou úvěrové nebo finanční instituce otevřít účet, včetně účtů umožňujících obchodování s převoditelnými cennými papíry, podle požadavku klienta, pokud existují náležité záruky zajišťující, že transakce nebudou klientem nebo jeho jménem provedeny, dokud nebude zajištěn plný soulad s požadavky na hloubkovou kontrolu klienta podle čl. 16 odst. 1 prvního pododstavce písm. a) a b).

4. Kdykoli povinné osoby vstoupí do nového obchodního vztahu s právnickou osobou nebo svěřenským správcem výslovně zřízeného svěřenského fondu nebo osobou zastávající rovnocenné postavení v podobném právním uspořádání podle článků 42, 43 a 48 a podléhající povinnosti registrace informací o skutečném majiteli podle článku 10 směrnice [*vložte prosím odkaz – návrh 6. směrnice o boji proti praní peněz – COM/2021/423 final*], povinné osoby získají doklad o registraci nebo výpis z registru.

Článek 20

Identifikace účelu a zamýšlené povahy obchodního vztahu nebo příležitostné transakce

Před navázáním obchodního vztahu nebo provedením příležitostné transakce povinná osoba získá alespoň níže uvedené informace, aby porozuměla jejich účelu a zamýšlené povaze:

a) účel předpokládaného účtu, transakce nebo obchodního vztahu;

b) odhadovanou částku a ekonomické odůvodnění předpokládaných transakcí nebo činností;

c) zdroje financování;

d) místo určení finančních prostředků.

Článek 21

Průběžné sledování obchodního vztahu a sledování transakcí prováděných klienty

1. Povinné osoby průběžně sledují obchodní vztah, včetně transakcí prováděných klientem v průběhu tohoto vztahu, aby ověřily, že tyto transakce jsou v souladu s informacemi, které povinná osoba má o klientovi, jeho obchodní činnosti a rizikovém profilu, a, je-li to nezbytné, s informacemi o původu finančních prostředků, a aby identifikovaly ty transakce, které mají být podrobeny důkladnější analýze podle článku 50.

2. V souvislosti s průběžným sledováním uvedeným v odstavci 1 povinné osoby zajistí aktualizaci příslušných dokumentů, údajů nebo informací o klientovi.

   Frekvence aktualizace informací o klientovi podle prvního pododstavce je založena na riziku, které obchodní vztah představuje. Frekvence aktualizace informací o klientovi nepřekročí v žádném případě pět let.

3. Kromě požadavků uvedených v odstavci 2 povinné osoby přezkoumají a případně aktualizují informace o klientovi, pokud:

   a) došlo ke změně relevantních okolností týkajících se klienta;

   b) povinná osoba má zákonnou povinnost v průběhu příslušného kalendářního roku kontaktovat klienta za účelem přezkoumání všech relevantních informací

týkajících se skutečného majitele (skutečných majitelů) nebo za účelem zajištění souladu se směrnicí Rady 2011/16/EU[34];

c) dozví se o relevantní skutečnosti týkající se klienta.

4. Do dne [*2 roky po vstupu tohoto nařízení v platnost*] vydá AMLA pokyny k průběžnému sledování obchodního vztahu a ke sledování transakcí prováděných v souvislosti s tímto vztahem.

Článek 22

Regulační technické normy týkající se informací nezbytných pro výkon hloubkové kontroly klienta

1. Do dne [*2 roky po vstupu tohoto nařízení v platnost*] vypracuje AMLA návrhy regulačních technických norem a předloží je Komisi k přijetí. Uvedené návrhy regulačních technických norem stanoví:

a) požadavky, které se vztahují na povinné osoby podle článku 16, a informace, které mají být shromažďovány za účelem provádění standardní, zjednodušené a zesílené hloubkové kontroly klienta podle článků 18 a 20 a čl. 27 odst. 1 a čl. 28 odst. 4, včetně minimálních požadavků v situacích s nižším rizikem;

b) typ zjednodušených opatření hloubkové kontroly, která mohou povinné osoby použít v situacích s nižším rizikem podle čl. 27 odst. 1, včetně opatření použitelných na konkrétní kategorie povinných osob a produktů nebo služeb, s ohledem na výsledky nadnárodního posouzení rizik vypracovaného Komisí podle článku 7 [*vložte prosím odkaz – návrh 6. směrnice o boji proti praní peněz – COM/2021/423 final*];

c) spolehlivé a nezávislé zdroje informací, které lze použít k ověření identifikačních údajů fyzických nebo právnických osob pro účely čl. 18 odst. 4;

d) seznam atributů, které musí prostředky elektronické identifikace a příslušné služby vytvářející důvěru uvedené v čl. 18 odst. 4 písm. b) obsahovat, aby splňovaly požadavky čl. 16 písm. a), b) a c) v případě standardní, zjednodušené a posílené hloubkové kontroly klienta.

2. Požadavky a opatření uvedené v odst. 1 písm. a) a b) vycházejí z těchto kritérií:

a) míra rizika spojeného s poskytovanou službou;

b) povaha, hodnota a opakování transakce;

c) kanály používané pro realizaci obchodního vztahu nebo příležitostné transakce.

3. AMLA pravidelně přezkoumává regulační technické normy a v případě potřeby připravuje a předkládá Komisi návrh na aktualizaci těchto norem, aby se mimo jiné zohlednily inovace a technologický vývoj.

4. Komisi je svěřena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v odstavcích 1 a 3 tohoto článku v souladu s články 38 až 41 nařízení [*vložte prosím odkaz – návrh na zřízení Orgánu pro boj proti praní peněz – COM/2021/421 final*].

ODDÍL 2

[34] Směrnice Rady 2011/16/EU ze dne 15. února 2011 o správní spolupráci v oblasti daní a o zrušení směrnice 77/799/EHS (Úř. věst. L 64, 11.3.2011, s. 1).

Politika třetích zemí a hrozby praní peněz a financování terorismu ze zemí mimo Unii

Článek 23

Identifikace třetích zemí s významnými strategickými nedostatky v jejich vnitrostátních režimech pro boj proti praní peněz a financování terorismu

1. Komise určí třetí země s významnými strategickými nedostatky v jejich vnitrostátních režimech pro boj proti praní peněz a financování terorismu a označí je za „vysoce rizikové třetí země“.

2. Za účelem identifikace zemí uvedených v odstavci 1 je k doplnění tohoto nařízení Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 60, pokud:

   a) byly zjištěny významné strategické nedostatky v právním a institucionálním rámci dané třetí země pro boj proti praní peněz a financování terorismu;

   b) byly zjištěny významné strategické nedostatky v účinnosti systému dané třetí země pro boj proti praní peněz a financování terorismu při řešení rizik praní peněz nebo financování terorismu;

   c) významné zjištěné strategické nedostatky podle písmen a) a b) jsou trvalé povahy a nebyla přijata ani nejsou přijímána žádná opatření k jejich zmírnění.

   Uvedené akty v přenesené pravomoci se přijmou do jednoho měsíce poté, co Komise zjistí, že jsou splněna kritéria podle písmene a), b) nebo c).

3. Pro účely odstavce 2 vezme Komise v úvahu výzvy k uplatňování opatření zesílené hloubkové kontroly a dodatečných zmírňujících opatření (dále jen „protiopatření“) ze strany mezinárodních organizací a tvůrců standardů s pravomocí v oblasti předcházení praní peněz a boje proti financování terorismu, jakož i příslušná hodnocení, posouzení, zprávy nebo veřejná prohlášení, které vypracovaly.

4. Je-li třetí země identifikována v souladu s kritérii uvedenými v odstavci 3, použijí povinné osoby v souvislosti s obchodními vztahy nebo příležitostnými transakcemi zahrnujícími fyzické nebo právnické osoby z této třetí země opatření zesílené hloubkové kontroly uvedená v čl. 28 odst. 4 písm. a) až g).

5. Akt v přenesené pravomoci uvedený v odstavci 2 určí mezi protiopatřeními uvedenými v článku 29 konkrétní protiopatření, která snižují specifická rizika pro jednotlivé země, která z vysoce rizikových třetích zemí vyplývají.

6. Komise pravidelně přezkoumává akty v přenesené pravomoci uvedené v odstavci 2, aby zajistila, že konkrétní protiopatření určená podle odstavce 5 zohlední změny v rámci dané třetí země pro boj proti praní peněz a financování terorismu a jsou přiměřená a odpovídají rizikům.

Článek 24

Identifikace třetích zemí s nedostatky v dodržování jejich vnitrostátních režimů pro boj proti praní peněz a financování terorismu

1. Komise určí třetí země, které mají nedostatky v dodržování jejich vnitrostátních režimů pro boj proti praní peněz a financování terorismu.

2. Za účelem identifikace zemí uvedených v odstavci 1 je k doplnění tohoto nařízení Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 60, pokud:

a) byly zjištěny nedostatky v dodržování právního a institucionálního rámce dané třetí země pro boj proti praní peněz a financování terorismu;

b) byly zjištěny nedostatky v účinnosti systému dané třetí země pro boj proti praní peněz a financování terorismu při řešení rizik praní peněz nebo financování terorismu související s jeho dodržováním.

Uvedené akty v přenesené pravomoci se přijmou do jednoho měsíce poté, co Komise zjistí, že jsou splněna kritéria podle písmene a) nebo b).

3. Komise při přípravě aktů v přenesené pravomoci uvedených v odstavci 2 zohlední informace o jurisdikcích pod zvýšeným dohledem mezinárodních organizací a tvůrců standardů v oblasti předcházení praní peněz a boje proti financování terorismu, jakož i příslušná hodnocení, posouzení, zprávy a veřejná prohlášení jimi vypracovaná.

4. Akt v přenesené pravomoci uvedený v odstavci 2 z opatření uvedených v čl. 28 odst. 4 písm. a) až g) určí konkrétní opatření zesílené hloubkové kontroly, která povinné osoby použijí ke zmírnění rizik souvisejících s obchodními vztahy nebo příležitostnými transakcemi zahrnujícími fyzické nebo právnické osoby z uvedené třetí země.

5. Komise pravidelně přezkoumává akty v přenesené pravomoci uvedené v odstavci 2, aby zajistila, že konkrétní opatření zesílené hloubkové kontroly určená podle odstavce 4 zohlední změny v rámci dané třetí země pro boj proti praní peněz a financování terorismu a jsou přiměřená a odpovídají rizikům.

Článek 25

Identifikace třetích zemí, které představují hrozbu pro finanční systém Unie

1. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 60, kterými identifikují třetí země, jež představují konkrétní a vážnou hrozbu pro finanční systém Unie a řádné fungování vnitřního trhu, kromě zemí, na které se vztahují články 23 a 24.

2. Komise při vypracovávání aktů v přenesené pravomoci uvedených v odstavci 1 zohlední zejména tato kritéria:

a) právní a institucionální rámec dané třetí země pro boj proti praní peněz a financování terorismu, především:

i) kriminalizaci praní peněz a financování terorismu;

ii) opatření týkající se hloubkové kontroly klienta;

iii) požadavky týkající se vedení záznamů;

iv) požadavky na oznamování podezřelých transakcí;

v) dostupnost přesných a včasných informací o skutečných majitelích právnických osob a právních uspořádání pro příslušné orgány;

b) pravomoci a postupy příslušných orgánů dané třetí země pro účely boje proti praní peněz a financování terorismu, včetně náležitě účinných, přiměřených a odrazujících sankcí, jakož i postupy dané třetí země při spolupráci a výměně informací s příslušnými orgány členských států;

c) účinnost systému dané třetí země pro boj proti praní peněz nebo financování terorismu při řešení rizik v této oblasti.

3. Pro účely stanovení úrovně ohrožení uvedeného v odstavci 1 může Komise požádat AMLA, aby přijal stanovisko zaměřené na posouzení konkrétního dopadu na integritu finančního systému Unie vzhledem k míře ohrožení, které třetí země představuje.

4. Komise při přípravě aktů v přenesené pravomoci uvedených v odstavci 1 zohlední zejména příslušná hodnocení, posouzení nebo zprávy, které vypracovaly mezinárodní organizace a tvůrci norem v oblasti předcházení praní peněz a boje proti financování terorismu.

5. Pokud zjištěná konkrétní a závažná hrozba ze strany dotčené třetí země představuje závažný strategický nedostatek, použije se čl. 23 odst. 4 a akt v přenesené pravomoci uvedený v odstavci 2 určí konkrétní protiopatření uvedená v čl. 23 odst. 5.

6. Pokud zjištěná konkrétní a závažná hrozba ze strany dotčené třetí země představuje nedostatek v oblasti dodržování předpisů, akt v přenesené pravomoci uvedený v odstavci 2 určí konkrétní opatření zesílené hloubkové kontroly uvedená v čl. 24 odst. 4.

7. Komise pravidelně přezkoumává akty v přenesené pravomoci uvedené v odstavci 2, aby zajistila, že opatření uvedená v odstavcích 5 a 6 zohlední změny v rámci dané třetí země pro boj proti praní peněz a financování terorismu a jsou přiměřená a odpovídají rizikům.

Článek 26

Pokyny k rizikům, trendům a metodám v oblasti praní peněz a financování terorismu

1. Do dne [*3 roky ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost*] přijme AMLA pokyny definující trendy, rizika a metody v oblasti praní peněz a financování terorismu zahrnující jakoukoli zeměpisnou oblast mimo Unii, kterým jsou povinné osoby vystaveny. AMLA vezme v úvahu zejména rizikové faktory uvedené v příloze III. Pokud jsou identifikovány situace s vyšší mírou rizika, pokyny zahrnou opatření zesílené hloubkové kontroly, jejichž uplatňování ke zmírnění těchto rizik povinné osoby zváží.

2. AMLA přezkoumá pokyny uvedené v odstavci 1 nejméně každé dva roky.

3. Při vydávání a přezkoumávání pokynů uvedených v odstavci 1 AMLA zohlední příslušná hodnocení, posouzení nebo zprávy, které vypracovaly mezinárodní organizace a tvůrci standardů v oblasti předcházení praní peněz a boje proti financování terorismu.

ODDÍL 3

Zjednodušená hloubková kontrola klienta

Článek 27

Opatření zjednodušené hloubkové kontroly klienta

1. Pokud s ohledem na rizikové faktory uvedené v přílohách II a III představuje obchodní vztah nebo transakce nízký stupeň rizika, mohou povinné osoby uplatnit tato opatření zjednodušené hloubkové kontroly klienta:

   a) ověření totožnosti klienta a skutečného majitele až po navázání obchodního vztahu za předpokladu, že toto odložení odůvodňuje konkrétní nižší

identifikované riziko, v každém případě však nejpozději do 30 dnů od navázání vztahu;

a) snížení četnosti aktualizací identifikace klienta;

b) snížení množství informací shromažďovaných za účelem identifikace účelu a zamýšlené povahy obchodního vztahu nebo jejich odvození z typu transakcí nebo navázaného obchodního vztahu;

c) snížení frekvence nebo míry kontroly transakcí prováděných klientem;

d) použití jakýchkoliv dalších relevantních zjednodušených opatření hloubkové kontroly, která v souladu s článkem 22 identifikuje AMLA.

Opatření uvedená v prvním pododstavci musí být přiměřená povaze a velikosti podniku a specifickým prvkům zjištěné nižší míry rizika. Povinné osoby však transakce a obchodní vztah dostatečně sledují, aby odhalily neobvyklé nebo podezřelé transakce.

2. Povinné osoby zajistí, aby vnitřní postupy stanovené podle článku 7 obsahovaly konkrétní opatření zjednodušeného ověřování, která mají být přijata ve vztahu k různým typům klientů, jež představují nižší míru rizika. Povinné osoby rozhodnutí zohlednit další faktory nižší míry rizika zdokumentují.

3. Za účelem použití zjednodušených opatření hloubkové kontroly uvedených v odst. 1 písm. a) přijmou povinné osoby postupy řízení rizik s ohledem na podmínky, za nichž mohou klientovi poskytovat služby nebo provádět transakce před provedením ověření, a to i omezením množství, počtu nebo typů transakcí, které lze provést, nebo sledováním transakcí za účelem zajištění, že jsou v souladu s normami očekávanými pro daný obchodní vztah.

4. Povinné osoby pravidelně ověřují, zda podmínky pro uplatňování zjednodušené hloubkové kontroly nadále přetrvávají. Četnost těchto ověření musí být úměrná povaze a velikosti podniku a rizikům, která konkrétní vztah představuje.

5. Povinné osoby nepoužijí zjednodušená opatření hloubkové kontroly v jakékoli z těchto situací:

a) povinné osoby mají pochybnosti o pravdivosti informací poskytnutých klientem nebo skutečným majitelem ve fázi identifikace nebo zjistí nesrovnalosti týkající se těchto informací;

b) faktory naznačující nižší míru rizika již nejsou přítomny;

c) sledování transakcí klienta a informací shromážděných v kontextu obchodního vztahu vylučuje scénář nižšího rizika;

d) existuje podezření na praní peněz nebo financování terorismu.

ODDÍL 4

Zesílená hloubková kontrola klienta

Článek 28

Oblast působnosti opatření zesílené hloubkové kontroly klienta

1. V případech uvedených v článcích 23, 24, 25 a 30 až 36, jakož i v jiných případech spojených s vyšším rizikem, které povinné osoby identifikují podle čl. 16 odst. 2 druhého pododstavce (dále jen „případy vyššího rizika“), uplatní povinné osoby

opatření zesílené hloubkové kontroly klienta s cílem uvedená rizika odpovídajícím způsobem řídit a zmírnit.

2. Povinné osoby prověří původ a místo určení finančních prostředků figurujících v transakcích a účel všech transakcí, které splňují alespoň jednu z těchto podmínek:

   a) transakce jsou složité povahy;

   b) jedná se o neobvykle velké transakce;

   c) transakce jsou prováděny neobvyklým způsobem;

   d) transakce nemají zjevný ekonomický nebo zákonný účel.

3. S výjimkou případů, na které se vztahuje oddíl 2 této kapitoly, povinné osoby při posuzování rizik praní peněz a financování terorismu, která představuje obchodní vztah nebo příležitostná transakce, zohlední alespoň faktory potenciálního vyššího rizika uvedené v příloze III a pokyny, které AMLA přijme podle článku 26.

4. S výjimkou případů, na které se vztahuje oddíl 2 této kapitoly, mohou povinné osoby v případech vyššího rizika uplatnit některá z následujících opatření zesílené hloubkové kontroly klienta, úměrná zjištěným vyšším rizikům:

   a) získání dalších informací o klientovi a o skutečném majiteli (skutečných majitelích);

   b) získání dalších informací o zamýšlené povaze obchodního vztahu;

   c) získání dalších informací o zdroji finančních prostředků a zdroji majetku klienta a skutečného majitele (skutečných majitelů);

   d) získání informace o důvodech zamýšlených nebo provedených transakcí a jejich souladu s obchodním vztahem;

   e) získání souhlasu od vrcholného vedení ohledně navázání nebo pokračování obchodního vztahu;

   f) zesílené sledování obchodního vztahu zvýšením počtu a častějším prováděním kontrol a výběrem vzorku transakcí, které vyžadují bližší posouzení;

   g) vyžadování, aby první platba byla provedena prostřednictvím účtu vedeného na jméno klienta u úvěrové instituce, na kterou se vztahují standardy hloubkové kontroly klienta, jež nejsou méně přísné, než standardy stanovené v tomto nařízení.

5. S výjimkou případů, na které se vztahuje oddíl 2 této kapitoly, v případech, kde členské státy identifikují podle článku 8 směrnice [*vložte prosím odkaz – návrh 6. směrnice o boji proti praní peněz – COM/2021/423 final*] případy vyššího rizika, mohou požadovat, aby povinné osoby uplatnily opatření zesílené hloubkové kontroly, a případně tato opatření specifikovat. Členské státy oznámí Komisi a AMLA požadavky na zesílenou hloubkovou kontrolu uložené povinným osobám usazeným na jejich území do jednoho měsíce od jejich přijetí spolu s odůvodněním rizik praní peněz a financování terorismu, na nichž je takové rozhodnutí založeno.

   Pokud rizika zjištěná členskými státy podle prvního pododstavce pravděpodobně ovlivní finanční systém Unie, AMLA na žádost Komise nebo z vlastního podnětu zváží aktualizaci pokynů přijatých podle článku 26.

6. Opatření zesílené hloubkové kontroly klienta se automaticky neuplatňují na pobočky nebo dceřiné společnosti povinných osob usazených v Unii, jež se nacházejí ve

třetích zemích uvedených v článcích 23, 24 a 25, jestliže tyto pobočky nebo dceřiné společnosti plně dodržují strategie, kontroly a postupy na úrovni skupiny podle článku 14.

Článek 29

Protiopatření ke zmírnění hrozeb praní peněz a financování terorismu ze zemí mimo Unii

Pro účely článků 23 a 25 si Komise může vybrat z těchto protiopatření:

a) protiopatření, která mají povinné osoby uplatňovat na osoby a právnické osoby zahrnující vysoce rizikové třetí země a případně další země představující hrozbu pro finanční systém Unie, spočívající v:

i) uplatnění dalších prvků zesílené hloubkové kontroly;

ii) zavedení zesílených mechanismů hlášení nebo systematického hlášení finančních transakcí;

iii) omezení obchodních vztahů nebo transakcí s fyzickými nebo právnickými osobami z uvedených třetích zemí;

b) protiopatření, která mají členské státy uplatňovat s ohledem na vysoce rizikové třetí země a případně další země představující hrozbu pro finanční systém Unie, spočívající v:

i) odmítnutí zřízení dceřiných společností nebo poboček či zastoupení povinných osob z dotčené země nebo jiném zohlednění skutečnosti, že příslušná povinná osoba pochází ze třetí země, která nemá odpovídající režimy pro boj proti praní peněz a financování terorismu;

ii) zákazu zřídit pobočku nebo zastoupení povinných osob v dotčené třetí zemi nebo jiném zohlednění skutečnosti, že se příslušná pobočka nebo zastoupení bude nacházet ve třetí zemi, která nemá odpovídající režimy pro boj proti praní peněz a financování terorismu;

iii) vyžadování většího dohledového šetření nebo přísnějších požadavků na externí audit u poboček a dceřiných společností povinných osob nacházejících se v dotčené třetí zemi;

iv) vyžadování přísnějších požadavků na externí audit u finančních skupin s ohledem na jejich pobočky a dceřiné společnosti nacházející se v dotčené třetí zemi;

v) požadavku, aby úvěrové a finanční instituce přezkoumaly a změnily nebo v případě potřeby ukončily korespondenční vztahy s respondenčními institucemi v dotčené třetí zemi.

Článek 30

Specifická opatření zesílené hloubkové kontroly pro přeshraniční korespondenční vztahy

Pokud jde o přeshraniční korespondenční vztahy, včetně vztahů navázaných pro transakce s cennými papíry nebo převody finančních prostředků, zahrnující provádění plateb s určitou respondenční institucí ze třetí země, kromě opatření zesílené hloubkové kontroly klienta stanovených v článku 16 se od úvěrových institucí a finančních institucí vyžaduje, aby při navazování obchodních vztahů:

a) shromáždily dostatek informací o této respondenční instituci, aby plně porozuměly povaze jejího podnikání a z veřejně dostupných informací zjistily, jakou má pověst a jak kvalitní je dozor;

b) zhodnotily kontroly prováděné respondenční institucí s ohledem na boj proti praní peněz a financování terorismu;

c) získaly od vrcholného vedení souhlas před navázáním nových korespondenčních vztahů;

d) dokumentovaly příslušné odpovědnosti každé instituce;

e) ujistily se s ohledem na průběžné korespondenční účty, že respondenční instituce ověřila totožnost klientů, kteří mají přímý přístup k účtům korespondenční instituce, a provedla jejich průběžnou hloubkovou kontrolu a že na vyžádání je korespondenční instituci schopna poskytnout relevantní údaje o hloubkové kontrole klienta.

Pokud se úvěrové a finanční instituce rozhodnou ukončit přeshraniční korespondenční vztahy z důvodů souvisejících s politikou boje proti praní peněz a financování terorismu, své rozhodnutí zdokumentují.

Článek 31

Zákaz korespondenčních vztahů s bankami bez fyzické přítomnosti

Úvěrové a finanční instituce nesmí navázat korespondenční vztah s bankou bez fyzické přítomnosti ani v něm pokračovat. Úvěrové a finanční instituce přijmou vhodná opatření s cílem zajistit, aby nenavazovaly korespondenční vztahy s úvěrovou nebo finanční institucí, o níž je známo, že umožňuje využívání svých účtů bankou bez fyzické přítomnosti, nebo aby v takových vztazích nepokračovaly.

Článek 32

Zvláštní ustanovení týkající se politicky exponovaných osob

1. Kromě opatření hloubkové kontroly klienta stanovených v článku 16 zavedou povinné osoby vhodné systémy řízení rizik, včetně postupů založených na posouzení rizika, pro určení toho, zda je klient nebo skutečný majitel klienta politicky exponovanou osobou.

2. Pokud jde o transakce nebo obchodní vztahy s politicky exponovanými osobami, uplatní povinné osoby tato opatření:

   a) získají souhlas vrcholného vedení k navázání nebo rozvoji obchodních vztahů s politicky exponovanými osobami;

   b) přijmou přiměřená opatření s cílem zjistit zdroj majetku a zdroj finančních prostředků, které figurují v obchodních vztazích nebo transakcích s politicky exponovanými osobami;

   c) provádějí zesílené průběžné sledování uvedených obchodních vztahů.

3. Do dne [*3 roky ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost*] vydá AMLA pokyny týkající se těchto záležitostí:

   a) kritérií pro identifikaci osob spadajících pod definici osob blízkých;

   b) úrovně rizika spojeného s konkrétní kategorií politicky exponovaných osob, jejich rodinných příslušníků nebo blízkých osob, včetně pokynů, jak mají být

tato rizika hodnocena poté, co daná osoba již nevykonává významnou veřejnou funkci pro účely článku 35.

Článek 33

Seznam významných veřejných funkcí

1. Každý členský stát vydá a aktualizuje seznam konkrétních funkcí, které jsou podle vnitrostátních právních a správních předpisů považovány za významné veřejné funkce ve smyslu čl. 2 bodu 25. Členské státy požádají mezinárodní organizace akreditované na jejich území, aby pro účely čl. 2 bodu 25 vydaly a aktualizovaly seznam významných veřejných funkcí v těchto mezinárodních organizacích. Tyto seznamy rovněž zahrnují všechny funkce, které mohou být svěřeny zástupcům třetích zemí a mezinárodních orgánů akreditovaných na úrovni členského státu. Členské státy oznámí tyto seznamy a všechny jejich změny Komisi a AMLA.
2. Komise sestaví a aktualizuje seznam přesných funkcí, které jsou považovány za významné veřejné funkce na úrovni Unie. Tento seznam rovněž zahrnuje všechny funkce, které mohou být svěřeny zástupcům třetích zemí a mezinárodních orgánů akreditovaných na úrovni Unie.
3. Komise na základě seznamů uvedených v odstavcích 1 a 2 tohoto článku vypracuje pro účely čl. 2 bodu 25 jednotný seznam všech významných veřejných funkcí. Komise uvedený jednotný seznam zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*. AMLA seznam zveřejní na svých webových stránkách.

Článek 34

Politicky exponované osoby, které jsou příjemci z pojistných smluv

Povinné osoby přijmou náležitá opatření s cílem zjistit, zda příjemci plnění ze životního pojištění nebo jiného investičního pojištění nebo, je-li to relevantní, skutečný majitel příjemce jsou politicky exponované osoby. Tato opatření se přijmou nejpozději v okamžiku výplaty nebo v okamžiku celkového nebo částečného postoupení pojištění. Pokud je zjištěna vyšší míra rizika, povinné osoby kromě uplatnění opatření hloubkové kontroly klienta stanovených v článku 16:

a) informují vrcholné vedení dříve, než je plnění vyplaceno;
b) provedou zesílenou kontrolu celého obchodního vztahu s pojistníkem.

Článek 35

Opatření vůči osobám, které přestávají být politicky exponovanými osobami

1. Pokud politicky exponovaná osoba již není ze strany Unie, členského státu, třetí země nebo mezinárodní organizace pověřena významnou veřejnou funkcí, povinné osoby při hodnocení rizika praní peněz a financování terorismu v souladu s článkem 16 zohlední přetrvávající riziko, které tato osoba představuje.
2. Povinné osoby ke zmírnění rizik spojených s obchodním vztahem uplatní jedno nebo více opatření uvedených v čl. 28 odst. 4, a to až do doby, kdy se má za to, že daná osoba nepředstavuje žádné další riziko, avšak v žádném případě ne méně než 12 měsíců od chvíle, kdy dotčená osoba již nezastává významnou veřejnou funkci.

3. Povinnost uvedená v odstavci 2 platí obdobně, pokud povinná osoba naváže obchodní vztah s osobou, která byla v minulosti Unií, členským státem, třetí zemí nebo mezinárodní organizací pověřena významnou veřejnou funkcí.

Článek 36

Rodinní příslušníci a osoby blízké politicky exponovaných osob

Opatření podle článků 32, 34 a 35 se použijí rovněž na rodinné příslušníky politicky exponovaných osob nebo na osoby politicky exponovaným osobám blízké.

ODDÍL 5

Zvláštní ustanovení o hloubkové kontrole klienta

Článek 37

Specifikace pro sektor životního a jiného investičního pojištění

V případě zprostředkovávání životního nebo jiného investičního pojištění povinné osoby spolu s opatřeními hloubkové kontroly vyžadovanými pro klienta a skutečného majitele uplatní následující opatření hloubkové kontroly na příjemce plnění ze životního pojištění a jiných smluv investičního pojištění, jakmile jsou příjemci identifikováni nebo určeni:

a) v případě příjemců, kteří jsou identifikováni jako konkrétní osoby nebo právní uspořádání, zjistí jejich jména;

b) v případě příjemců, kteří splňují určité charakteristiky nebo náleží do určité kategorie nebo jsou charakterizováni jinak, získají o uvedených příjemcích dostatek informací, aby byly schopny zjistit totožnost příjemce v době výplaty plnění.

Pro účely prvního pododstavce písm. a) a b) se ověření totožnosti příjemců a případně jejich skutečných majitelů provádí v době výplaty. V případě celkového nebo částečného postoupení životního nebo jiného investičního pojištění třetí osobě identifikují povinné osoby, které si jsou tohoto postoupení vědomy, skutečného majitele v době postoupení fyzické nebo právnické osobě nebo právnímu uspořádání, v jejichž prospěch plyne hodnota postoupeného pojištění.

ODDÍL 6

Plnění třetími osobami

Článek 38

Obecná ustanovení týkající se spoléhání se na jiné povinné osoby

1. Povinné osoby se mohou při plnění požadavků na hloubkovou kontrolu klienta stanovených v čl. 16 odst. 1 písm. a), b) a c) spolehnout na jiné povinné osoby, ať už v členském státě, nebo ve třetí zemi, pokud:

   a) tyto jiné povinné osoby uplatňují požadavky na hloubkovou kontrolu klienta a požadavky na vedení záznamů stanovené v tomto nařízení nebo případně jim rovnocenné požadavky, jestliže jsou tyto jiné povinné osoby usazeny nebo mají bydliště ve třetí zemi;

   b) dodržování požadavků na boj proti praní peněz a financování terorismu těmito jinými povinnými osobami podléhá dohledu, který je v souladu s kapitolou IV

směrnice [*vložte prosím odkaz – návrh 6. směrnice o boji proti praní peněz – COM/2021/423 final*].

Konečná odpovědnost za splnění požadavků na hloubkovou kontrolu klienta zůstává na povinné osobě, která se spoléhá na jinou povinnou osobu.

2. Při rozhodování, zda se spoléhat na jiné povinné osoby nacházející se ve třetích zemích, vezmou povinné osoby v úvahu faktory zeměpisného rizika uvedené v přílohách II a III a veškeré relevantní informace nebo pokyny poskytnuté Komisí nebo AMLA nebo jinými příslušnými orgány.

3. V případě povinných osob, které jsou součástí skupiny, lze soulad s požadavky tohoto článku a článku 39 zajistit prostřednictvím strategií, kontrol a postupů na úrovni skupiny za předpokladu, že jsou splněny všechny tyto podmínky:

   a) povinná osoba se spoléhá na informace poskytnuté výhradně povinnou osobou, která je součástí stejné skupiny;

   b) skupina uplatňuje zásady a postupy v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, opatření hloubkové kontroly klienta a pravidla pro uchovávání záznamů, jež jsou plně v souladu s tímto nařízením nebo s rovnocennými pravidly ve třetích zemích;

   c) na účinné provádění požadavků uvedených v písmeni b) dohlíží na úrovni skupiny orgán dohledu domovského členského státu v souladu s kapitolou IV směrnice [*vložte prosím odkaz – návrh 6. směrnice o boji proti praní peněz – COM/2021/423 final*] nebo třetí země v souladu s pravidly této třetí země.

4. Povinné osoby se nesmí spoléhat na povinné osoby usazené ve třetích zemích identifikovaných podle oddílu 2 této kapitoly. Povinné osoby usazené v Unii, jejichž pobočky a dceřiné společnosti jsou usazeny v uvedených třetích zemích, se však mohou na tyto pobočky a dceřiné podniky spoléhat, pokud jsou splněny všechny podmínky stanovené v odst. 3 písm. a) až c).

Článek 39

Proces spoléhání se na jinou povinnou osobu

1. Povinné osoby získají od povinné osoby, na kterou se spoléhají, všechny potřebné informace týkající se požadavků na hloubkovou kontrolu klienta stanovených v čl. 16 odst. 1 prvním pododstavci písm. a), b) a c) nebo zaváděného obchodu.

2. Povinné osoby, které se spoléhají na jiné povinné osoby, přijmou veškerá nezbytná opatření, aby zajistily, že povinná osoba, na kterou se spoléhají, na požádání poskytne:

   a) kopie informací shromážděných za účelem identifikace klienta;

   b) všechny podpůrné dokumenty nebo důvěryhodné zdroje informací, které byly použity k ověření totožnosti klienta a případně skutečných majitelů klienta nebo osob, v jejichž zastoupení klient jedná, včetně údajů získaných prostřednictvím prostředků elektronické identifikace a příslušných služeb vytvářejících důvěru stanovených v nařízení (EU) č. 910/2014, a

   c) jakékoliv informace, které shromáždila o účelu a zamýšlené povaze obchodního vztahu.

3. Informace uvedené v odstavcích 1 a 2 poskytne povinná osoba, na kterou se první povinná osoba spoléhá, bez prodlení a v každém případě do pěti pracovních dnů.

4. Podmínky předávání informací a dokumentů uvedených v odstavcích 1 a 2 upřesní povinné osoby v písemné dohodě.

5. Pokud se povinná osoba spoléhá na povinnou osobu, která je součástí stejné skupiny, může být písemná dohoda nahrazena vnitřním postupem stanoveným na úrovni skupiny za předpokladu, že jsou splněny podmínky čl. 38 odst. 2.

Článek 40

Externí zajišťování činností

1. Povinné osoby si mohou nechat externě zajišťovat úkoly vyplývající z požadavků tohoto nařízení za účelem provedení hloubkové kontroly klienta u zástupce nebo externího poskytovatele služeb, ať už fyzické, nebo právnické osoby, s výjimkou fyzických nebo právnických osob, které mají bydliště nebo jsou usazeny ve třetích zemích identifikovaných podle oddílu 2 této kapitoly.

   Povinná osoba zůstává plně odpovědná za jakékoli jednání zástupců nebo externích poskytovatelů služeb, kterým jsou činnosti externě zadávány.

2. Úkoly zadávané externě podle odstavce 1 nesmějí být prováděny způsobem, který by podstatným způsobem narušil kvalitu opatření a postupů, jimiž povinná osoba zajišťuje splnění požadavků tohoto nařízení a nařízení [*vložte prosím odkaz – návrh na přepracované znění nařízení (EU) 2015/847 – COM/2021/422 final*]. Následující úkoly nesmí být za žádných okolností zadávány externě:

   a) schválení posouzení rizik povinné osoby;

   b) vnitřní kontroly zavedené podle článku 7;

   c) vypracování a schválení strategií, kontrol a postupů povinné osoby za účelem splnění požadavků tohoto nařízení;

   d) přisouzení rizikového profilu potenciálnímu klientovi a navázání obchodního vztahu s tímto klientem;

   e) určení kritérií pro odhalování podezřelých nebo neobvyklých transakcí a činností;

   f) hlášení podezřelých činností nebo hlášení založená na prahových hodnotách finanční zpravodajské jednotce podle článku 50.

3. Pokud povinná osoba zadává úkol podle odstavce 1 externě, zajistí, aby zástupce nebo externí poskytovatel služeb uplatňoval opatření a postupy přijaté povinnou osobou. Podmínky pro plnění těchto úkolů stanoví povinná osoba a osoba externě zajišťující činnosti v písemné dohodě. Povinná osoba provádí pravidelné kontroly za účelem ověření účinného provádění těchto opatření a postupů ze strany osoby externě zajišťující činnosti. Četnost těchto kontrol se stanoví na základě kritické povahy externě zajišťovaných činností.

4. Povinné osoby zajistí, aby externí zajišťování činností nebylo prováděno způsobem, který by věcně narušil schopnost orgánů dohledu sledovat a zpětně ověřovat dodržování všech požadavků stanovených tímto nařízením ze strany povinné osoby.

Článek 41

Pokyny k plnění třetími stranami

Do dne [*3 roky po vstupu tohoto nařízení v platnost*] vydá AMLA pokyny určené povinným osobám týkající se:

a) podmínek, za kterých se povinné osoby mohou spoléhat na informace shromážděné jinou povinnou osobou, včetně případů hloubkové kontroly klienta na dálku;

b) navazování vztahů s osobami externě zajišťujícími činnosti v souladu s článkem 40, jejich řízení a postupů pro sledování provádění funkcí osobami externě zajišťujícími činnosti, a zejména těch funkcí, které je třeba považovat za kritické;

c) rolí a odpovědností každého aktéra, ať už v situacích spoléhání se na jinou povinnou osobu, nebo externího zajišťování činností;

d) přístupů dohledu ke spoléhání se na jiné povinné osoby a externí zajišťování činností.

KAPITOLA IV

TRANSPARENTNOST OHLEDNĚ SKUTEČNÝCH MAJITELŮ

Článek 42

Identifikace skutečných majitelů společností a jiných právnických osob

1. V případě společností je skutečným majitelem (jsou skutečnými majiteli) podle definice v čl. 2 bodě 22 ta fyzická osoba (fyzické osoby), která (které) společnost přímo či nepřímo ovládá (ovládají), ať už prostřednictvím vlastnického podílu, nebo jinými prostředky.

   Pro účely tohoto článku se „kontrolou prostřednictvím vlastnického podílu“ rozumí vlastnictví 25 % plus jedné akcie nebo hlasovacích práv nebo jiný majetkový podíl ve společnosti, a to i ve formě akcií na doručitele, na všech úrovních vlastnictví.

   Pro účely tohoto článku zahrnuje „kontrola jinými prostředky“ alespoň jednu z těchto možností:

   a) právo jmenovat nebo odvolávat více než polovinu členů představenstva nebo podobných členů vedení společnosti;

   b) schopnost významně ovlivňovat rozhodnutí přijatá společností, včetně práv veta, rozhodovacích práv a veškerých rozhodnutí týkajících se rozdělení zisku nebo vedoucí ke změně aktiv;

   c) kontrola, ať už sdílená, či nikoli, prostřednictvím formálních nebo neformálních dohod s majiteli, členy nebo společnostmi, ustanovení stanov, partnerských dohod, syndikačních dohod nebo rovnocenných dokumentů v závislosti na konkrétních vlastnostech právnické osoby, jakož i způsobu hlasování;

   d) vazby na rodinné příslušníky řídících pracovníků nebo ředitelů / těch, kdo společnost vlastní nebo kontrolují;

   e) použití formálních nebo neformálních ujednání o pověření.

   Kontrola jinými prostředky může být určena také v souladu s kritérii čl. 22 odst. 1 až 5 směrnice 2013/34/EU.

2. V případě právnických osob jiných než společností je skutečným majitelem podle definice uvedené v čl. 2 bodě 22 fyzická osoba identifikovaná podle odstavce 1 tohoto článku, s výjimkou případů, kdy se použije čl. 43 odst. 2.

3. Členské státy oznámí Komisi do dne [*3 měsíce ode dne použitelnosti tohoto nařízení*] seznam typů společností a jiných právnických osob, které existují podle jejich vnitrostátního práva, se skutečnými majiteli identifikovanými v souladu s odstavcem 1. Oznámení obsahuje konkrétní kategorie osob, popis charakteristik, názvy a případně právní základ podle vnitrostátního práva členských států. Oznámení obsahuje, spolu s podrobným zdůvodněním, i údaj o tom, zda se vzhledem ke zvláštní formě a strukturám právnických osob jiných než společností uplatňuje mechanismus podle čl. 45 odst. 3.

4. Komise do dne [*1 rok ode dne použitelnosti tohoto nařízení*] vydá členským státům doporučení týkající se zvláštních pravidel a kritérií pro identifikaci skutečných majitelů právnických osob jiných než společností. Rozhodne-li se členský stát kterékoli z vydaných doporučení neuplatnit, oznámí to Komisi a své rozhodnutí odůvodní.

5. Tato kapitola se nevztahuje na:

   a) společnosti kótované na regulovaném trhu, na který se vztahují požadavky na zveřejňování v souladu s právními předpisy Unie nebo na nějž se vztahují rovnocenné mezinárodní normy, a

   b) veřejnoprávní subjekty vymezené v čl. 2 odst. 1 bodě 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU[35].

Článek 43

Identifikace skutečných majitelů výslovně zřízených svěřenských fondů a podobných právnických osob nebo uspořádání

1. V případě výslovně zřízených svěřenských fondů jsou skutečnými majiteli všechny tyto fyzické osoby:

   a) zakladatel (zakladatelé);

   b) svěřenský správce (svěřenští správci);

   c) osoba (osoby) vykonávající dohled nad správou svěřenského fondu, existují-li;

   d) příjemci nebo, pokud existuje třída příjemců, jednotlivci v této třídě, kteří z právního uspořádání nebo právnické osoby získají prospěch, bez ohledu na jakoukoli prahovou hodnotu, jakož i třída příjemců. V případě penzijních systémů spadajících do působnosti směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2341[36], které stanoví třídu příjemců, je však příjemcem pouze třída příjemců;

   e) jakákoli jiná fyzická osoba vykonávající v konečném důsledku kontrolu nad výslovně zřízeným svěřenským fondem prostřednictvím přímého nebo

[35] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (Text s významem pro EHP) (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 65).

[36] Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2341 ze dne 14. prosince 2016 o činnostech institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění (IZPP) a dohledu nad nimi (Úř. věst. L 354, 23.12.2016, s. 37).

nepřímého vlastnictví nebo jinými prostředky, včetně řetězce kontroly nebo vlastnictví.

2. V případě právnických osob a právních uspořádání podobných výslovně zřízeným svěřenským fondům jsou skutečnými majiteli fyzické osoby, které zastávají rovnocenné nebo podobné postavení jako osoby uvedené v odstavci 1.

Členské státy oznámí Komisi do dne [*3 měsíce ode dne použitelnosti tohoto nařízení*] seznam právních uspořádání a právnických osob podobných výslovně zřízeným svěřenským fondům, kde je skutečný majitel identifikován (jsou skuteční majitelé identifikováni) v souladu s odstavcem 1.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijmout prostřednictvím prováděcího aktu seznam právních uspořádání a právnických osob upravených právem členských států, na které by se měly vztahovat stejné požadavky na transparentnost ohledně skutečných majitelů jako na výslovně zřízené svěřenské fondy. Uvedený prováděcí akt se přijme přezkumným postupem podle čl. 61 odst. 2 tohoto nařízení.

Článek 44

Informace o skutečných majitelích

1. Pro účely tohoto nařízení musí být informace o skutečných majitelích přiměřené, přesné a aktuální a musí zahrnovat tyto prvky:

a) jméno a příjmení, úplné místo a datum narození, adresu bydliště, zemi bydliště a státní příslušnost nebo státní příslušnosti skutečného majitele, národní identifikační číslo a typ dokladu, například cestovní pas nebo občanský průkaz, a případně daňové identifikační číslo nebo jiné rovnocenné číslo přidělené osobě podle země jejího obvyklého bydliště;

b) povahu a rozsah účasti v právnické osobě nebo právním uspořádání, ať už prostřednictvím vlastnického podílu, nebo kontroly jinými prostředky, a také datum nabytí této účasti;

c) informace o právnické osobě nebo právním uspořádání, jehož je fyzická osoba skutečným majitelem v souladu s čl. 16 odst. 1 písm. b), a také popis kontrolní a vlastnické struktury.

2. Informace o skutečných majitelích je třeba získat do 14 kalendářních dnů od vzniku právnických osob nebo právních uspořádání. Tyto informace musí být aktualizovány neprodleně a v každém případě nejpozději do 14 kalendářních dnů po jakékoli změně skutečného majitele (skutečných majitelů) a každoročně.

Článek 45

Povinnosti právnických osob

1. Všechny společnosti a jiné právnické osoby zapsané do rejstříku v Unii získávají a uchovávají odpovídající, přesné a aktuální informace o skutečných majitelích.

Kromě informací o jejich právním majiteli (právních majitelích) mají právnické osoby povinnost povinným osobám při provádění opatření hloubkové kontroly klienta v souladu s kapitolou III poskytnout i informace o svém skutečném majiteli (skutečných majitelích).

Skutečný majitel (skuteční majitelé) společností nebo jiných právnických osob poskytne (poskytnou) těmto osobám veškeré informace, které jsou pro společnosti nebo jiné právnické osoby nezbytné.

2. Pokud po vyčerpání všech možných způsobů identifikace podle článků 42 a 43 není žádná osoba identifikována jako skutečný majitel nebo existují-li jakékoli pochybnosti, zda identifikovaná osoba (identifikované osoby) je skutečným majitelem (jsou skutečnými majiteli), společnost nebo jiná právnická osoba vede záznamy o opatřeních přijatých za účelem identifikace jejich skutečného majitele (skutečných majitelů).

3. V případech uvedených v odstavci 2 při poskytování informací o skutečných majitelích v souladu s článkem 16 tohoto nařízení a článkem 10 směrnice [*vložte prosím odkaz – návrh 6. směrnice o boji proti praní peněz – COM/2021/423 final*] poskytnou společnosti nebo jiné právnické osoby tyto náležitosti:

   a) prohlášení, doplněné o odůvodnění, že neexistuje žádný skutečný majitel nebo že skutečného (skutečné) majitele nelze identifikovat a ověřit;

   b) údaje o fyzické osobě (fyzických osobách), která zastává (které zastávají) pozici ve vrcholném vedení společnosti nebo právnické osoby, odpovídající informacím požadovaným podle čl. 44 odst. 1 písm. a).

4. Právnické osoby na požádání a bez prodlení příslušným orgánům zpřístupní informace shromážděné podle tohoto článku.

5. Informace uvedené v odstavci 4 jsou uchovávány po dobu pěti let ode dne, kdy jsou společnosti zrušeny nebo jinak zaniknou, ať již osobami určenými danou osobou k uchovávání dokumentů, nebo správci či likvidátory nebo jinými osobami zapojenými do zániku dané osoby. Totožnost a kontaktní údaje osoby odpovědné za uchovávání informací se nahlásí do registrů uvedených v článku 10 směrnice [*vložte prosím odkaz – návrh 6. směrnice o boji proti praní peněz – COM/2021/423 final*].

Článek 46

Povinnosti svěřenských správců

1. Svěřenští správci jakéhokoliv výslovně zřízeného svěřenského fondu spravovaného v členském státě a osoby zastávající rovnocenné postavení v podobném právním uspořádání získají a uchovávají odpovídající, přesné a aktuální informace o skutečných majitelích právního uspořádání. Tyto informace jsou uchovávány po dobu pěti let od okamžiku, kdy jejich zapojení do výslovně zřízeného svěřenského fondu nebo podobného právního uspořádání skončí.

2. Přijímají-li povinné osoby opatření hloubkové kontroly klienta v souladu s kapitolou III, osoby uvedené v odstavci 1 povinným osobám sdělí své postavení a poskytnou informace o skutečném majiteli (skutečných majitelích).

3. Skutečný majitel (skuteční majitelé) výslovně zřízeného svěřenského fondu nebo podobného právního uspořádání jiný než svěřenský správce nebo osoba zastávající rovnocenné postavení poskytne (poskytnou) svěřenskému správci nebo osobě zastávající rovnocenné postavení v podobném právním uspořádání veškeré informace nezbytné pro splnění požadavků této kapitoly.

4. Svěřenští správci výslovně zřízeného svěřenského fondu a osoby zastávající rovnocenné postavení v podobném právním uspořádání na požádání a bez prodlení poskytnou příslušným orgánům informace shromážděné podle tohoto článku.

Článek 47

Povinnosti pověřenců

Pověření akcionáři a pověření ředitelé společností nebo jiných právnických osob uchovávají adekvátní, přesné a aktuální informace o totožnosti svého pověřitele a skutečného majitele (skutečných majitelů) pověřitele a sdělují je, jakož i jejich postavení, společnostem nebo jiným právnickým osobám. Společnosti nebo jiné právnické osoby nahlásí tyto informace do registrů zřízených podle článku 10 směrnice [*vložte prosím odkaz – návrh 6. směrnice o boji proti praní peněz – COM/2021/423 final*].

Společnosti a jiné právnické osoby rovněž oznámí tyto informace povinným osobám, přijímají-li povinné osoby opatření hloubkové kontroly klienta v souladu s kapitolou III.

Článek 48

Zahraniční právnické osoby a uspořádání

1. Informace o skutečných majitelích právnických osob zapsaných do rejstříku mimo Unii nebo výslovně zřízených svěřenských fondů nebo podobných právních uspořádání spravovaných mimo Unii se uchovávají v centrálním registru uvedeném v článku 10 směrnice [*vložte prosím odkaz – návrh 6. směrnice o boji proti praní peněz – COM/2021/423 final*] zřízeném členským státem, ve kterém tyto osoby nebo svěřenští správci výslovně zřízených svěřenských fondů nebo osoby zastávající rovnocenná postavení v podobných právních ujednáních:

   a) navazují obchodní vztah s povinnou osobou;

   b) nabývají nemovitosti na jeho území.

2. Pokud právnická osoba, svěřenský správce výslovně zřízeného svěřenského fondu nebo osoba zastávající rovnocenné postavení v podobném právním uspořádání naváže více obchodních vztahů nebo nabude nemovitosti v různých členských státech, za dostatečný důkaz registrace je považováno osvědčení dokládající registraci informací o skutečných majitelích v centrálním registru vedeném jedním členským státem.

Článek 49

Sankce

Členské státy stanoví pravidla pro ukládání sankcí za porušení ustanovení této kapitoly a přijmou veškerá opatření nezbytná k jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Členské státy oznámí tato pravidla týkající se sankcí, spolu s jejich právním základem, Komisi do dne [*6 měsíců po vstupu tohoto nařízení v platnost*] a neprodleně jí oznámí veškeré následné změny, které se jich týkají.

KAPITOLA V
OZNAMOVACÍ POVINNOST

Článek 50

Oznamování podezřelých transakcí

1. Povinné osoby nahlásí finanční zpravodajské jednotce všechny podezřelé transakce, včetně pokusů o ně.

   Povinné osoby, a případně jejich ředitelé a zaměstnanci, plně spolupracují tak, že neprodleně:

   a) z vlastního podnětu informují finanční zpravodajskou jednotku, pokud povinná osoba ví, má podezření nebo má přiměřené důvody k podezření, že finanční prostředky jakékoli výše jsou výnosy z trestné činnosti nebo mají souvislost s financováním terorismu, a v takových případech reagují na žádosti finanční zpravodajské jednotky o další informace;

   b) přímo poskytnou finanční zpravodajské jednotce na její žádost všechny potřebné informace.

   Pro účely písmen a) a b) reagují povinné osoby na žádost finanční zpravodajské jednotky o informace do 5 dnů. V odůvodněných a naléhavých případech mohou finanční zpravodajské jednotky tuto lhůtu zkrátit na 24 hodin.

2. Pro účely odstavce 1 posoudí povinné osoby transakce identifikované podle článku 20 jako atypické za účelem odhalení transakcí, u nichž může existovat podezření, že jsou spojeny s praním peněz nebo financováním terorismu.

   Podezření se zakládá na charakteristikách klienta, velikosti a povaze transakce nebo činnosti, vazbě mezi několika transakcemi nebo činnostmi a na jakýchkoli dalších okolnostech povinné osobě známých, včetně souladu transakce nebo činnosti s rizikovým profilem klienta.

3. Do dne [*dva roky po vstupu tohoto nařízení v platnost*] vypracuje AMLA návrhy prováděcích technických norem a předloží je Komisi k přijetí. Uvedené návrhy prováděcích technických norem stanoví formát pro hlášení podezřelých transakcí podle odstavce 1.

4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v odstavci 3 tohoto článku v souladu s článkem 42 nařízení [*vložte prosím odkaz – návrh na zřízení Orgánu pro boj proti praní peněz – COM/2021/421 final*].

5. AMLA vydává a pravidelně aktualizuje pokyny k indikátorům neobvyklé nebo podezřelé činnosti nebo chování.

6. Osoba určená na základě čl. 9 odst. 3 předá informace podle odstavce 1 tohoto článku finanční zpravodajské jednotce členského státu, na jehož území je usazena povinná osoba předávající tyto informace.

Článek 51

Zvláštní ustanovení pro hlášení podezřelých transakcí některými kategoriemi povinných osob

1. Odchylně od čl. 50 odst. 1 mohou členské státy povolit povinným osobám uvedeným v čl. 3 bodě 3 písm. a), b) a d) předat informace uvedené v čl. 50 odst. 1 orgánu stavovské samosprávy určenému členským státem.

   Určený orgán stavovské samosprávy předá informace uvedené v prvním pododstavci finanční zpravodajské jednotce neprodleně a v nefiltrované podobě.

2. Notáři, právníci a jiné samostatně výdělečně činné právní profese, auditoři, externí účetní a daňoví poradci jsou z povinností stanovených v čl. 50 odst. 1 vyňati v

rozsahu, v němž se taková výjimka vztahuje na informace, jež příslušníci těchto profesí obdrží od svého klienta nebo které o něm získají během zjišťování jeho právního postavení, během jeho obhajoby nebo zastupování v soudním řízení nebo v souvislosti s takovým řízením, včetně poradenství ohledně zahájení takového řízení nebo vyhnutí se takovému řízení, ať už jsou tyto informace obdrženy nebo získány před zahájením tohoto řízení, v jeho průběhu, nebo po jeho skončení.

Článek 52

Souhlas finanční zpravodajské jednotky s provedením transakce

1. Povinné osoby se zdrží provádění transakcí, o nichž vědí nebo u nichž mají podezření, že souvisejí s výnosy z trestné činnosti nebo s financováním terorismu, dokud neučiní nezbytné kroky v souladu s čl. 50 odst. 1 druhým pododstavcem písm. a) a nesplní veškeré další konkrétní pokyny vydané finanční zpravodajskou jednotkou nebo jiným příslušným orgánem v souladu s příslušnou právní úpravou.

2. Pokud se provedení transakcí uvedených v odstavci 1 nelze zdržet nebo by takové zdržení pravděpodobně zmařilo úsilí o stíhání příjemce výnosů z podezřelé transakce, vyrozumí dotčené povinné osoby finanční zpravodajskou jednotku neprodleně poté.

Článek 53

Sdělení informací finanční zpravodajské jednotce

Sdělení informací provedené v dobré víře povinnou osobou, zaměstnancem či ředitelem takové povinné osoby v souladu s články 50 a 51 se nepovažuje za porušení jakéhokoli omezení sdělovat informace uloženého smlouvou nebo právními či správními předpisy a nezakládá jakoukoli odpovědnost dotčené povinné osoby, jejích ředitelů či zaměstnanců, a to ani za okolností, kdy o příslušné trestné činnosti nevěděli přesně, a bez ohledu na to, zda k nezákonné činnosti ve skutečnosti došlo.

Článek 54

Zákaz sdělování informací

1. Povinné osoby a jejich ředitelé a zaměstnanci nesdělí dotčenému klientovi ani jiným třetím osobám skutečnost, že informace jsou předávány, budou předány nebo byly předány v souladu s článkem 50 nebo 51, ani že se provádí nebo může být provedena analýza týkající se praní peněz nebo financování terorismu.

2. Odstavec 1 se nevztahuje na sdělování informací příslušným orgánům a orgánům stavovské samosprávy, pokud vykonávají dohledové funkce, ani na zveřejňování informací pro účely vyšetřování a stíhání praní peněz, financování terorismu a jiné trestné činnosti.

3. Odchylně od odstavce 1 může dojít ke zveřejnění mezi povinnými osobami, které patří do stejné skupiny, nebo mezi uvedenými osobami a jejich pobočkami a dceřinými společnostmi, které jsou usazené ve třetích zemích, za podmínky, že uvedené pobočky a dceřiné společnosti plně dodržují strategie a postupy na úrovni skupiny, včetně postupů pro sdílení informací v rámci skupiny, v souladu s článkem 13 a že tyto strategie a postupy na úrovni skupiny splňují požadavky stanovené v tomto nařízení.

4. Odchylně od odstavce 1 může ke sdělování informací dojít mezi povinnými osobami uvedenými v čl. 3 bodě 3 písm. a) a b) nebo osobami ze třetích zemí, které ukládají požadavky rovnocenné požadavkům tohoto nařízení, pokud tyto osoby vykonávají svou profesní činnost, ať už jako zaměstnanci, nebo jinak, v téže právnické osobě nebo téže širší struktuře, k níž osoba patří a která má společné majitele, společné vedení nebo společnou kontrolu dodržování předpisů, včetně sítí nebo partnerství.

5. U povinných osob uvedených v čl. 3 bodech 1 a 2 a čl. 3 bodě 3 písm. a) a b) v případech, které se týkají stejného klienta a stejné transakce a na nichž se podílí dvě nebo více povinných osob, nebrání zákaz uvedený v odstavci 1 sdělování informací mezi dotčenými povinnými osobami, pokud se nacházejí v Unii, nebo osobami ve třetí zemi, která ukládá požadavky rovnocenné požadavkům tohoto nařízení, pokud jsou ze stejné kategorie povinných osob a vztahují se na ně povinnosti profesní mlčenlivosti a ochrany osobních údajů.

6. Pokud se povinné osoby uvedené v čl. 3 bodě 3 písm. a) a b) snaží odradit klienta od zapojení do nezákonné činnosti, nepovažuje se jejich jednání za sdělení informací ve smyslu odstavce 1.

KAPITOLA VI

OCHRANA ÚDAJŮ A UCHOVÁVÁNÍ ZÁZNAMŮ

Článek 55

Zpracování některých kategorií osobních údajů

1. V rozsahu, v jakém je to nezbytně nutné pro účely předcházení praní peněz a financování terorismu, mohou povinné osoby zpracovávat zvláštní kategorie osobních údajů uvedené v čl. 9 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 a osobní údaje týkající se rozsudků v trestních věcech a trestných činů uvedené v článku 10 uvedeného nařízení, s výhradou záruk stanovených v odstavcích 2 a 3.

2. Povinné osoby mohou zpracovávat osobní údaje, na které se vztahuje článek 9 nařízení (EU) 2016/679, za předpokladu, že:

   a) povinné osoby informují své klienty nebo potenciální klienty, že tyto kategorie údajů mohou být zpracovávány za účelem splnění požadavků tohoto nařízení;

   b) údaje pocházejí ze spolehlivých zdrojů, jsou přesné a aktuální;

   c) povinná osoba přijímá opatření vysoké úrovně zabezpečení v souladu s článkem 32 nařízení (EU) 2016/679, zejména pokud jde o důvěrnost.

3. Nad rámec odstavce 2 mohou povinné osoby zpracovávat osobní údaje, na které se vztahuje článek 10 nařízení (EU) 2016/679, za předpokladu, že:

   a) takové osobní údaje se týkají praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů nebo financování terorismu;

   b) povinné osoby mají zavedeny postupy, které umožňují při zpracování těchto údajů rozlišovat mezi nařčením, vyšetřováním, řízením a odsouzením, s přihlédnutím k základnímu právu na spravedlivý proces, právu na obhajobu a presumpci neviny.

4. Osobní údaje mohou povinné osoby na základě tohoto nařízení zpracovávat pouze pro účely předcházení praní peněz a financování terorismu a nesmějí je dále

zpracovávat způsobem, který je s těmito účely neslučitelný. Zpracovávání osobních údajů na základě tohoto nařízení pro komerční účely se zakazuje.

Článek 56

Uchovávání záznamů

1. Aby finanční zpravodajské jednotky nebo jiné příslušné orgány mohly předcházet možnému praní peněz nebo financování terorismu, odhalovat je a vyšetřovat, povinné osoby v souladu s vnitrostátním právem uchovávají následující dokumenty a informace:

   a) kopie dokumentů a informací získaných při provádění hloubkové kontroly klienta podle kapitoly III, včetně informací získaných prostředky elektronické identifikace, a výsledky analýz provedených podle článku 50;

   b) další doklady a záznamy transakcí skládající se z originálů dokumentů nebo kopií přípustných pro účely soudního řízení podle platného vnitrostátního práva, které jsou nezbytné k identifikaci transakcí.

2. Odchylně od odstavce 1 se povinné osoby mohou rozhodnout nahradit uchovávání kopií informací uchováváním odkazů na tyto informace za předpokladu, že povaha a způsob uchovávání těchto informací zajistí, že je povinné osoby mohou okamžitě poskytnout příslušným orgánům a že tyto informace nelze upravovat ani měnit.

   Povinné osoby využívající odchylku uvedenou v prvním pododstavci definují ve svých vnitřních postupech vypracovaných podle článku 7 kategorie informací, na které si místo kopie nebo originálu ponechají odkaz, jakož i postupy pro získávání těchto informací tak, aby mohly být na požádání poskytnuty příslušným orgánům.

3. Informace uvedené v odstavcích 1 a 2 jsou uchovávány po dobu pěti let po skončení obchodního vztahu s klientem nebo po datu příležitostné transakce. Po uplynutí této doby povinné osoby osobní údaje smažou.

   Doba uchovávání uvedená v prvním pododstavci se použije také na údaje přístupné prostřednictvím centralizovaných mechanismů uvedených v článku 14 směrnice [*vložte prosím odkaz – návrh 6. směrnice o boji proti praní peněz – COM/2021/423 final*].

4. Pokud ke dni [*datum použitelnosti tohoto nařízení*] probíhá v některém členském státě soudní řízení týkající se předcházení domnělému praní peněz nebo financování terorismu nebo jeho odhalování, vyšetřování nebo stíhání a povinná osoba má informace nebo dokumenty vztahující se k tomuto řízení, může je uchovávat v souladu s vnitrostátním právem po dobu pěti let ode dne [*datum použitelnosti tohoto nařízení*].

   Aniž jsou dotčeny vnitrostátní trestněprávní předpisy týkající se důkazů, které se uplatní na probíhající vyšetřování trestné činnosti a soudní řízení, mohou členské státy povolit nebo vyžadovat uchovávání takových informací nebo dokumentů po dobu dalších pěti let, je-li toto další uchovávání shledáno nezbytným a přiměřeným pro předcházení, odhalování, vyšetřování nebo stíhání domnělého praní peněz nebo financování terorismu.

Článek 57

Poskytování záznamů příslušným orgánům

Povinné osoby disponují systémy, které jim v souladu s vnitrostátním právem umožňují úplně a rychle zodpovídat dotazy své finanční zpravodajské jednotky nebo jiných příslušných orgánů na to, zda udržují nebo v pěti letech předcházejících dotazu udržovaly obchodní vztah s konkrétními osobami, a na povahu tohoto vztahu, a to prostřednictvím zabezpečených kanálů a způsobem, který zajistí plnou důvěrnost těchto dotazů.

KAPITOLA VII

Opatření ke zmírnění rizik vyplývajících z anonymních nástrojů

Článek 58

Anonymní účty a akcie na doručitele a poukázky na akcie na doručitele

1. Úvěrové instituce, finanční instituce a poskytovatelé služeb souvisejících s kryptoaktivy nesmí vést anonymní účty, anonymní vkladní knížky, anonymní bezpečnostní schránky nebo anonymní kryptoměnové peněženky a rovněž jakýkoli účet, který by jinak umožňoval anonymizaci držitele zákaznického účtu.

   Majitelé existujících anonymních účtů, anonymních vkladních knížek, anonymních bezpečnostních schránek nebo kryptoměnových peněženek a příjemci výnosů z nich podléhají před jakýmkoli použitím těchto účtů, vkladních knížek, bezpečnostních schránek nebo kryptoměnových peněženek opatřením hloubkové kontroly klienta.

2. Úvěrové instituce a finanční instituce jednající jako akceptanti nepřijímají platby prováděné anonymními předplacenými kartami vydanými ve třetích zemích, pokud regulační technické normy přijaté Komisí v souladu s článkem 22 na základě prokázaného nízkého rizika nestanoví jinak.

3. Společnosti nesmí vydávat akcie na doručitele a převedou všechny stávající akcie na doručitele na akcie na jméno do dne [*2 roky od data použitelnosti tohoto nařízení*]. Společnosti s cennými papíry kótovanými na regulovaném trhu nebo jejichž akcie jsou vydávány jako cenné papíry ve zprostředkovaném držení však mohou akcie na doručitele zachovat.

   Společnosti nesmí vydávat poukázky na akcie na doručitele, které nejsou ve formě zprostředkovaného držení.

Článek 59

Omezení velkých plateb v hotovosti

1. Osoby obchodující se zbožím nebo poskytující služby mohou přijmout nebo provést platbu v hotovosti pouze do částky 10 000 EUR nebo ekvivalentu v národní nebo cizí měně, ať už je transakce prováděna v rámci jedné operace, nebo v několika zjevně souvisejících operacích.

2. Členské státy mohou po konzultaci s Evropskou centrální bankou v souladu s čl. 2 odst. 1 rozhodnutí Rady 98/415/ES přijmout nižší limity[37]. Tyto nižší limity oznámí Komisi do 3 měsíců od zavedení opatření na vnitrostátní úrovni.

[37] Rozhodnutí Rady ze dne 29. června 1998 o konzultacích vnitrostátních orgánů s Evropskou centrální bankou k návrhům právních předpisů (Úř. věst. L 189, 3.7.1998, s. 42).

3. Pokud jsou již na národní úrovni stanoveny limity, které jsou nižší, než limit stanovený v odstavci 1, zůstávají v platnosti. Členské státy oznámí tyto limity do tří měsíců od vstupu tohoto nařízení v platnost.

4. Limit uvedený v odstavci 1 se netýká:

   a) plateb mezi fyzickými osobami, které nejednají v rámci své profesní činnosti;

   b) plateb nebo vkladů prováděných v prostorách úvěrových institucí. V takových případech nahlásí úvěrová instituce platbu nebo vklad nad limit finanční zpravodajské jednotce.

5. Členské státy zajistí přijetí vhodných opatření včetně sankcí proti fyzickým nebo právnickým osobám jednajícím v rámci své profesní činnosti, které jsou podezřelé z porušení limitu stanoveného v odstavci 1 nebo nižšího limitu přijatého členskými státy.

6. Celková výše sankcí se vypočítá v souladu s příslušnými ustanoveními vnitrostátního práva tak, aby vedla k důsledkům přiměřeným závažnosti porušení, a tím účinně odrazovala od páchání dalších trestných činů stejného druhu.

KAPITOLA VIII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 60

Akty v přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článcích 23, 24 a 25 je svěřena Komisi na dobu neurčitou ode dne [*datum vstupu tohoto nařízení v platnost*].

3. Evropský parlament nebo Rada mohou pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedenou v článcích 23, 24 a 25 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinnosti dnem následujícím po zveřejnění rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se to platnosti aktů v přenesené pravomoci již dříve platných.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článků 23, 24 a 25 vstoupí v platnost, pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě jednoho měsíce ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky neuplatní. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o jeden měsíc.

Článek 61

Výbor

1. Komisi je nápomocen Výbor pro předcházení praní peněz a financování terorismu zřízený článkem 28 nařízení [*vložte prosím odkaz – návrh na přepracované znění nařízení (EU) 2015/847 – COM/2021/422 final*]. Uvedený výbor je výborem ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 62

Přezkum

Do dne [*5 let ode dne použitelnosti tohoto nařízení*] a poté každé tři roky předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování tohoto nařízení.

Článek 63

Zprávy

Do dne [*3 roky ode dne použitelnosti tohoto nařízení*] předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávy hodnotící potřebu a přiměřenost:

a) snížení procentního podílu pro identifikaci skutečných majitelů právnických osob;

b) dalšího snížení limitu pro velké hotovostní platby.

Článek 64

Vztah ke směrnici 2015/849

Odkazy na směrnici (EU) 2015/849 se považují za odkazy na toto nařízení a na směrnici [*vložte prosím odkaz – návrh 6. směrnice o boji proti praní peněz – COM/2021/423 final*] a je třeba je číst v souladu se srovnávací tabulkou uvedenou v příloze IV.

Článek 65

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne [*tři roky po vstupu v platnost*].

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda/předsedkyně*